

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Karabet Kürkçü

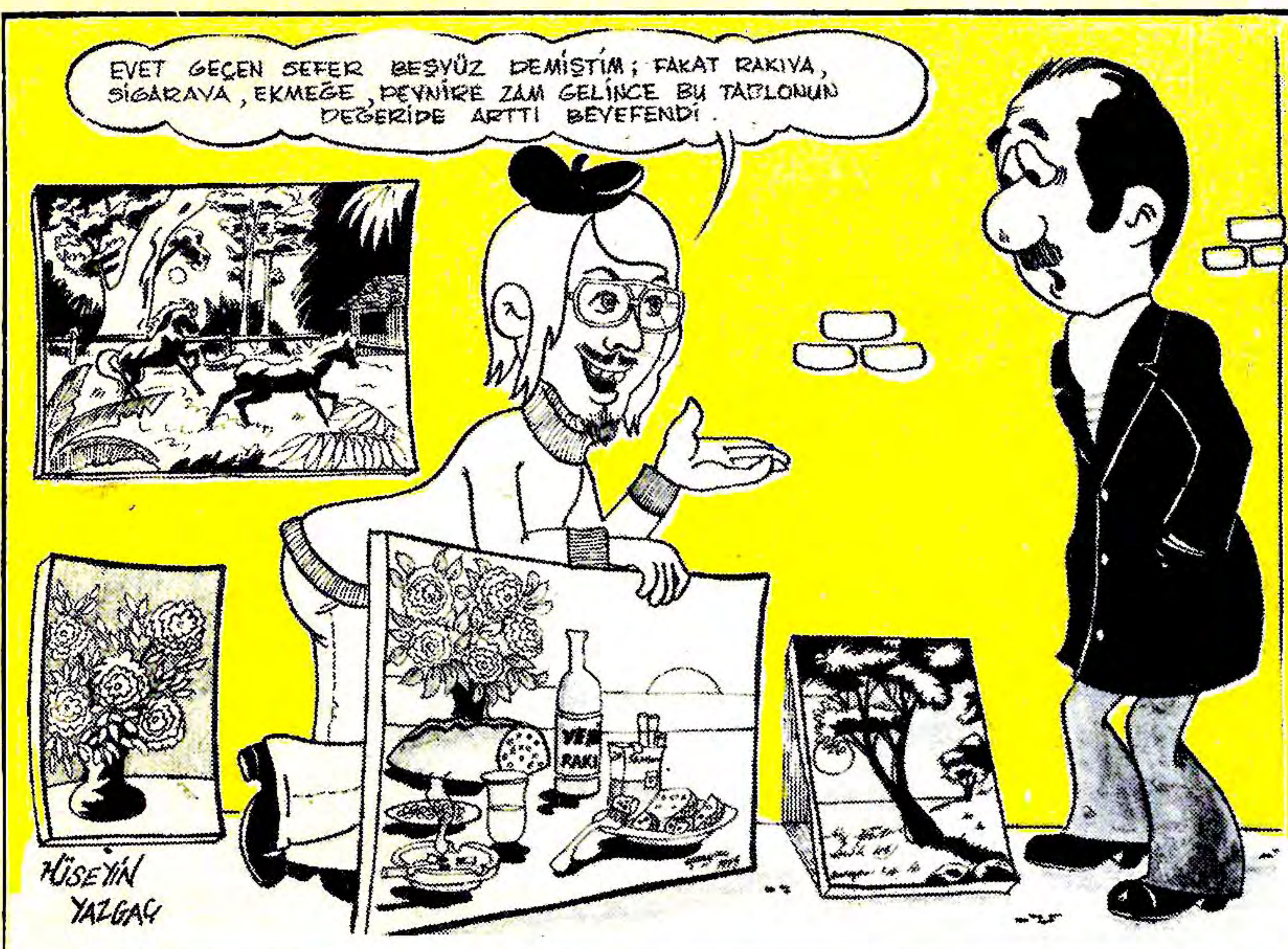
-200 lira siz bana borçlusunuz doktorcuğum. Benim vizitem 500 lira.

Nuri Bilgin

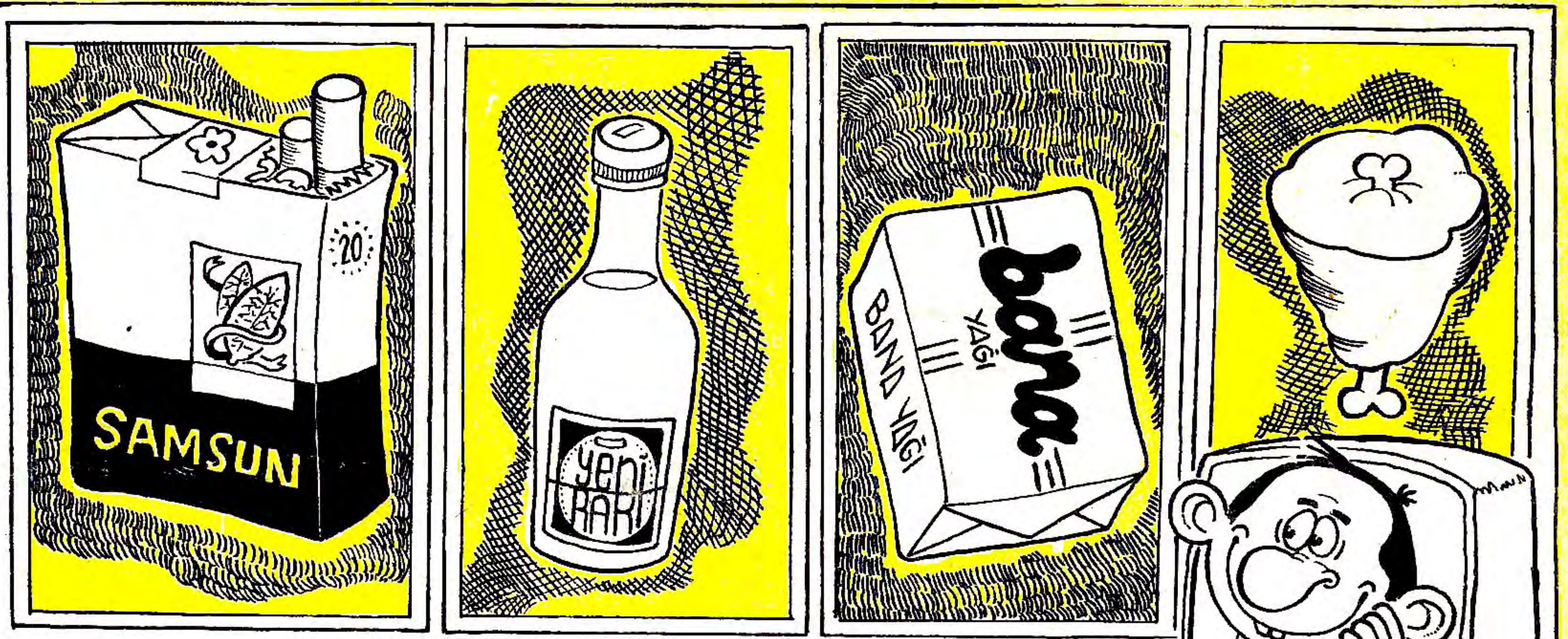

Veysel Donbaz

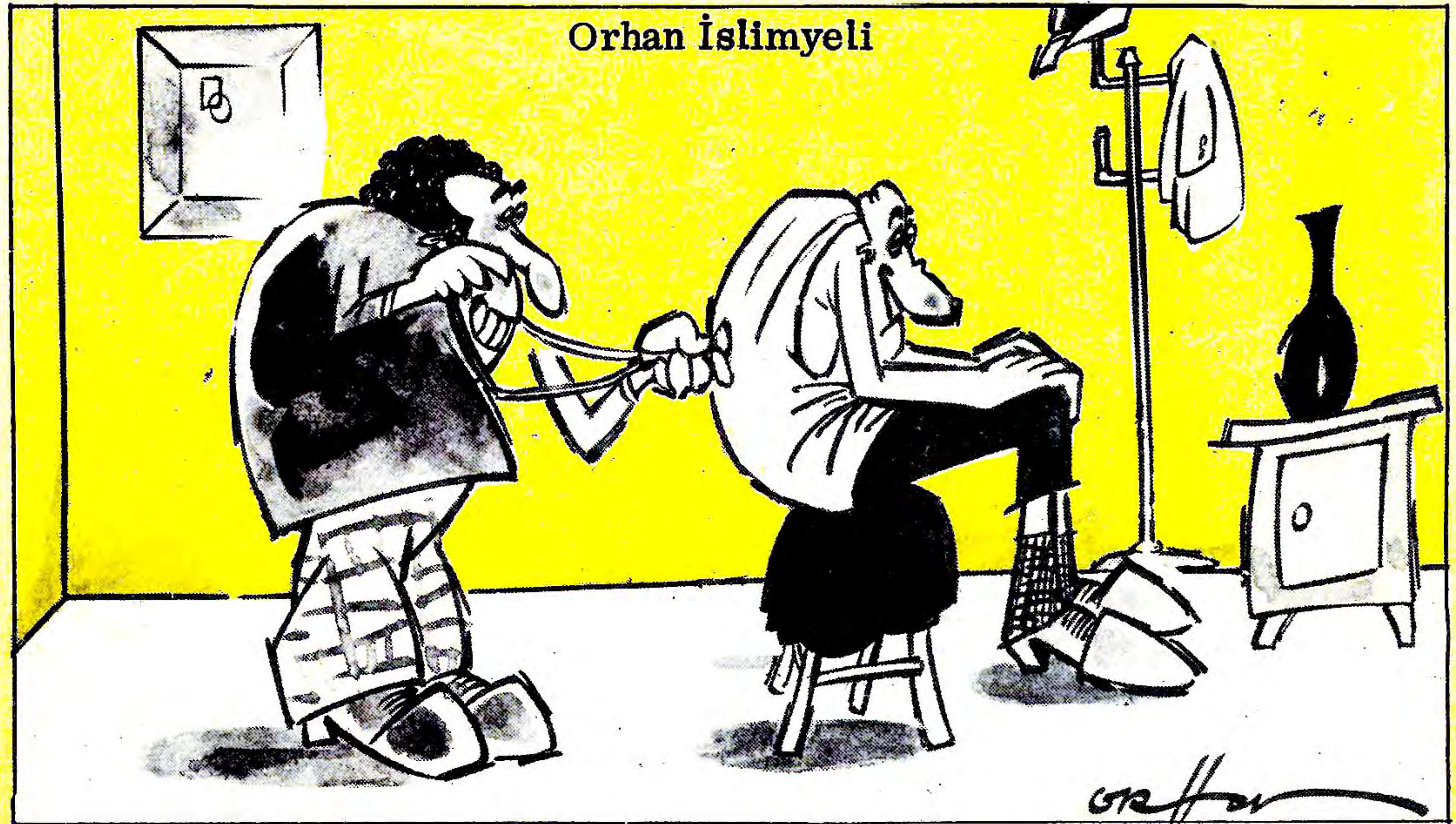
HÜSEYİN YAZGAC

YERLİ GİRGİRLAR

VATANDAŞ MÜJDE!...

Artık kuyruklarda beklemeyeceksin. Cep ofsetin piyasaya çıkardığı süper posterler size filtrelili sigara, rakı, yağ ve et sıkıntısını unutturur. Hiç olmazsa alıp yeyemediği - nız, bulup içemediğiniz maddelerin resmine baka, baka gözlerinizi doysun. NOT: Her posterin ebadı 70 x 100 santimdir. Resimler renkli ve gayet nettir. Re- gulatör istemez. Yetkili veya yetkisiz satıcılardan isteyiniz. Parasıyla tabii. Tanesi 5 kâattır.

Orhan İslimyeli

-Daha çook uzun yaşayacaksınız bayım.. Belki hükümetin kurulduğunu bile görebilirsiniz.

Hulki Onaran

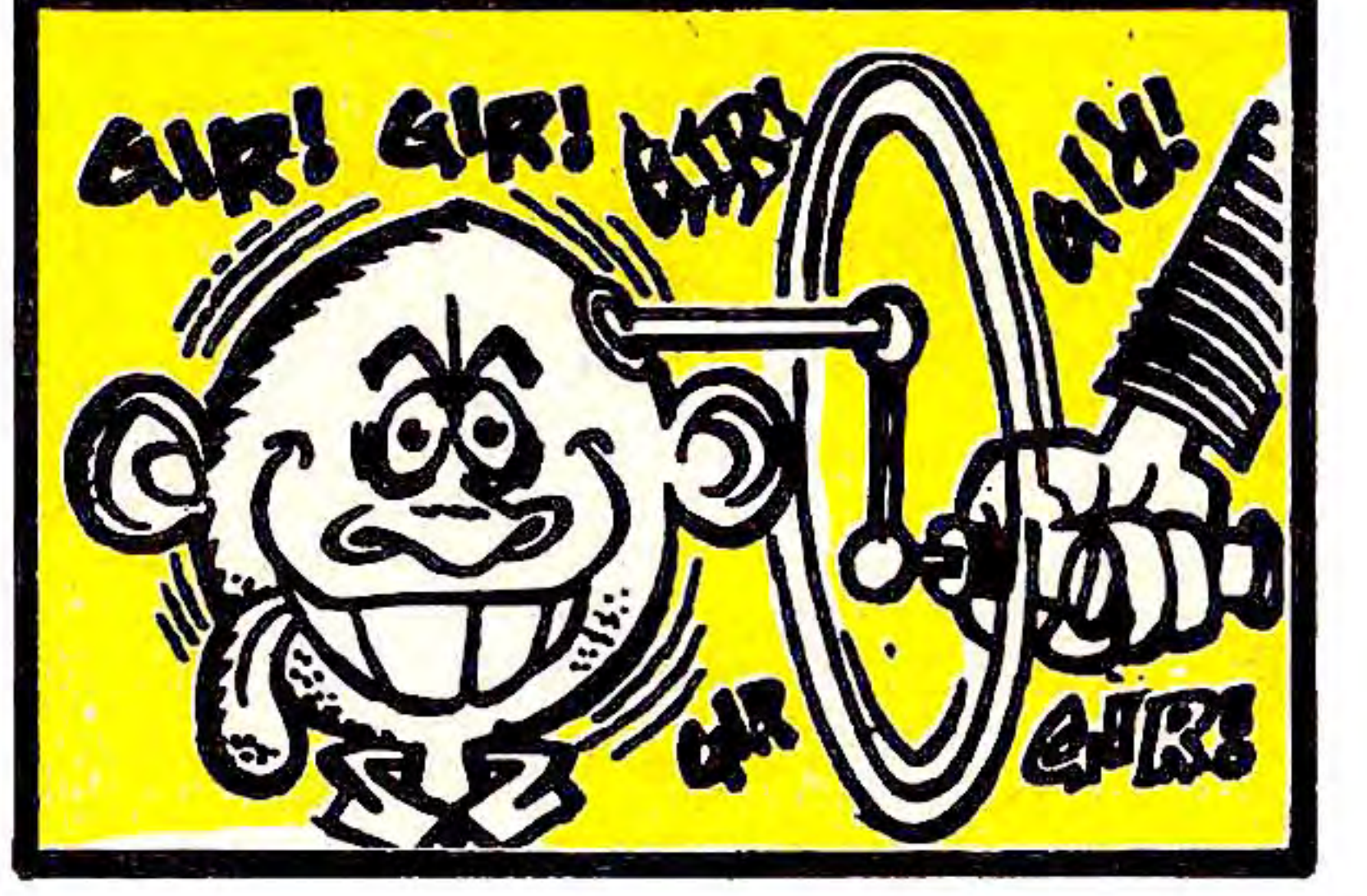
-Bir hatıra resmi çekeyim sevgilim.

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
aşk yarasını
Karı-koca kavgasını
şıpşak keser
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

150
KURUŞ
PAZAR
GÜNLERİ
ÇIKAR
SAYI: 35

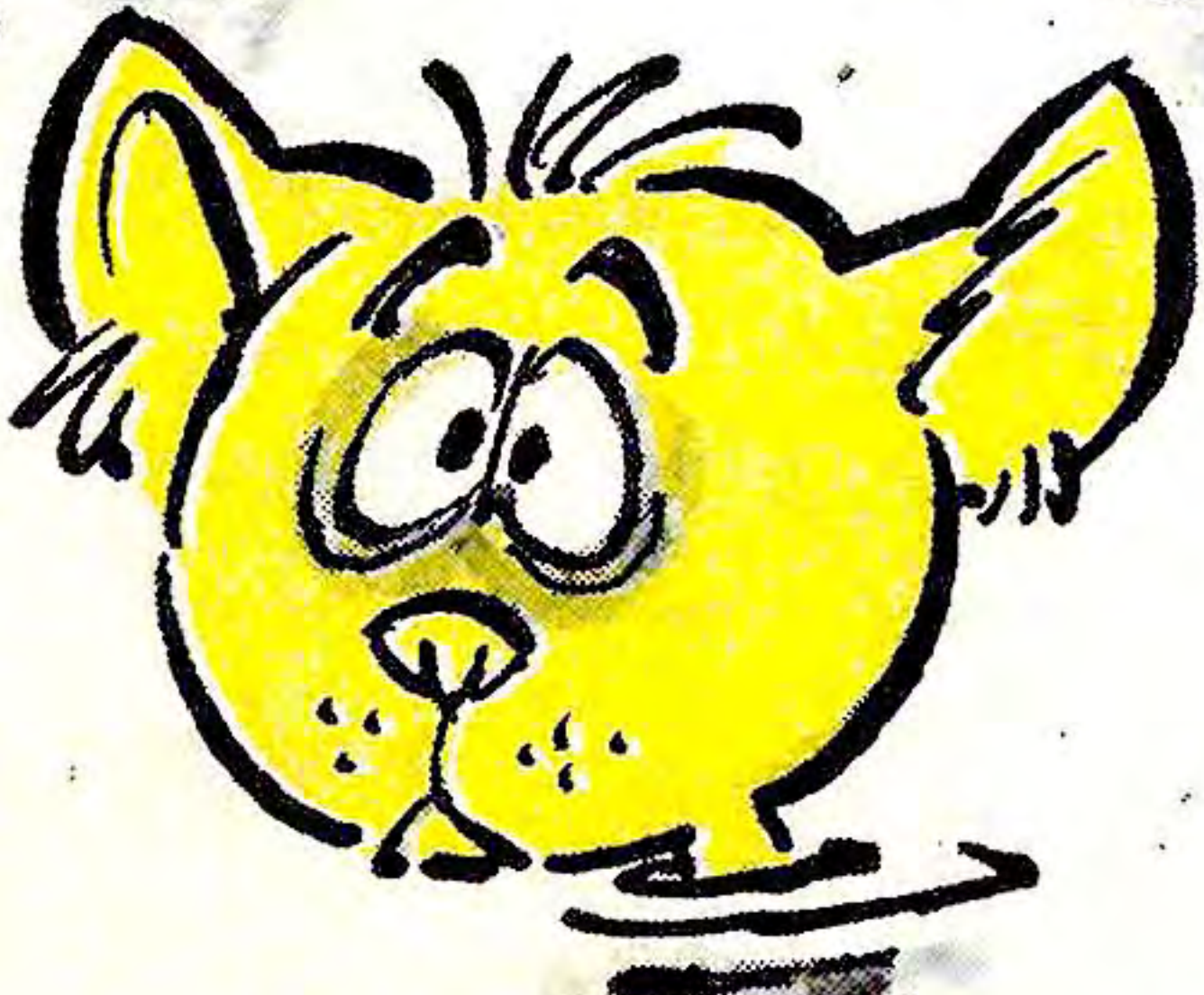
GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

TARAMA:
ZAGOR-T

BEN EVDE YOKKEN
GENE HİZMETÇİYE
SULANMIŞSIN
HERİF!!!

ÇİÇEĞİ BURNUNDA KARİKATÜRCÜLER

Sevgili burnu menekşeli meslektaşlarım...

Bu hafta az bir şey sizi, size şikayet edeceğim. Karikatürlerinizin arkasına adınızı ve adresinizi yazmıyorsunuz. Bazen dosyaların içinde birbirine karışıyorlar. Hangi karikatür kimin olduğunu çıkarana kadar akla karayı seçiyorum. Zaten imzalarımız da bir alem. Kimi kuş kimi pipolu, kimi de padişah tuğrası gibi atıyor imzasını. Okuyabilene aşkolsun. Tekrar rica ediyorum. Her karikatürün arkasına adınızı ve adresinizi yazın.

Örneğin bu hafta "Renksiz Panter" karikatürü yayınlanan "Sedat" arkadaşım kim? Enver Sedat'ın mı acaba? Geçen hafta karikatürü çıkan Şenol Göncay'la Sedat bir an önce adreslerini göndermezlerse para yerine, nasihat alacaklar. Haberleri ola... Karikatürleriniz şen ola!

OĞUZ ARAL

TALAT HERAL (Paşabahçe)

Gönderdiğiniz televizyonlu iki karikatürün dekonusu çok iyi, fakat çizgisi zayıf. Aynı konuları tekrar çok çok çizip, iyi olduğuna inanınca gönderin.

METİN OYDEMİR (Konya)

Çizginiz yıllanmış bir karikatürcü kadar usta. Hele mürekkep dağıtmayan bir kâğıda daha büyükçe çizerseniz çok daha rahat çizeceksiniz. Fakat nüktelerinizi daha önce çok ellenmiş ve dillenmiş konulardan seçiyorsunuz. Daha ilginç nükteler bulabildiğiniz zaman çok iyi bir karikatürcü olacaksınız. Yine beklerim.

ENGİN DEMİREL (Eiâzığ)

Duvarlara ve yerlere tarama, elbise ere desen çizmekten vaz geçin. O karışıklık içinde asıl desen kayboluyor. Konu bulmak için daha fazla kafa yorun. Yetenekli bir gençsiniz.

GÜLHAN YURDATAPAN (Tekirdağ)

Tırnak, el kırışığı gibi ayrıntıları yapmayın. Adamlarımızın hepsi sıksa... Şişman adamlar da çizin. Hareketlere dikkat edin. Yayınlanan "GÖZ DOKTORU" karikatürümüzdeki adamı öne doğru eğilmiş çizmemiz gerekirdi.

MURAT ARGON (Teşvikiye)

Karikatürlerinizin nükteleri iyi. Fakat insanları çok sade çizmeniz hareket ve ifade olanaklarını çok kısıtlıyor. Önce tipleri vücuduyla, eliyle, ayağıyla elbisesiyle ayrıntıları olarak çizmeye çalışın. Sonra sadeleştirirsiniz.

HİKMET AKKANIM (İskenderun)

Nüktesi aynı olan birçok (MC) karikatürü gönderildi. Fakat içlerinde çizgisi en iyi olduğu için sizinkini yayınlıyorum. Aynı olaylar karşısında birbirinden habersiz aynı espriyi düşünmeleri beni çok sevindirdi. Ellerine ve akıllarına sağlık.

Çizgileriniz çok usta Hikmet Kardeş. Sizin burnunuzdaki çiçek artık ağaç olmaya başlamış. Yalnız tipleri biraz daha sevimli ve resim havasından kurtararak çizln. Tazelerinizi beklerim.

MURAT YAĞAN (Ankara)

Nüktelerinizi yalnız kelime oyunlarına dayandırmayın. Daha değişik konular arayın. Yerlere tarama ve gölge koymayın. Bütün tiplere aynı toparlak burnu ve üçgen kafayı çizmeyin. Birbirine çok benziyorlar. Yetenekli beklerim. Başaracağınıza inanıyorum.

KEMAL AKIN (Yakacık)

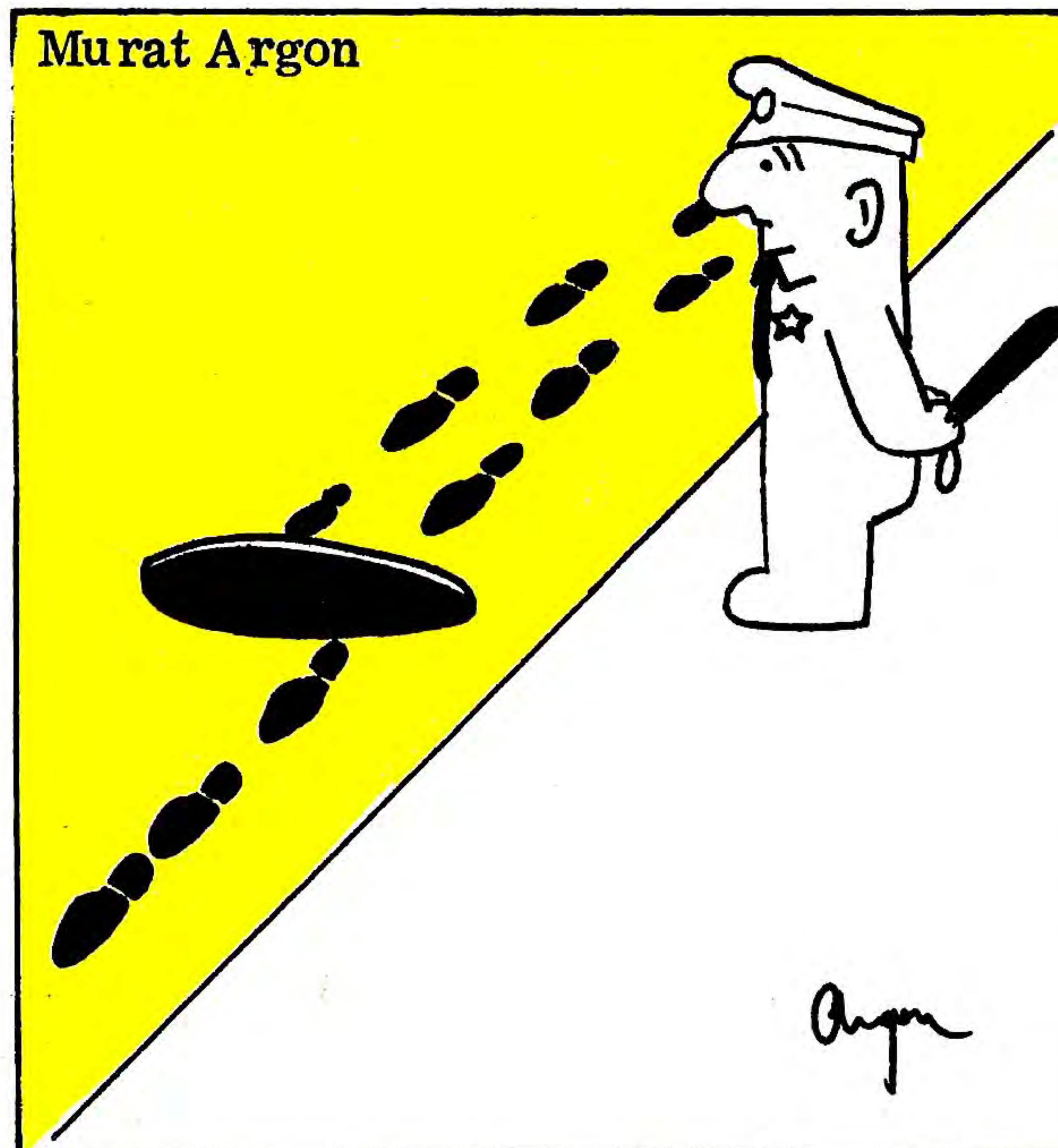
Bazı karikatürlerinizin hem konusu hem de çizgisi yabancı karikatürcülerden alınma Kemal kardeş.. Bu hiç doğru bir şey değil. Düşünün ki o karikatürleri ben de görüyorum. Ben yutсам bile yüzbinlerce gırgır okur yutmaz. Hepsini cın gibi.. Kendi esprileriniz daha güzel. Karışık çizmeyin.

HÜSEYİN KÜÇÜK (Antalya)

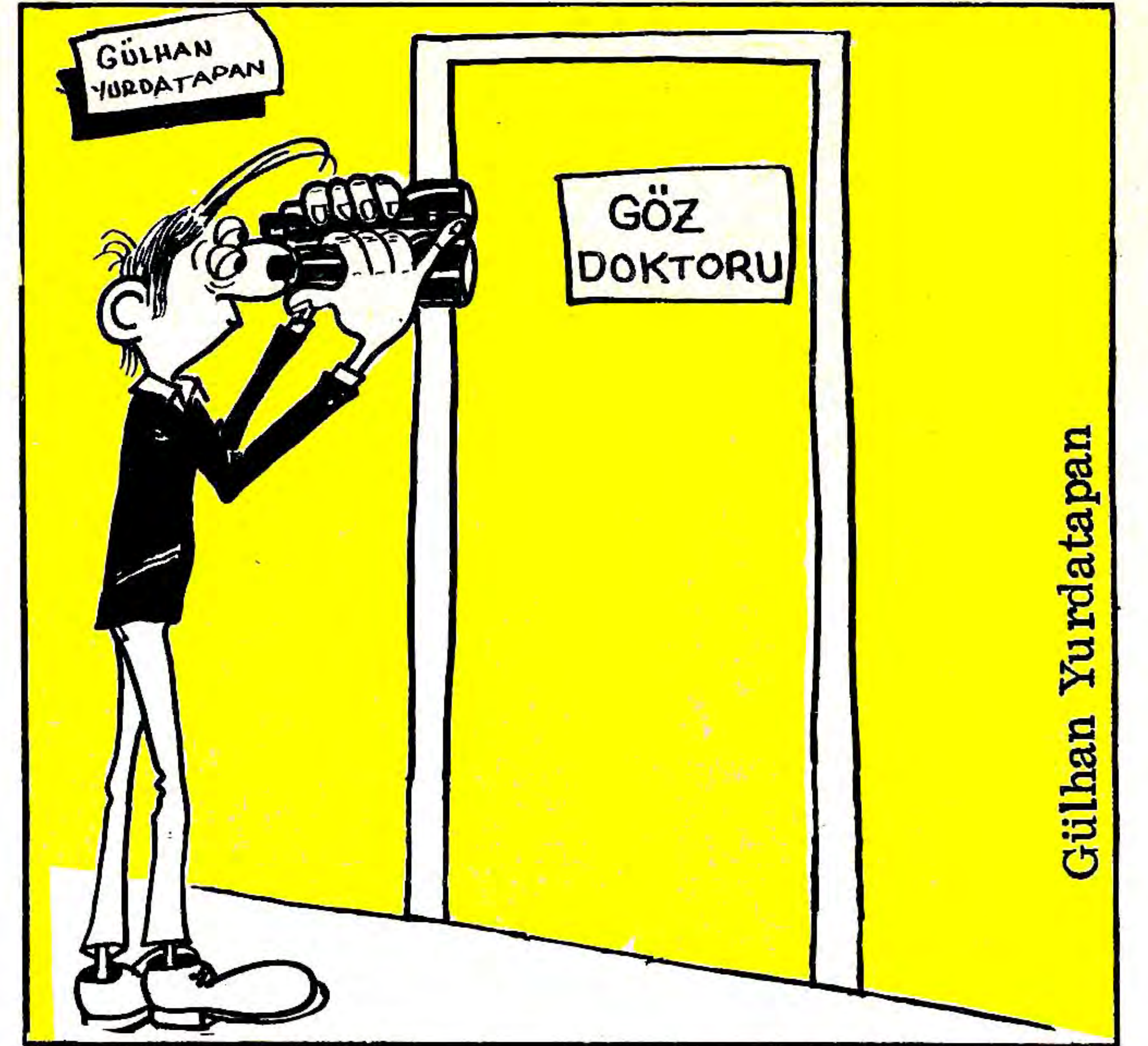
Resim çizgisiyle karikatür çizgisi birbirinden farklıdır. Sizin çizgileriniz resme çok yatkın. İnsanları daha sade ve gülünç çizln.

HAKSUN DURSUN (İzmir)

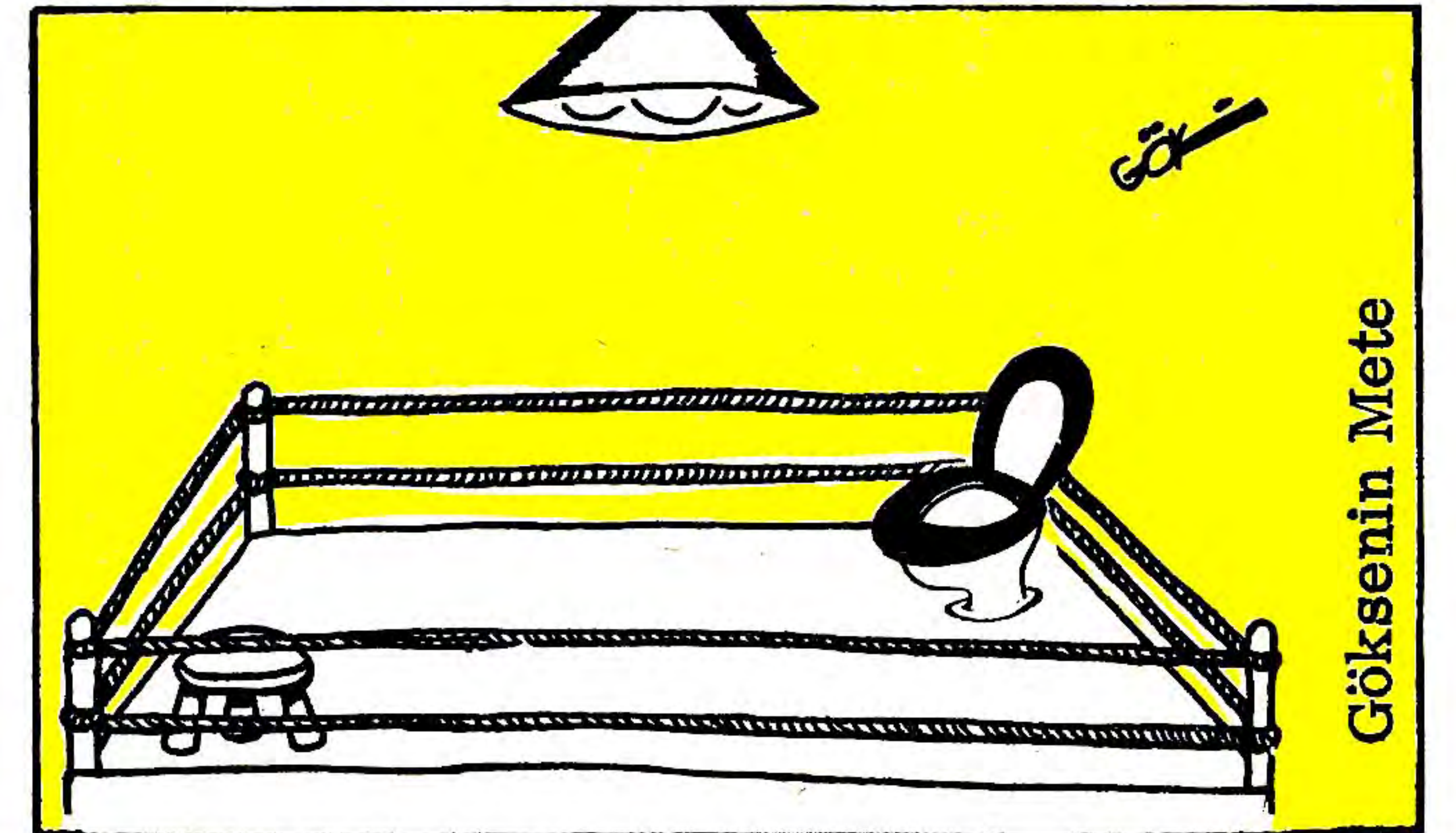
Çizgileriniz sade ve sağlam. Fakat daha iyi nükte bulacağınıza inanıyorum. (Petrol kuyusu karikatürünü biraz ayıpçı bulduğum için yayımlayamadım) beklerim.

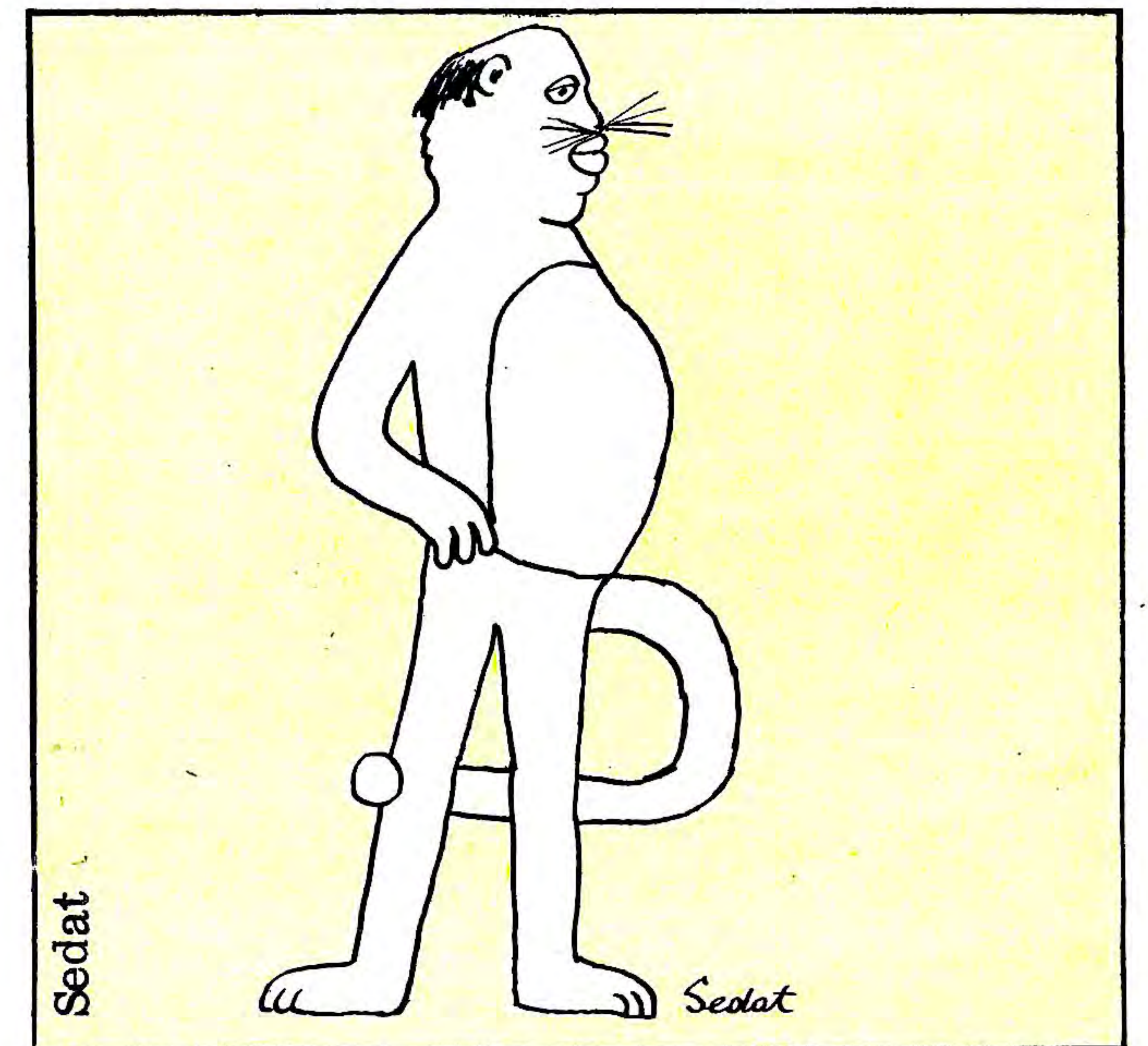
Yazısız

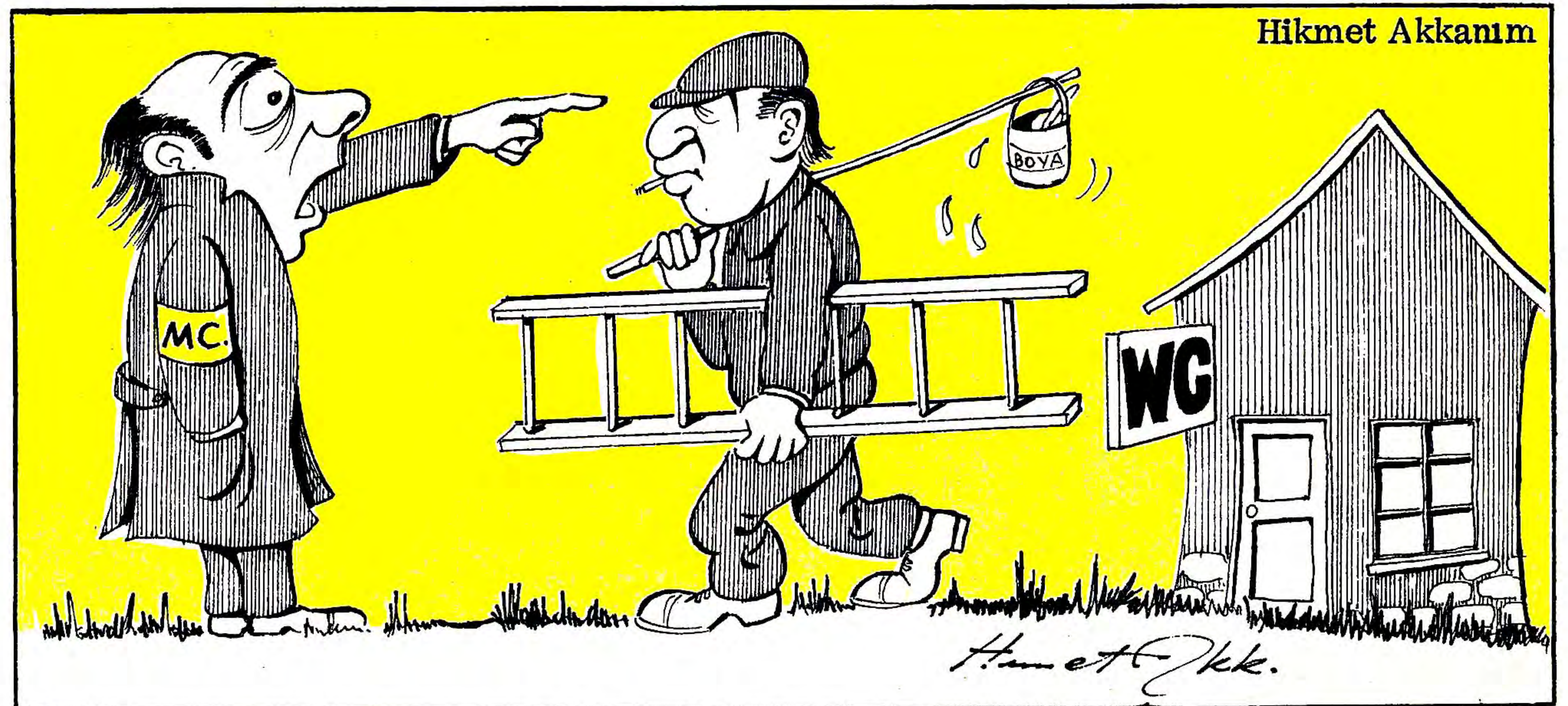
Gülhan Yurdapapan

Göksekin Mete

Renksiz Panter.

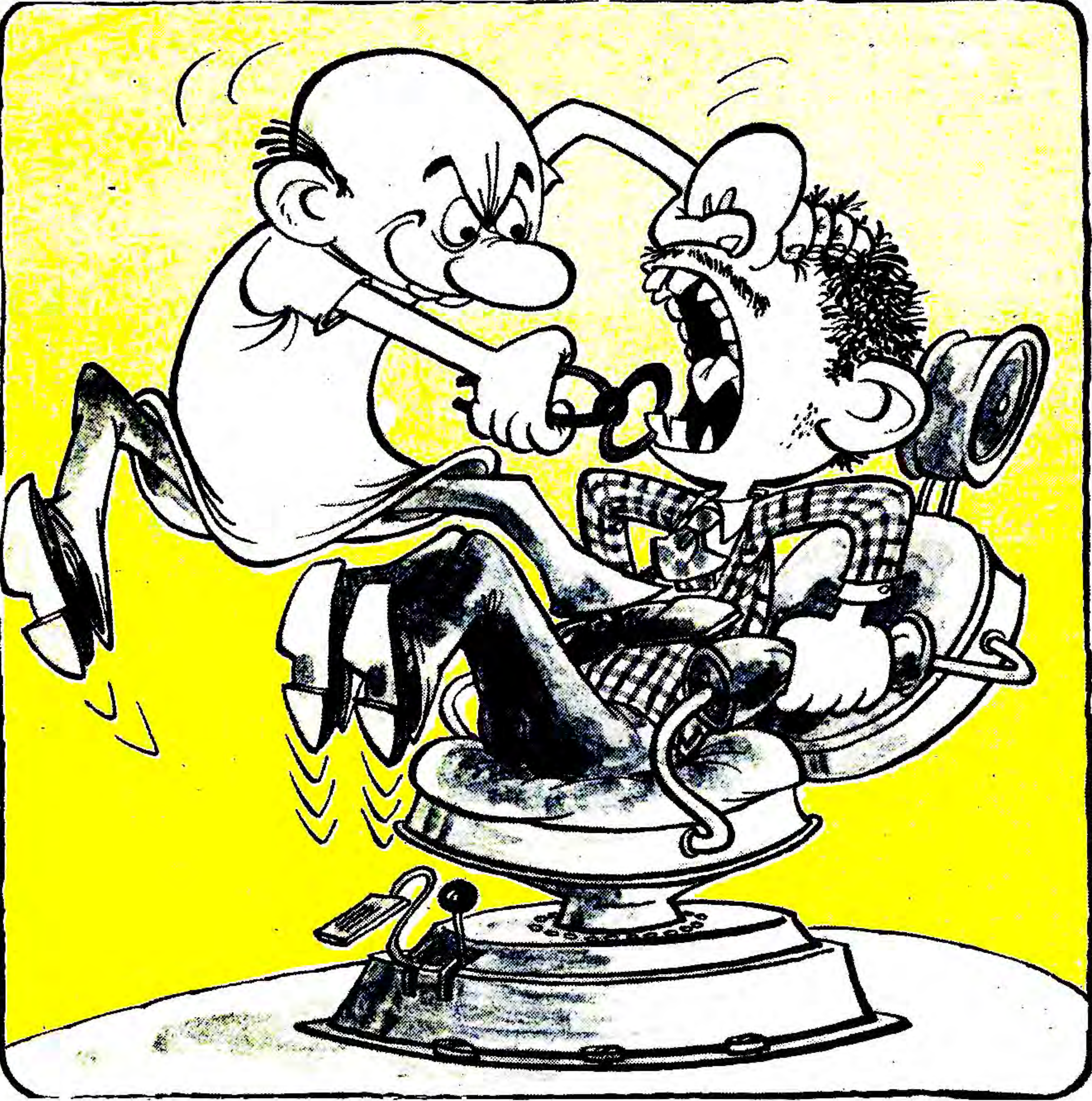
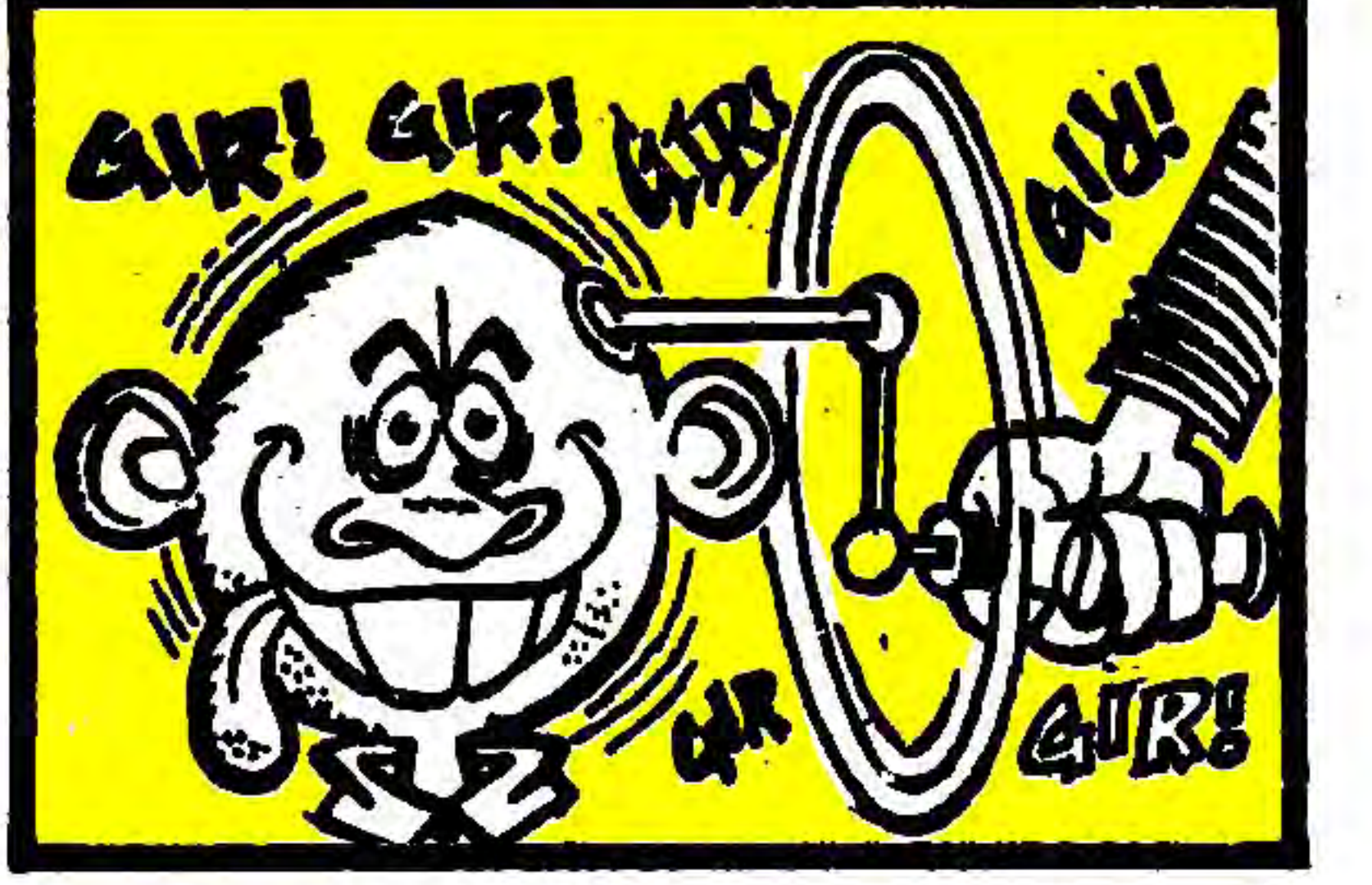

Milliyetçi Cepheli: -yine(M) harfini ters yazmışsın.

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı - koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIR GİREN EVE GİRMEZ DEVE

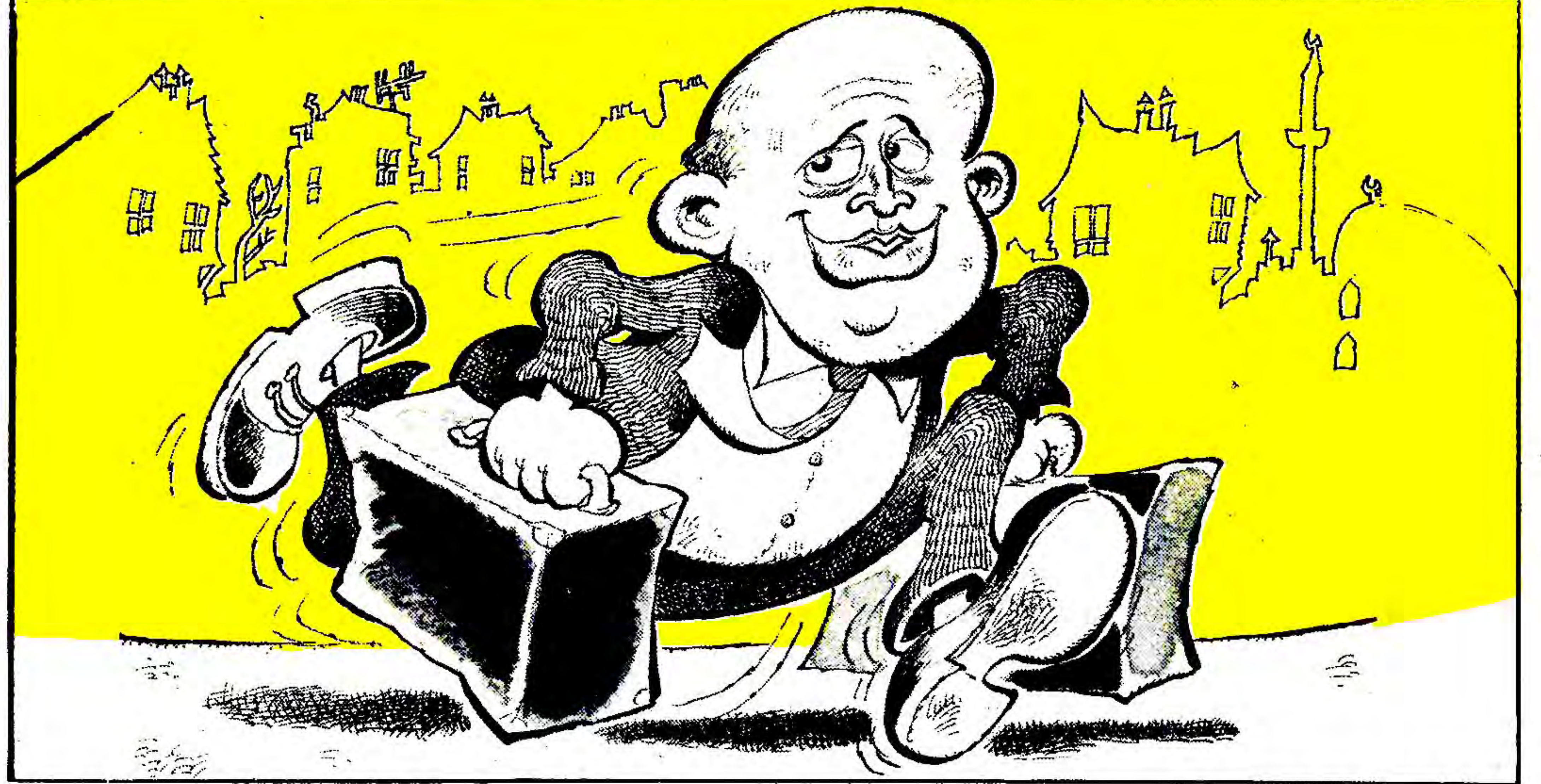

Amerika'dan gelen Dişçi Enver Köprü HİÇ AĞRISIZ DİŞ ÇEKİYOR

Geçenlerde Amerika'daki ihtisasını tamamlayıp yur -
da dönen Diş Tabibi Enver Köprü yeni geliştirdiği metod
sayesinde hiç ağrısız diş çekebilmektedir.

Uyuşturucu iğne dahi yapmadan ağrısız diş çektiğini söy -
leyen Enver Köprü, hastalarını telkinle ikna ettiğini ve bu
sayede çok iyi sonuçlar aldığını açıklamıştır.

Dün Dişçilik Okulu'nda genç öğrencilere bir konfe -
rans veren Enver Köprü "Amerika'dan döndüğümde beri bu
metodla hiç ağrısız diş çekebiliyorum. Yalnız bundan üç ay
önce bir hastanın azı dişi beni çok uğraştırdı... Kerpe -
tenle zorlarken bileğim burkuldu. İşte o gün biraz ağrı his -
settim. Ama şimdi geçti. Gene, hiç ağrı hissetmeden diş çe -
kebiliyorum. Fakat dişini çektiğim kimseler ağrı duymuş o -
labilir. Orası beni alakadar etmez. Ben ağrısız diş çekiyorum
ya siz ona bakın" demiştir.

DEMİREL'İN NEDEN ANTALYA'DA MİTİNG YAPACAĞI ANLAŞILDI

Süleyman Demirel'in Ecevit'in ar -
kasından apar topar Antalya'da mi -
ting yapmaya kalkmasının sebebi hik -
meti nihayet anlaşılmıştır.

Demirel'in Antalya AP teşkilatı -
na çektiği telgraf, PTT'nin müllu bir
yanlılığı sonucu önce Girgır'a gel -
miş sonra Antalya'ya gitmiştir. Telg -
raf aynen şöyledir:

"Ecevit için alana toplanan halkı
naapın yapın, evlerine bırakmayın. Hıp -
padanak oradayım. Süleyman.."

Telgrafı alan Adalet Partililer a -

landa toplanan on binlerce Antalyalı -
ya dağılmamaları için bir taraftan çay
kahve söylemekte bir taraftan da kes -
me şeker dağıtmaktadırlar. Bu arada
acele Mersin barlarından caz ve dan -
söz getirtip matine ve suvare günde 8
program yaptırılmaktadır. Ayrıca a -
laman etrafına duvar çevirme çalış -
maları da ilerlemektedir.

Böylece Antalya'ya gidecek olan
Demirel binlerce kişiye karşı nutuk
çekme olanağı bulacak ve Ecevit'e ö -
zencik yapacaktır.

SACLARINIZI BESLİYORMUSUNUZ?

**Saç, iyi bir bakım
ve
özel bir beslenme
ister**

SABAH:

Sabah üç adet rafa -
dan yumurta. Ardından
halis zeytinyağlı fasul -
ya pilakısı.

★★★

ÖĞLE:

Bir şişe bira. Havuç
suyu ile yapılmış ezo
gelin çorbasi. Peynir -
li makarna.

★★★

AKŞAM:

Bol soğanlı ciğer
sote. Lüfer ızgara. Pilav
ve programa ilâveten e -
rik kompostosu.

Zengin yemek çeşitleriyle saçlarınızı en iyi besleyeceğiniz
yer Karaköy'deki PEÇETE RESTORANT' tır

GARANTİLİ ÇEKİLİŞ...

Sizde FORÇ çekecekleri
kullanın

FORÇ ÇEKECEKLERİ İLE İSTIRAP
ÇEKENLERİN DERDİ SONA ERDİ

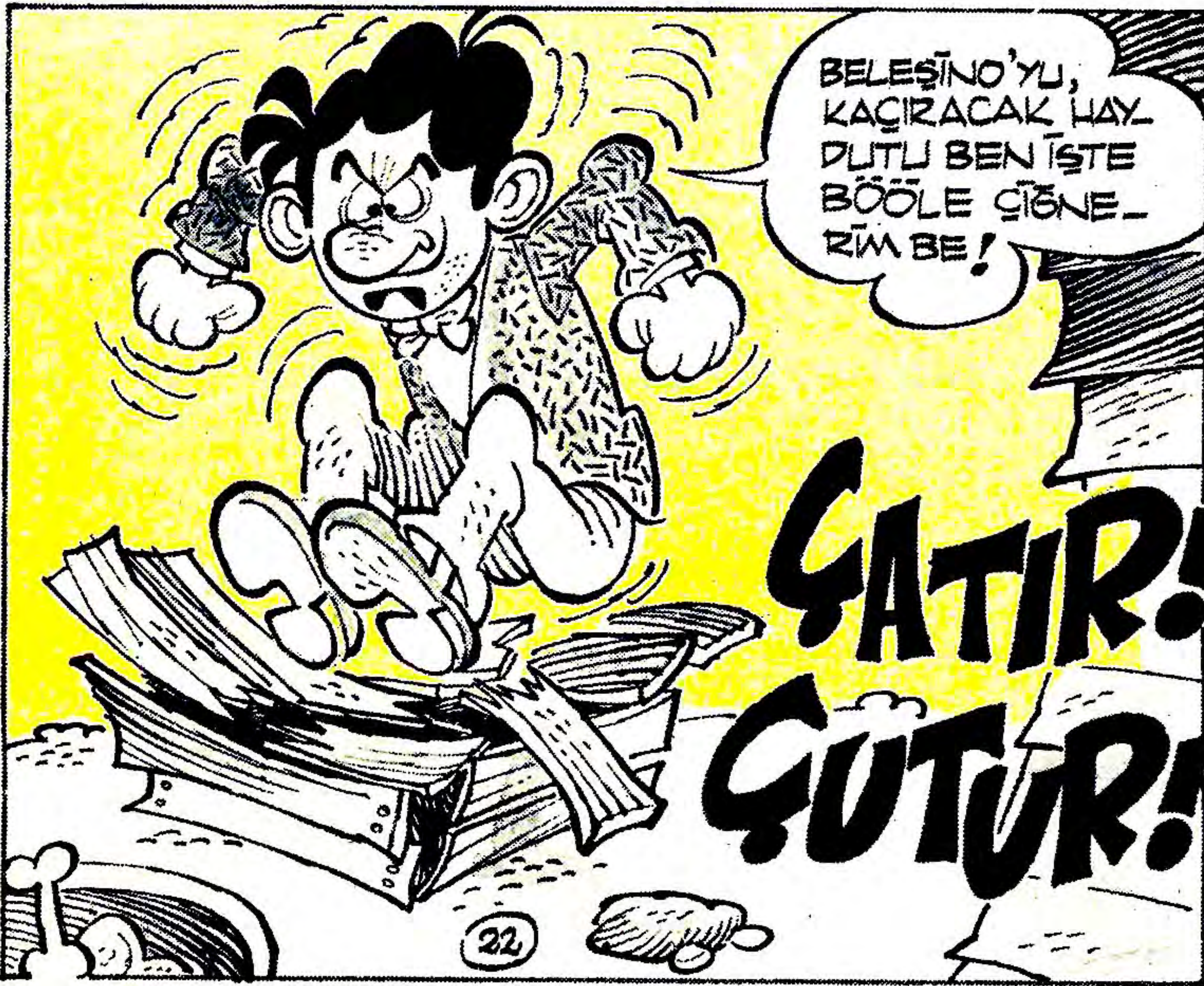
Utanmaz Adam

FUTBOLCU

Şeref'le Koma Kamil, İspanya'nın Madrid şehrinin sokaklarında aç billağ dolaşmaktadırlar. Büyük bir gürültü ile aylan bizimkiler, halkın büyük bir sevinçle havaalanına doğru gittiğini gördüler.

Bir araba ayarlayan bizimkiler, havaalanına gelirler. Polis ayağına yatarak Beleşino'yu araklayan bizimkiler, bir kulübeye gelirler. Şeref kulübeye Beleşino'ya kendisinin gangsterler tarafından kaçınılacağını söyler, ve yeni planını uygulamaya başlar.

YAZIP ÇİZEN:
ÖĞÜZ ARAL

ÖĞRENCİ GİRGİRLARİ

ÖĞRENCİLER GİRGİRLARİNİZİ ŞU ADRESE POSTALAYIN

GİRGİR DERGİSİ
ALAYKÖŞKÜ CAD.
ÇAĞALOĞLU-İST
(Okulunuza belirtin)

SEVGİLİ ÖĞRETMENİM

ANKARA AYDINLIKEVLER LİSESİNİN EN GENÇ ÖĞRETMENİ

Ankara Aydınlikevler Lisesi'nin En Genç Öğretmenini Tanıtalım.

★★★

Hocamızın kimliği Mert MERT - KAN

Öğretmenler odasında somurtgan.

Mesleği kimyacı.

Sınıfta çok şakacı.

Gözleri yem yeşil.

İşte öğretmen olarak en yeni nesil Okulumuza bu yıl yeni geldi.

Kızlar oldu onun en büyük derdi.

Onu tanımayan kalmadı.

Hiç bir kız ondan pas alamadı.

Derste hapimize hitap eder ar -

kadaşlar diye

Yine çalışmamışsınız redoksla -

rı niye

Bura rağmen hocamızın notu en

az 10

Onun için çalışıyor sık sık idare -

deki telefon .

Alo lütfen bir daha onu aramayın

Yeter artık canımızı sıkmayın.

Çıkış zili çalar çalmaz çalışır

sırrı kadem olmaya .

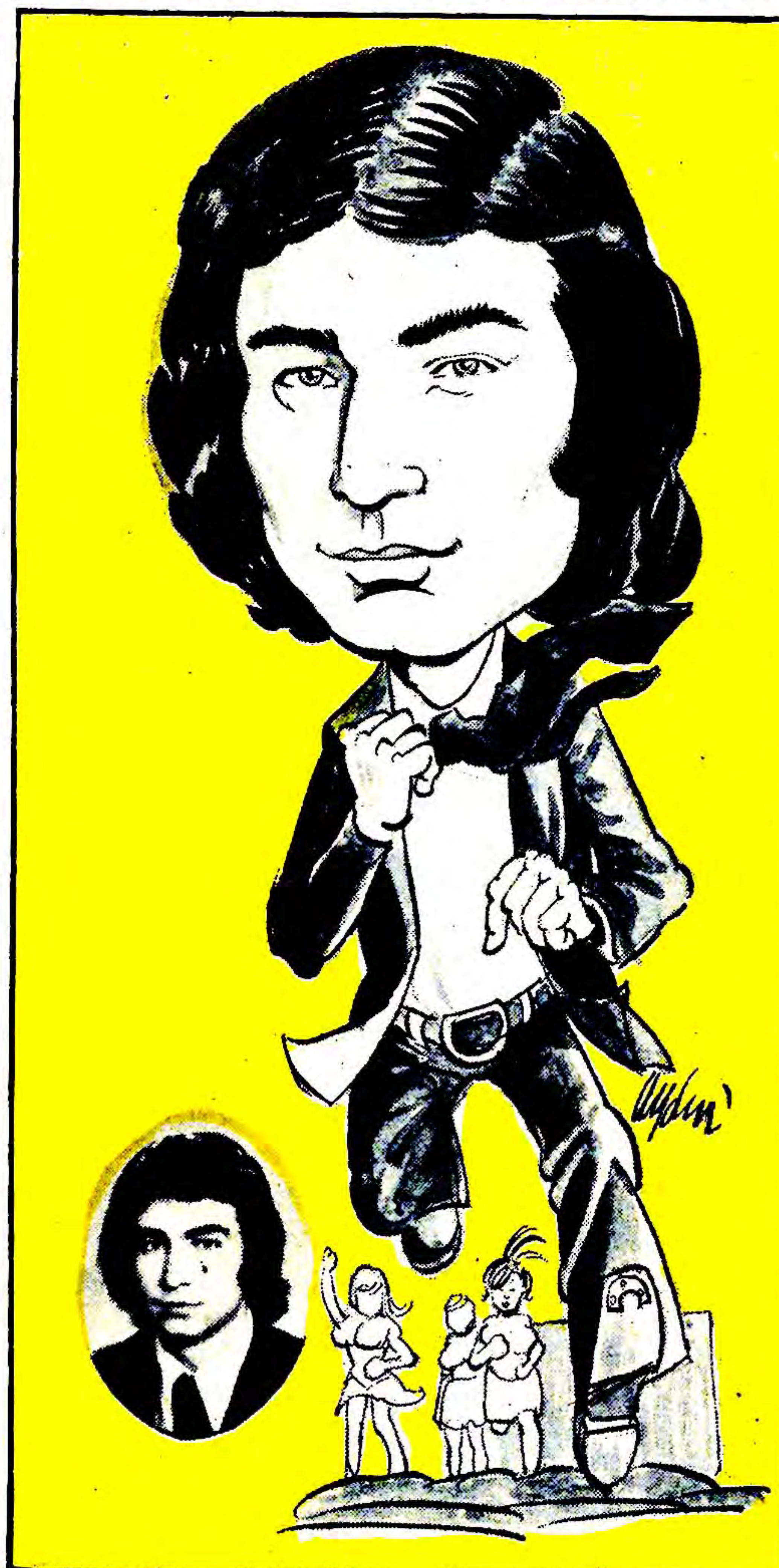
İşi güçlü evi yurdu Farabi Çan -

kaya .

Ne olur hocam bizi bırakmayın.

Paydostan sonra hemen kaçma -

yın .

PALAVRA ÜSTÜNE

Beden eğitimi hocamız olan Tarzan müthiş ölçülere sahip bir zattı. (Boy 160 kilo 50) Tarzan aslında iyi bir hocadır palavrası boldur ama.

O gün hava yağışlı olduğu için Beden yapamamıştık. Tarzan hepimizi bir süzdükten sonra güreşçi arkadaşımız Ayıboğan Turgut'a dönerek :

-Pöh ! Sen bişeymisin sanki, ben neydim. Bakın size anlatayım da dinleyin.

-Efendim o gün güreşim vardı. Hazırlıklarımı yapmıştım güreş günü saha tıklım tıklım dolu idi. Tribünlerden "Tarzan" sesleri yükseliyor. Mindere çıktım saha alkıştan yıkılıyor. Efendim güreş başladı rakibim benden biraz irice. Rakibime bir elense bir salto girdim. Bir de baktım derisi elimde kalmış.

Sonra Pele Nuri "Ama hocam,

benden üstün değilsinizdir.

-Dur bir de futbol anımı anlatayım da dinle o zaman anlarsın üstün müyüm, değil miyim?

Hoca Tarzan bu sefer de futbol - dan girdi konuya..

- "Maça çıktım tabii tezahürat müthiş neyse maç başladı. Maçın ortalarına doğru arkadaşlardan birini düşürmesinler mi hakem penaltı verdi. Seyirciler bir taraftan arkadaşlar bir taraftan Tarzan sen at diyorlardı. Peki atalım dedik. Topu koydum, gerildim gerildim, gerildim."

Biraz durakladı, "Biraz daha gerildim."

"Biraz daha gerildim". Herkes hocanın nerelere gittiğini düşünüyordu. Yapacağı bir penaltı atışıydı. Biz bunları düşünürken penaltı atışını yapmak üzere topa koşuşunu anlatmaya başlamıştı.

"Topa koştum, koştum, koştum." Durakladı. "Bir kafa vurdum, tam doksandan gol oldu."

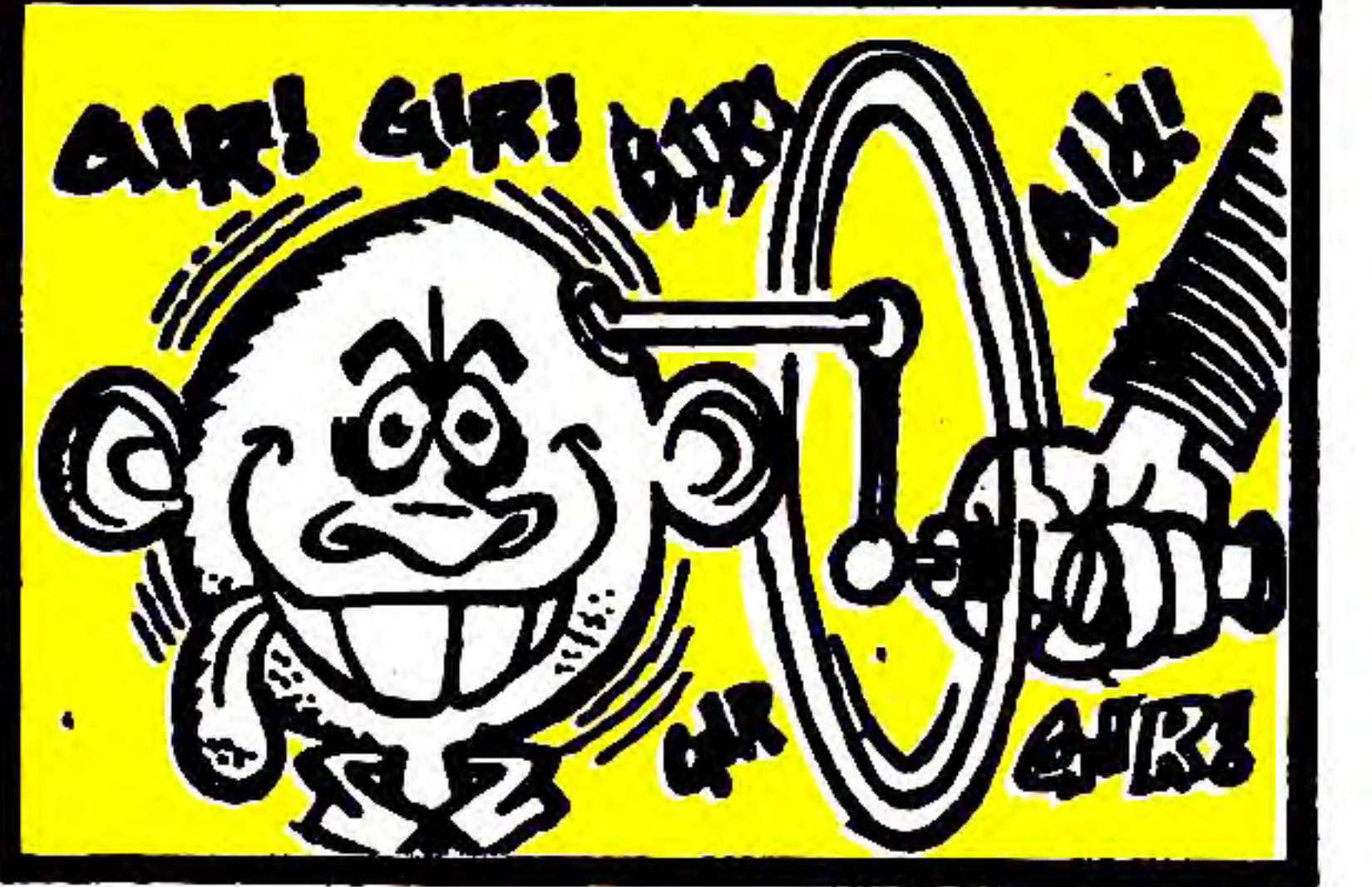
Sınıfta bir kakhaha koptu. "Penaltı noktasındaki topa kafa vuran hocaya helal olsun" diyerek onu sınıftan postaladık.

PELE-BURSA

Geçim derdini ,
can sıkıntısını ,
Karı-koca kavgasını ,
şipşak keser .
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

ADAM OLACAK ÇOCUK GIRGIR OKUMASINDAN BELLİDİR

TELEVİZYONDA SON VAZİYET DURUMLARI

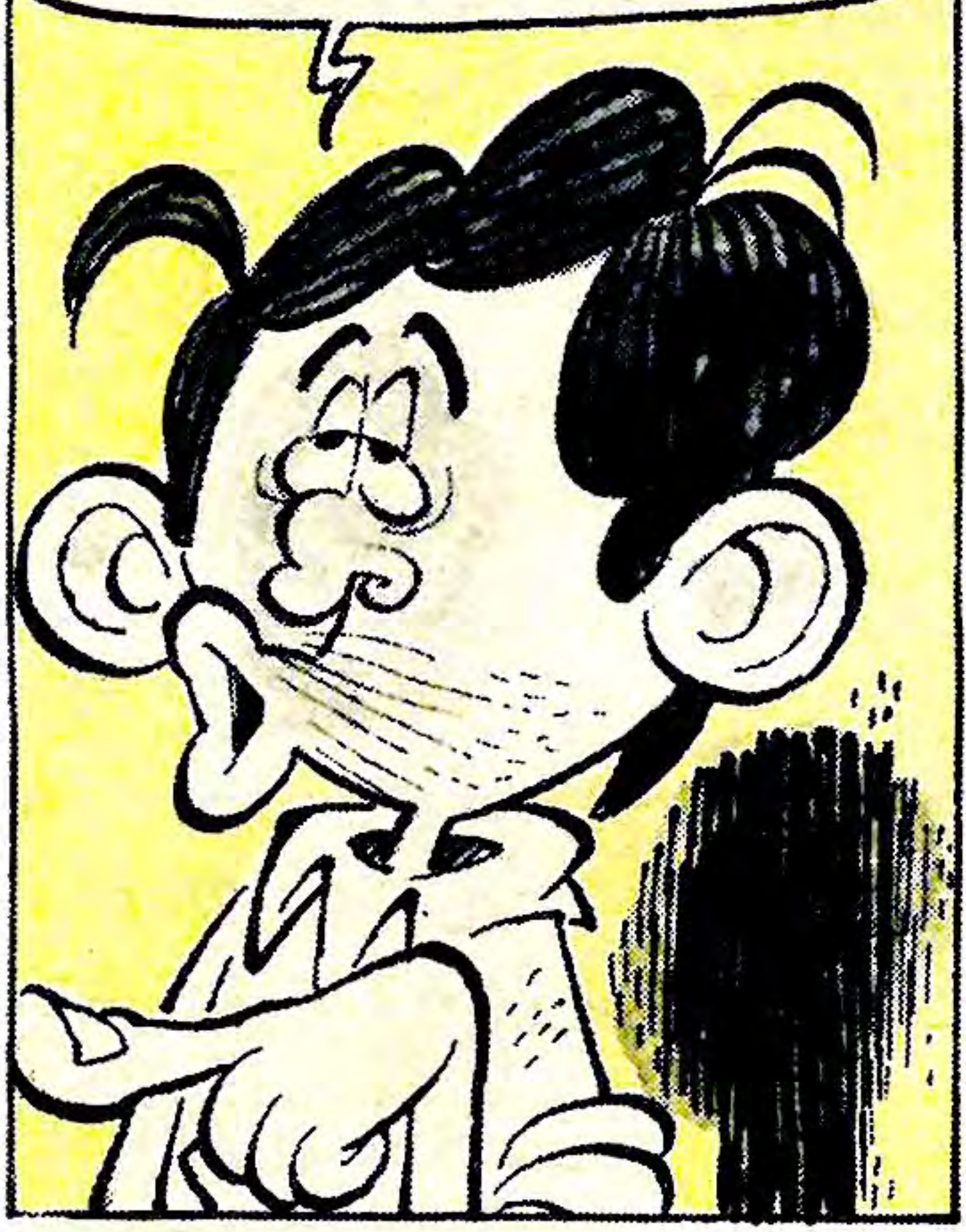

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

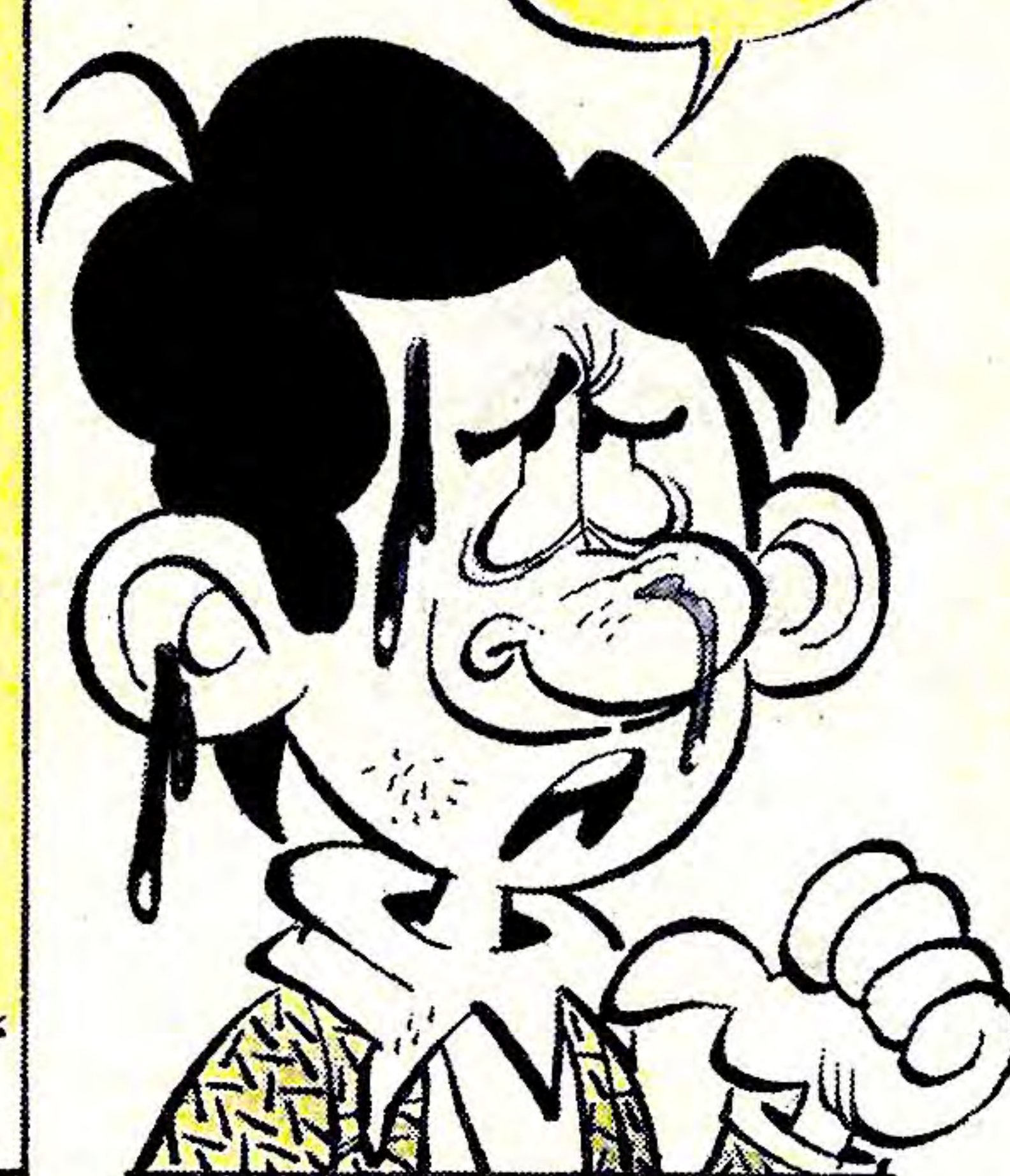
BU KADAR EFKÂR DÜTLEMİ İSPANYADA HERGÜN BİKAÇ FUTBOLCU TEMİZLERLER ZATEN...İŞTE KOMSER ŞEREFABİM DE GELDİ...

AAHH!...YEDİ KURŞUN ON İKİBİ ÇAK, İKİ DİŞ YARASI ALDIM...HER YERİMDEN DOMATES SALÇASI...ŞEY YANİ KANLAR AKIYOR...

HAYDUTLARIN HEPSTİ ÖLDÜ MÜ?

SADECE 26 TANESİ ÖLDÜ...SEKİZİ DİŞAR...DA SENE KAÇIRIR GİT...LAKLAMAK ÜZERE BEK...LİYOR...

VİAAK! BEN ÖLMEK İSTEMİYORUM...BEN, TOP OYNAMAK İSTİYORUM...KURTAR BENİ KOMSER CİTİM

ARTIK SENE Bİ-ZİM YASIN BİLE KURTARAMAZ...

HERİFLER AZ SONRA TEKRAR SALDIRIP BİZİ KİRTADANAK KESECEK SENİDE GÖTÜRECEKLER!

AH! KAFAMA PENALTI ATAYIM...NE HALT ETTİM DE GÜZELİM BREZİLYA'DAN KALKIP BURALARA GELDİM!!!

DANK! DANK!

İSTERSEN SENE BREZİLYA'YA GEZTİ SUTLAYABİLİRİM... ÇÜNKÜ; AKLIMA ÇOK PARLAK Bİ FİKİR GELDİ... ZATEN BEN ÖLMEK ÜZEREYKEN HEP AKLIMA PARLAK FİKİRLER GELİR...

GOOOL...ŞEY YANİ NURUL KOMSERCİTİM...

FAKAT BU HERİFTİ BURADAN NASIL DÜTLÜÜCEZ

HEMEN TANIRLAR...

BİZİ DE ENSELERLER...

BELEŞİNO'YU ANASI BİLE TANIYAMIYACAK... ÇÜNKÜ KILIK DEĞİŞTİRECEK... KEH...KEH...SOYUN LAN BELEŞİNO!

DERSİMİZ AHLAK...

AHLAK

Bu sene yepyeni, taptaze bir ders çıkarmışlar ahlak dersini.

Yeni ders olduğundan hocalar da bunu anlatmakta güçlük çekiyorlar.. Ahlak dersi hocamız elinde bir kitap sınıfa girdi.

-Çocuklar bu kitap bakanlıktan gelmemekle beraber bundan, bakanlıktan kitap gelinceye kadar çalışacağız.

Hoca bu kitaptan bazı bölümler okudu: Meslek Ahlak, hak ve ahlak daha bir sürü övüt verici sözlerle dersi bitirmek üzereyken.

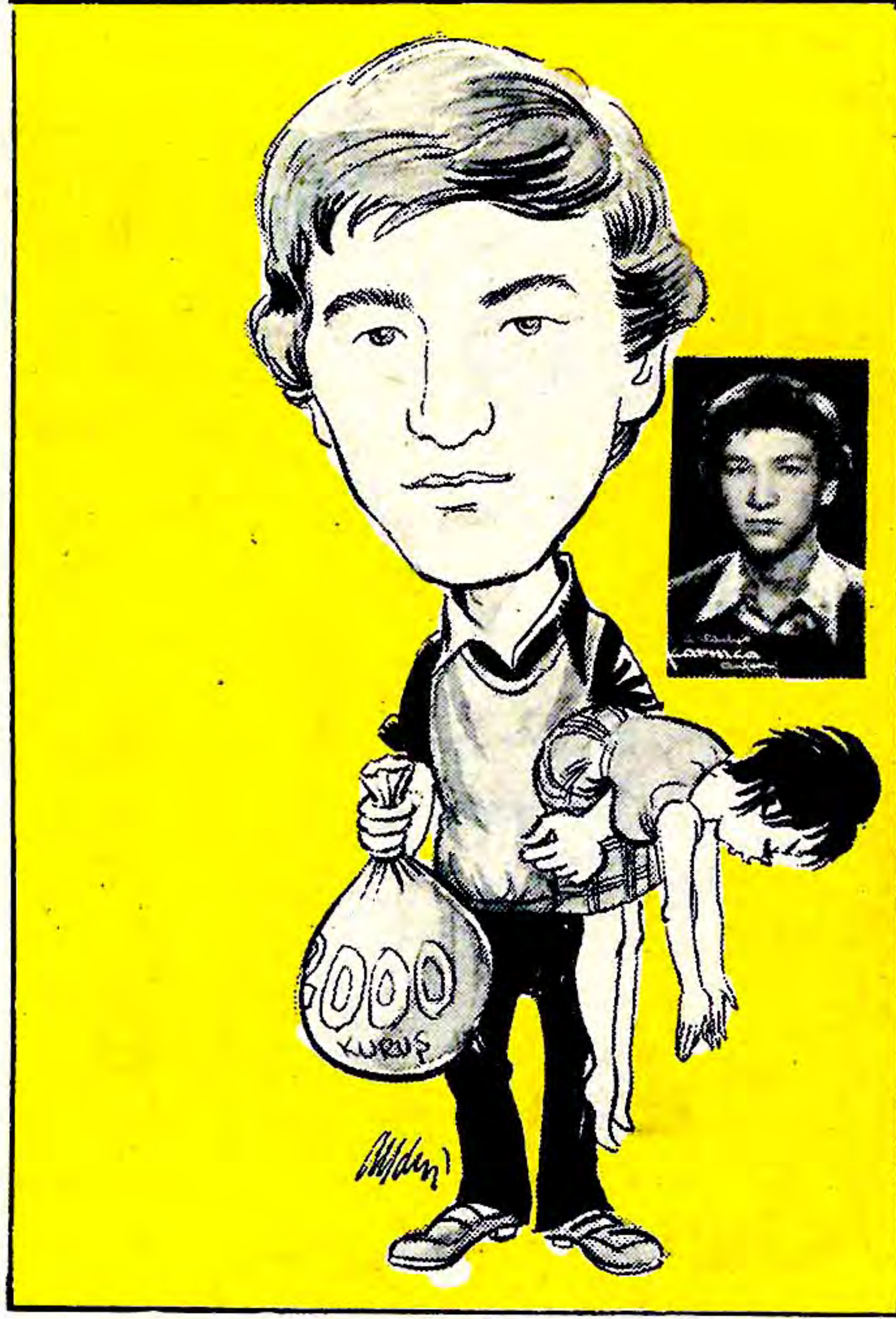
Hocamız gene kitabı sınıfa göstererek bu kitaptan size alın demem, çünkü durmadan bana kitap gelmektedir.

Bir de çevirip 70,80 sayfalık kitabın fiyatına baktı 7,5 TL.

-Çocuklar gördüğünüz gibi de oldukça pahalı. Esas bu adamlar ahlaksız deyince ben de yeni çıkacak trafik dersinin kitabının yazarını düşünmeye başladım..

BAKIRKÖY LİSESİ'NDEN YUSUF ÖZYURT

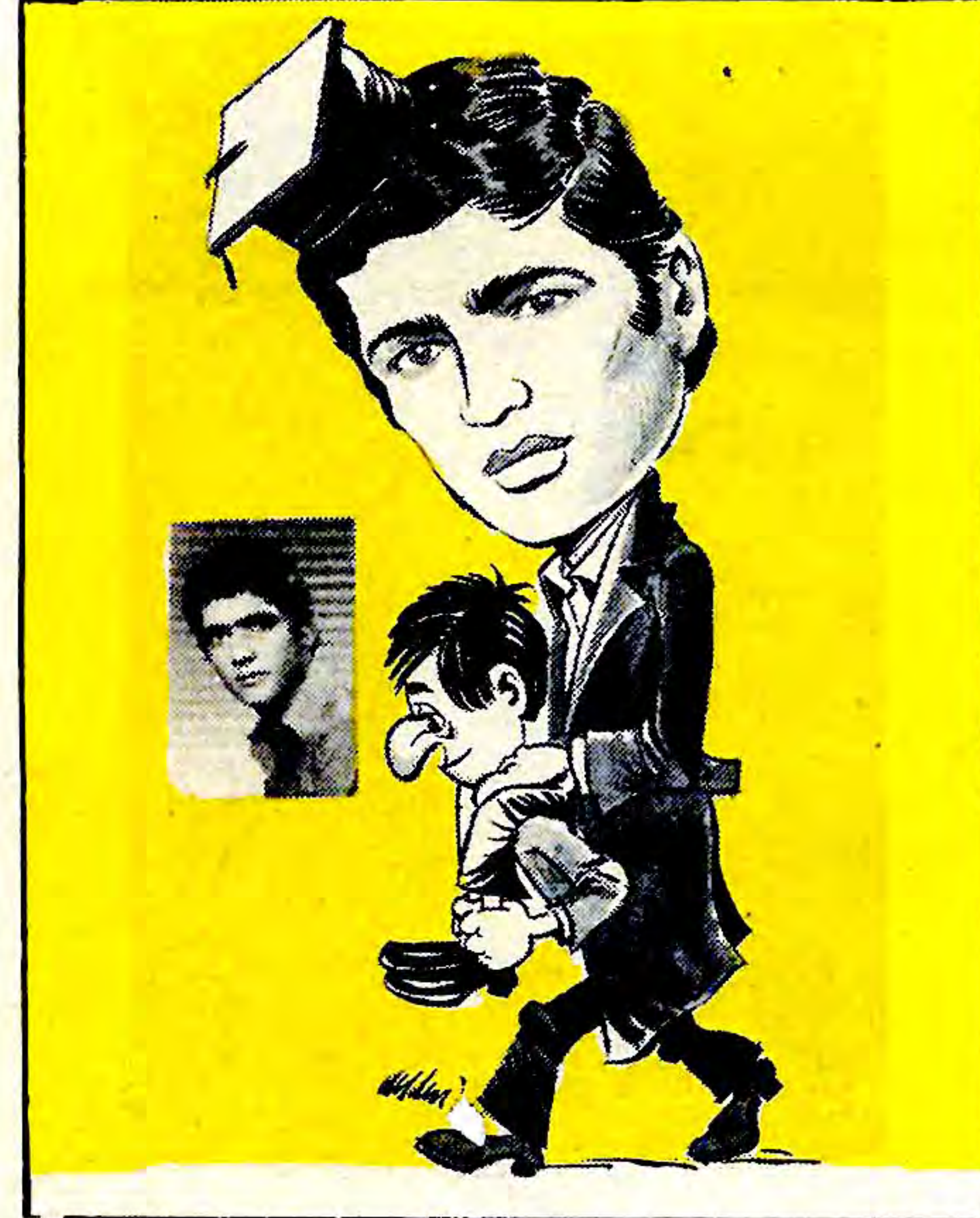
Sınıfın en Gerginçeları

ANKARA ANITTEPE LİSESİNDEN SERVET İLERİ

Babasının parasını kızlar yer. Kendisi ise yemez yedirir. Haline baksa nıza kurdan mübarek. Geçenlerde boyuna posuna bakmadan "Var mı lan yan bakan!" diye bir nara atmış. Birisi "Var!" deyip çıkmış karşısına. Bizimki adamı şöyle incelemiş. "Bu hariç, var mı lan bana yan bakan..."

REMZİ IŞIK

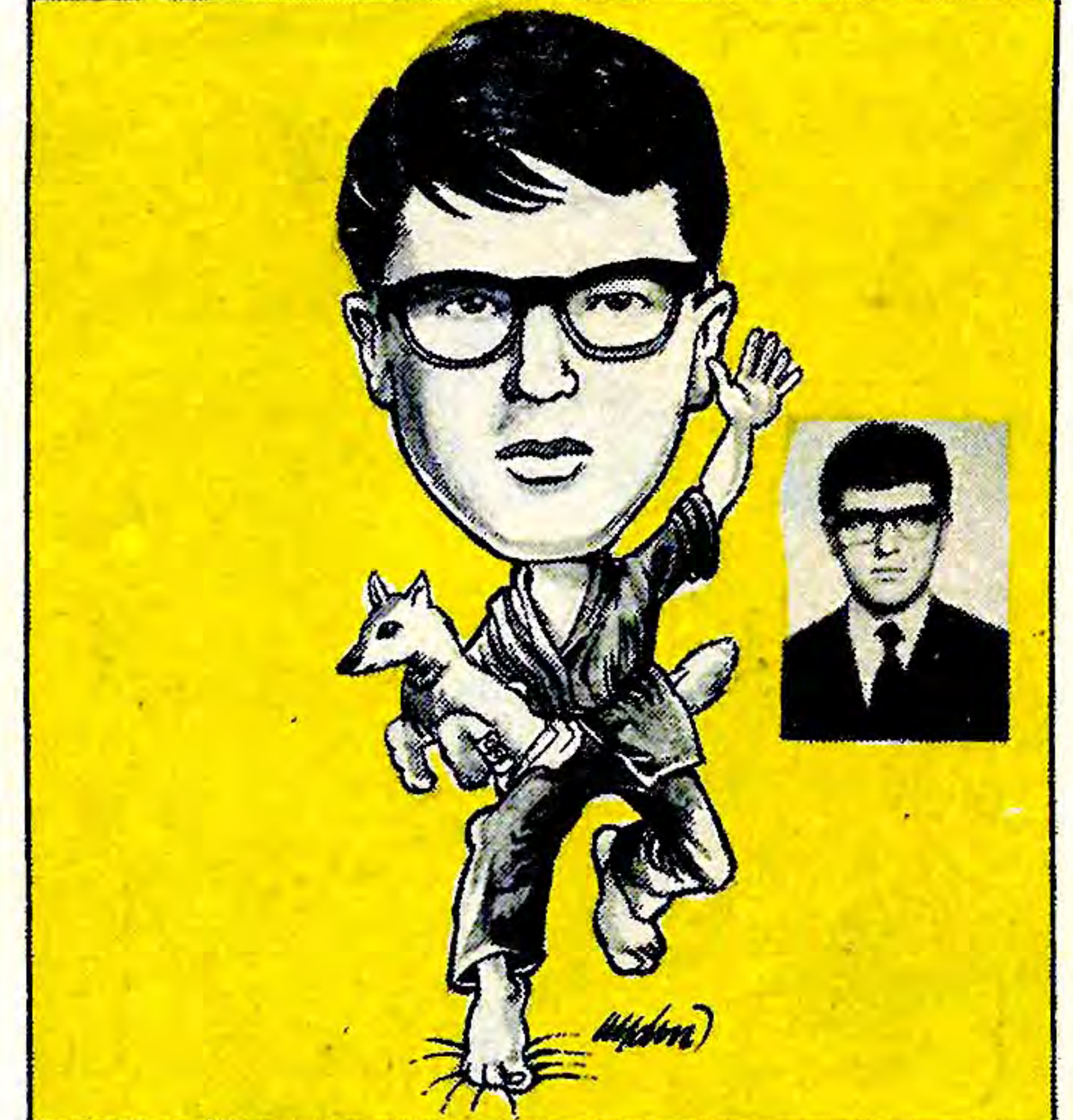
ADANA SANAT ENSTİTÜSÜNDEN PROFESÖR

Bizimki bir milli güvenlik dersinde sözlü oluyordu. Kıpır kıpır kıpırdanıyor, ağzında bir şeyler geveliyordu. Okuduklarını tekrar yapıyor-muş pozlarındaydı. Neyse, Milli Güvenlikçi soruyu sordu:

-Bir savaş sırasında dost bir devletten nasıl yardım istersin? Bizimkinin cevabı patladı.

-Ordunuzu kullanmıyorsanız bize bir süre ödünç verir misiniz?

MUSTAFA KEMAL DEMİRİŞİK

KONYA SANAT ENSTİTÜSÜNDEN EKREM ÖZÜYSAL

Bizim Ekrem hep hayalle yaşar. Artiz olacakmış. Gerekçe olarakta Ekrem Bora ile olan adaşlığını gösterir.

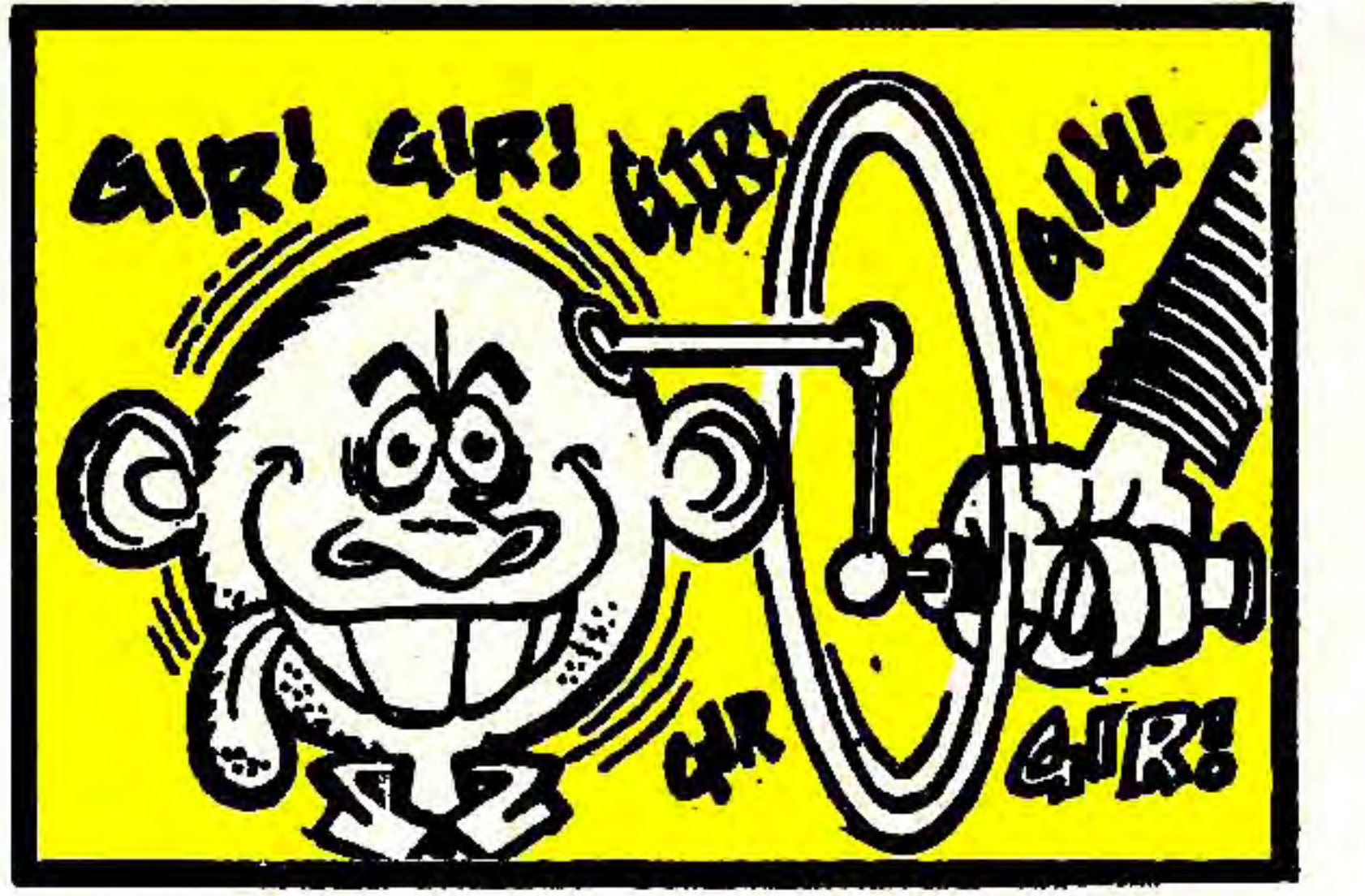
Geçenlerde kopya çeken bacakları tir tir titriyordu. Kitabın da aynısını yazıyordu. Neyse bir hafta sonra yazılılar okundu. Bizimki (I) almıştı. Hoca "Kitabın aynısını yazmışsın" dedi. Ekrem itiraz etti. "Olabilir hocam. Çok iyi çalışmıştım" dedi. Hoca ona ters ters baktı. "Evet, çok iyi çalışmışsın" dedi. "Öyleki kitapta BAK! SAYFA 25 yazıyor, yanısını yazmışsın."

ALİ ÇOBAN

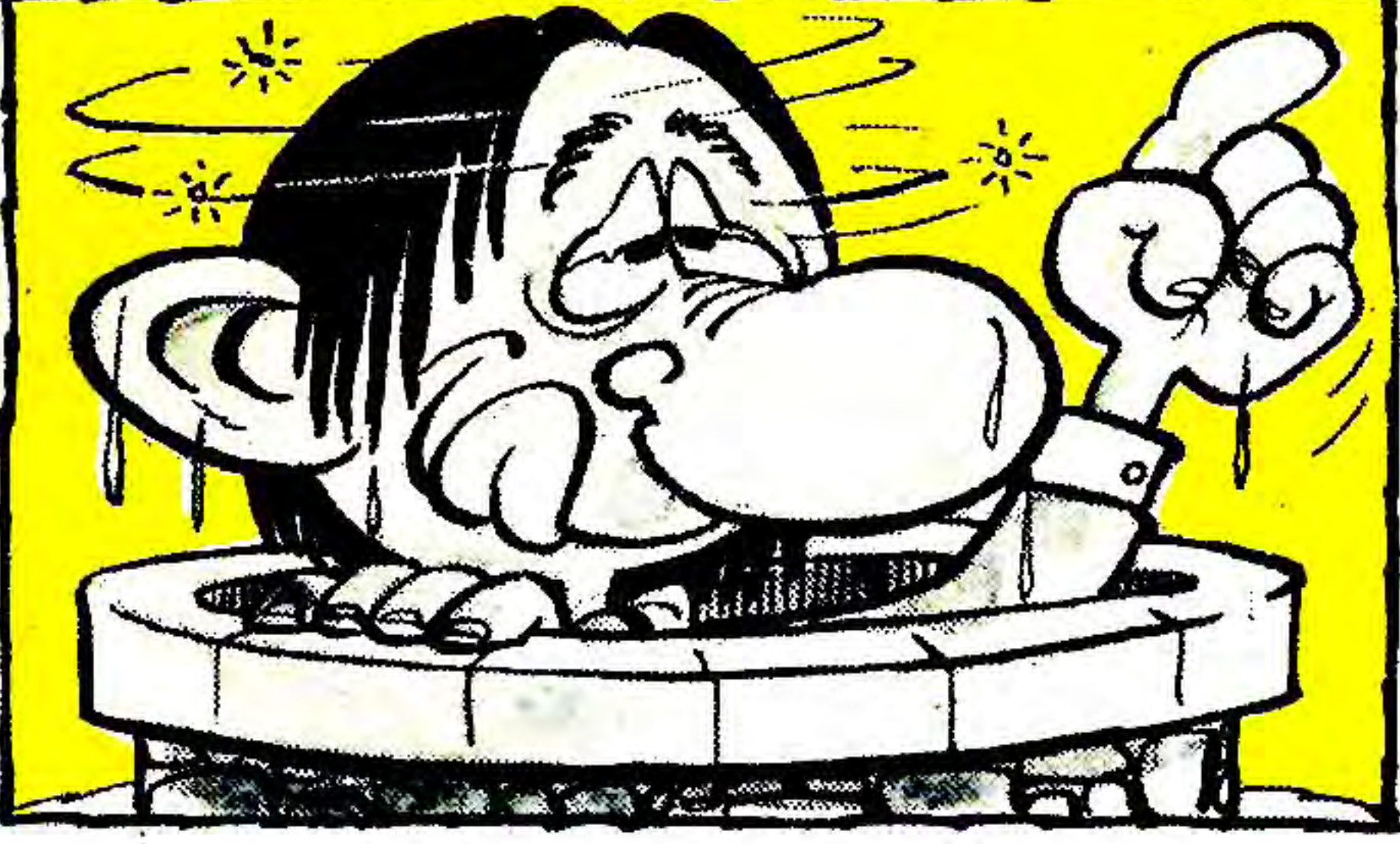
Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı - koca kavgasını,
şipşak keser .
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

UFAK TEFEK SARISIN İLANLAR

ELEMANLAR ARANIYOR

Avcılar, Hoşafıdere asfaltı kenarında 7 dönümlük bahçenin ortasında bulunan bağkuyusuna düştüm. Meğer içi yarıya kadar hakiki üzüm şarabı ile doluymuş. Bir ekmek, peyazpeynir ve biraz salamlı kuyuya atlayacak elemanlar arıyorum. Kafam o biçim kıyak. Gelin de muhabbet edelim annadın mı.

MUSTAFA KELLE

ŞEBEKEMİ KAYBETTİM

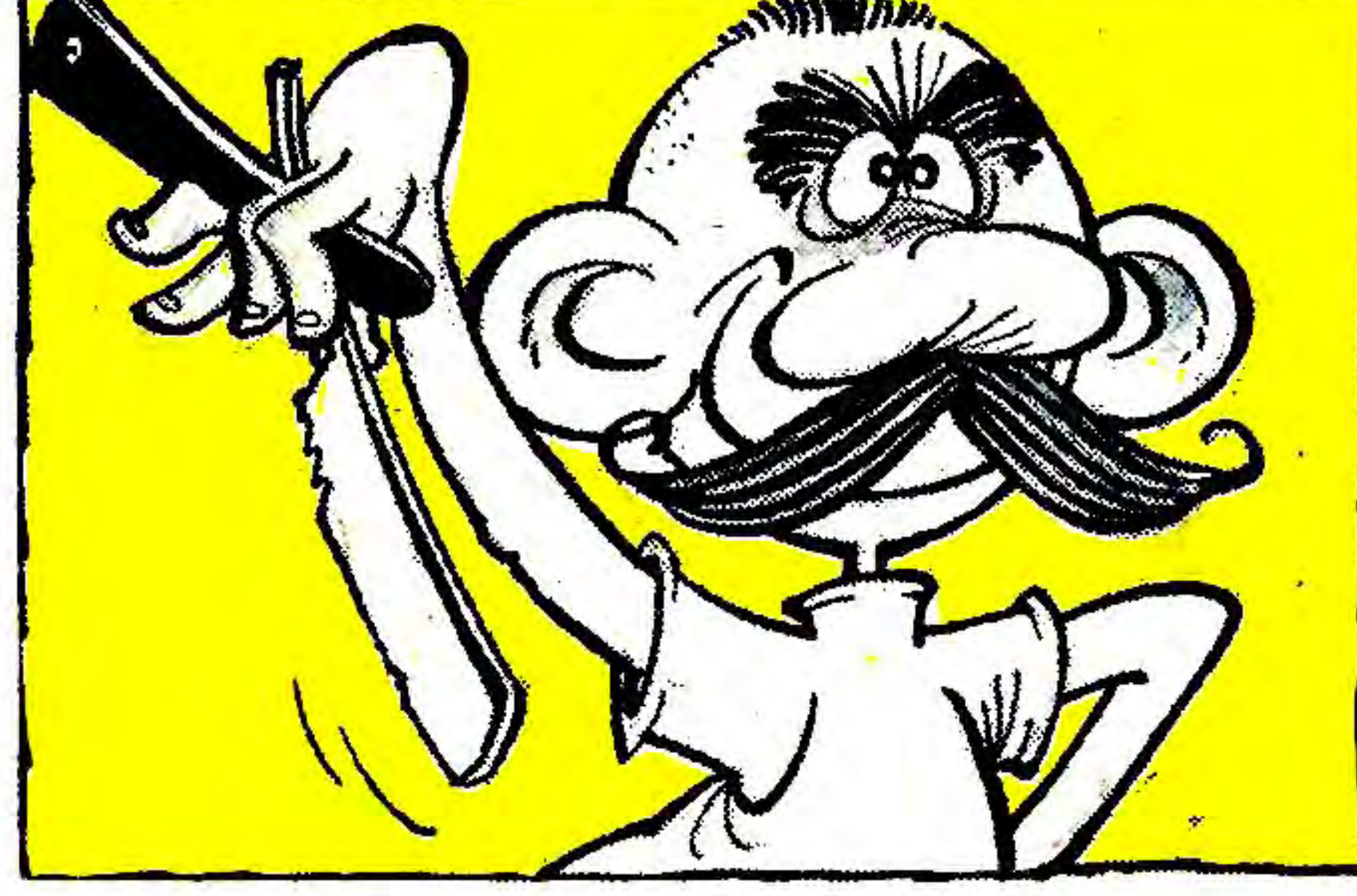
Bu yüzden 942 nolu Koca Mustafa Paşa-Eminönü otobüsünü arıyorum. O biletçi beni tanıy. Tam bilet alacak param yok. Saat 18.00'de durağa çıkıyorum. Otobüs ben gelmeden kalkmasın.

TEOMAN AYAKTAGİDER

RESSAM ARANIYOR

Helâ duvarlarına çok iyi o biçim resimler yapabilen ve uygun söz veya şiirler yazabilen teknik eleman arıyorum. Zira son günlerde müşterilerde ha iyi yazıları bulunan başka helâlara gitmeye başladılar.. Ücret dolgundur. Ayrıca tukenmez kalem de verilir.

TAKSİM HELASI MÜDÜRLÜĞÜ

ELEMAN ARANIYOR

İnsanları ikna etme kabiliyeti olan bay veya bayan eleman arıyorum. Sünnet edeceğim çocuğa "Hiç acımayacak evladım" dediğim halde bir türlü ikna edemedim. Bu konuda çocuğu ikna edebilecek elemana topladığım bahşışlerden yüzde 30 pay vereceğim.

FENNİ SÜNNETÇİ
SÜLEYMAN ACITMAZ

SEÇME SAÇMALAR

Seni altıma alırsam görürsün.

YORGAN

Bütün gün yağmur altında dolaşmaktan iflahım kesildi.

ŞEMSIYE

Cemil on sekize girdi...

ANNESİ

Sen onu külahıma yuttur.

DONDURMA

O anlattıkça ben renkten renge girdim.

BUKALEMUN

Araya girme biz kötü oluyoruz birader.

ŞEHİRLERARASI

Yakında hepinize yol vereceğim.

TRAFİK LAMBASI

Orasını kendileri düşünsün. Hiç tetliğimi bile bozmam

TABANCA

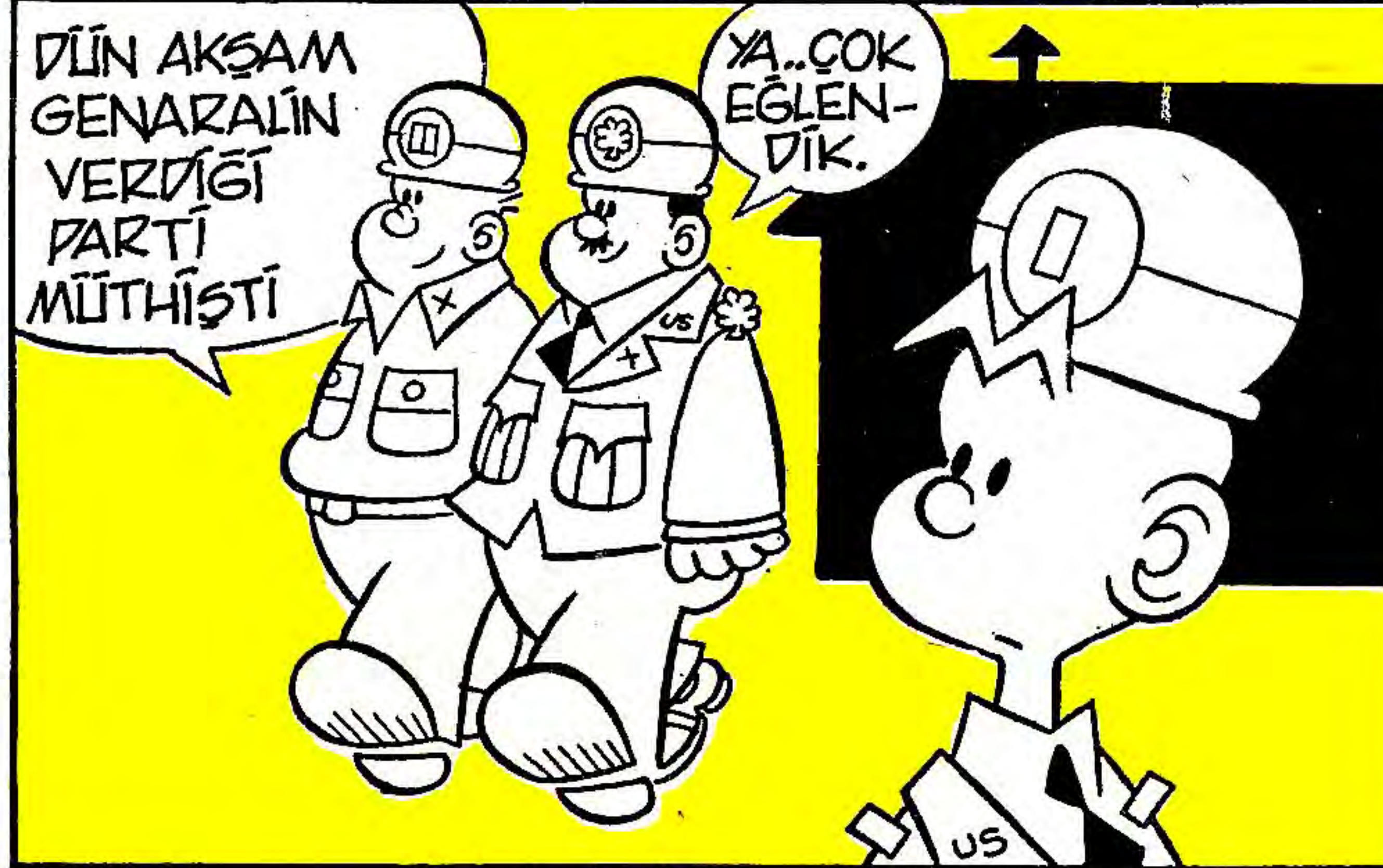
Birader sen de ha bire sizi salıyorsun.

TUZLUK

Bu gidişle papazı bulacağız galiba..

KİLİSE

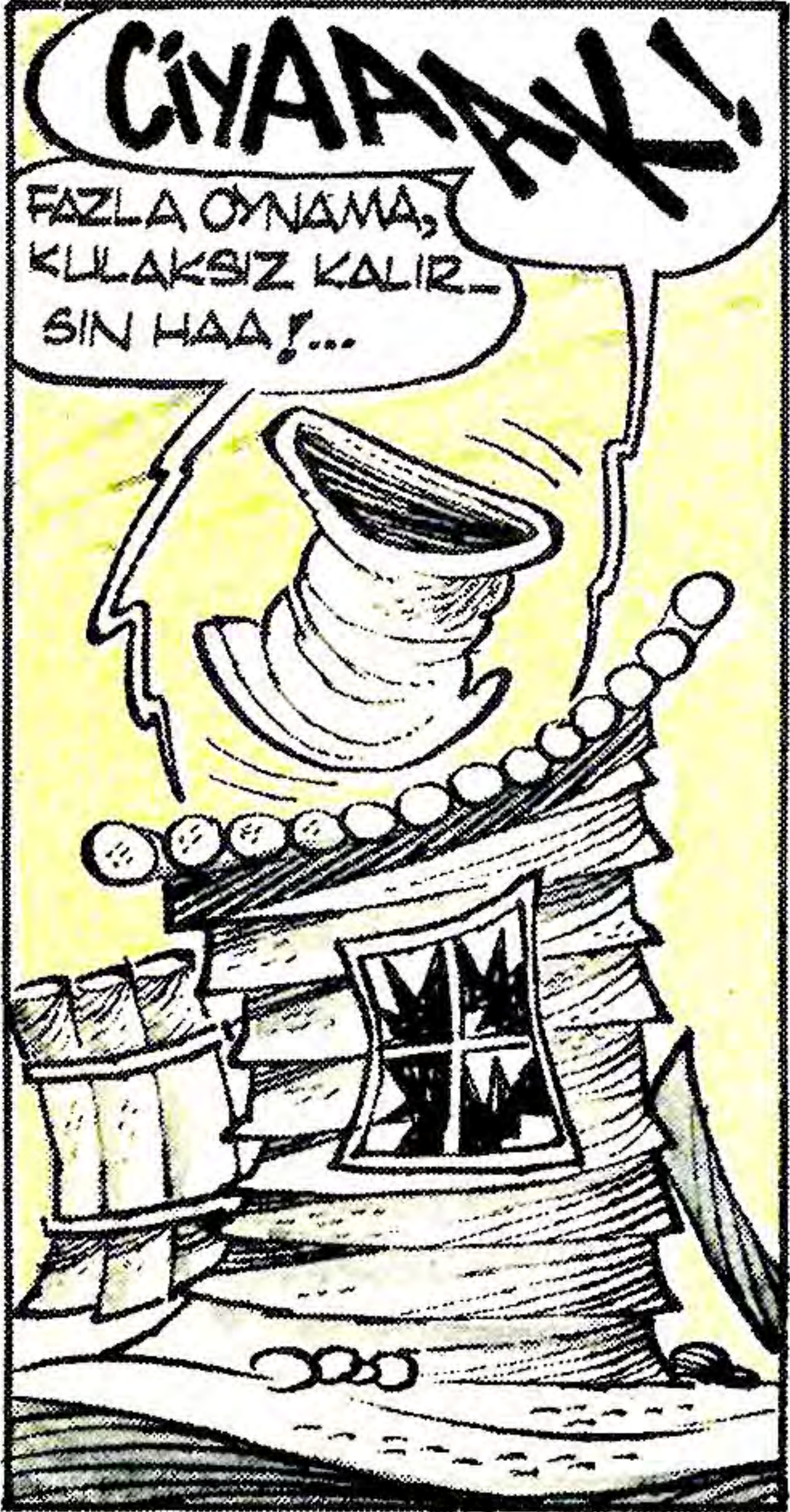
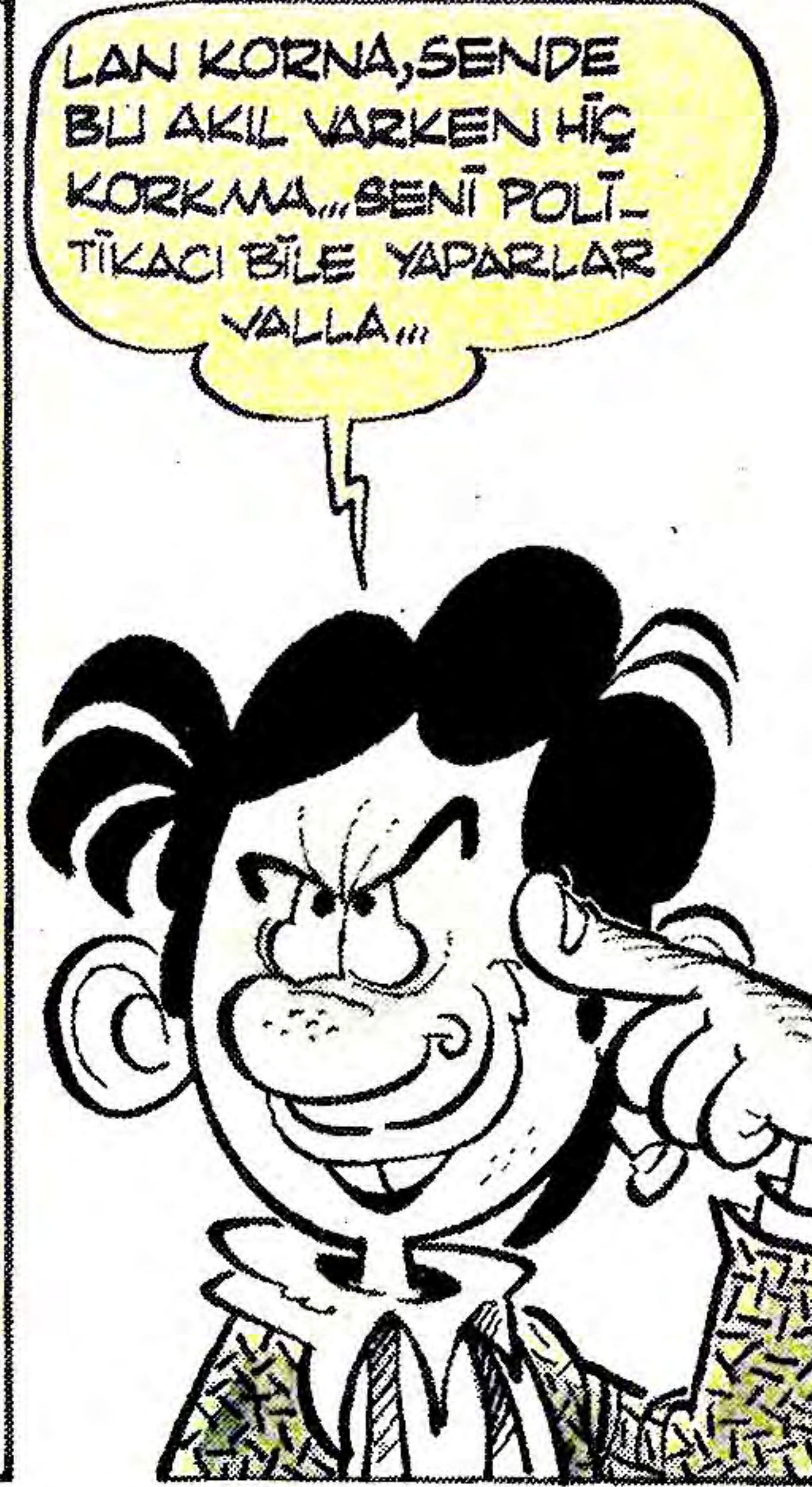
HASBİ TEMBELER

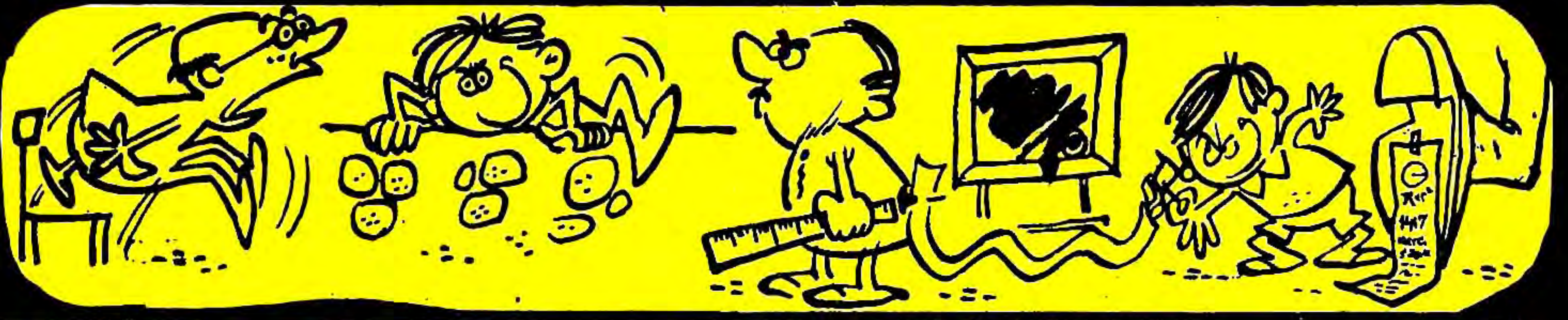
UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

ÖĞRENCİ GİRGİRLARI

KİM BASMIŞ?

Ortaokul II. sınıfta idim. O yıl oku-
lumuza yeni bir müdür gelmişti, söy-
lentlere bakılırsa çok titiz olan mü-
dürümüz okulumuzun her tarafını te-
mizletmiş ve boyatmıştı. Okul açılalı
hayli bir zaman olmuştu. O gün
beden dersinden çıktıktan sonraresim
dersine girecektik. Zil çaldı sınıfa gir-
dik ve Dazlak Cemil'i beklemeye baş-
ladık. O sırada arka sıralardan "Cam-
göz" ile "Tekir" kavgaya tutuştular.
Camgöz, Tekir'e beden ayakkabısının
çamurlu yüzünü fırlattı, ama bunu ay-
nı şekilde karşılayan Tekir ayakkabı-
ya ufak bir vole vurunca ayakkabının
çamurlu yüzünün şairane görüntüsü sı-
nıfımızın tavanında belirdi. Tam o sı-
rada içerli Dazlak Cemil girdi. Tabii
herkes hazırola geçmişti. Her zaman
olduğu gibi gene sınıfı kontrol ediyor-
du. Arada bir duvarlara elini sürüp toz
olup olmadığına bakıyordu. Bir aragö-
zü tavana ilişti ve hiddetle sınıfa dö-
nerek, "Ulan eşek herifler" dedi, " Bu
tavana hangi hayvan bastı..."

KABATAŞ ERKEK LİSESİ'NDEN
AVANAK AVNİ

KURBAĞANIN İNCELENMESİ

Tabiat Bilgisi hocamız Hüdaverdi,
Allah ömürler versin, dalgın mı dalgın
bir ihtiyardı.
O gün sabahki son derste "Çocuk-
lar" dedi, "Öğleden sonraki ilk dersi-
mize incelemek için bir kurbağa geti-
receğim."
Ve çıkıp gitti. Öğleden sonraki ilk
biyoloji dersine girmek bizim için
şarttı.
Kapının ağır ağır açılmasından ho-
camız Hüdaverdi'nin geldiğini anladık.
Elinde büyükçe bir paket vardı. Biz,
"Kurbağa geldi, onu inceleyeceğiz" di-
ye seviniyorduk.
Kürsüye oturan Hüdaverdi yine her
zamanki dalgın ve anlamsız bakışla-
rıyla bizi süzdü. Ve paketi ağır ağır
açtı. Paketin içinde kurbağa yerine
peynirli ve sucuklu sandviçler çıktı.
Biz sorar bakışlarla Hüdaverdi'ye ba-
kıyorduk,
O titremeye başlamış, ağlayacak
gibi olmuştu.
-Aman Allahım, dedi. Ben öğle ye-
meğinde ne yedim?
İSTANBUL RAMİ LİSESİ'NDEN
ERCÜMENT HERSEKLİ

Haftanın en gırgır okulu

BİTLİS LİSESİ

İlaştı. İlk sorusunu bekledi. Gayet re-
vanili sorunun cevabını sözle vermesi
gerekliyordu. Havalı biraz şekerleme
yaptıktan sonra,

-Ho...o... cam...te...ek...ek-
rar e...e...ede...eder mi...mi...
mis...misiniz? diye gayet haşin inle-
yince hepimiz şaşırdık. Zira pepe de-
ğildi. Fakaaat dümen kokusu vardı i-
şin içinde. Hoca can sıkıntısıyla:

-Oğlum şimdi vaktim az, seni din-
leyinceye kadar zil çalar. Otur yerine,
sonra sözlü yaparım, deyip kara kap-
lıyı cebine attı. (Ooohhhh) Fakat tam
bu sırada kapı tıkrırdadı. Nöbetçi öğ-
renci:

-Hocam izin verirsiniz Recep...
in ziyaretçisi bekliyor, dedi. İşte olan
o zaman oldu. Recep can havliyle nö-
betçiye,

-Babam mı, teyzem mi? diye so-
runca pepe olmadığı açığa çıktı. Hoca
hiddetle,

-Demin benimle dalga mı geçiyor-
dun lan? deyince, Havalı acınacak hal
de,

-Ha...a-yır Ho...oo...cam...si...
zin...le dal...ga geçmiyorum. He...
heyecanlanınca do...do...doğru ko...
ko...konuştum, ga...galiba...

TESELYA GENEL ÇALIŞMA MÜD.
4 SIRMA TOMBIŞGEVEZEOĞLU

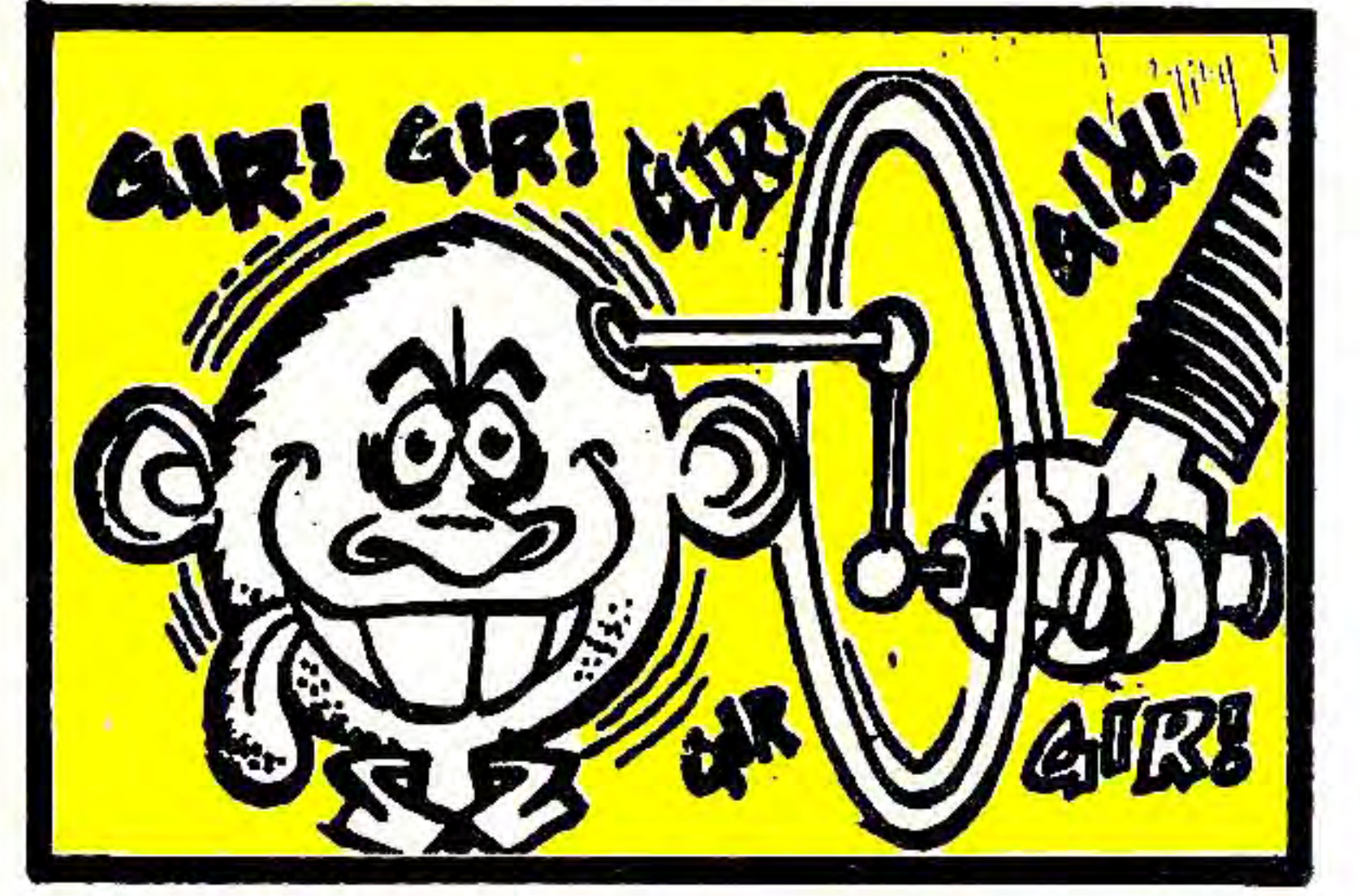
KEKEME

Ders yılı başlarındaydı. Dersimiz
yabancı dildi. Öğretmenin ilk hafta i-
çinde sözlülere başlaması hepimizi te-
laşa düşürmüştü. Nihayet kalp atışla-
rıyla birlikte zilin sesi duyuldu ve
öğretmen o selvi boyuyla (!) kapıda
görüldü. Biraz ders anlattıktan sonra
kara kaplı defterli çıkardı. Piyango, Ha-
valı Recep'e vurdu. Havalı büyük se-
vinç gösterileriyle (!) tahtaya yak-

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

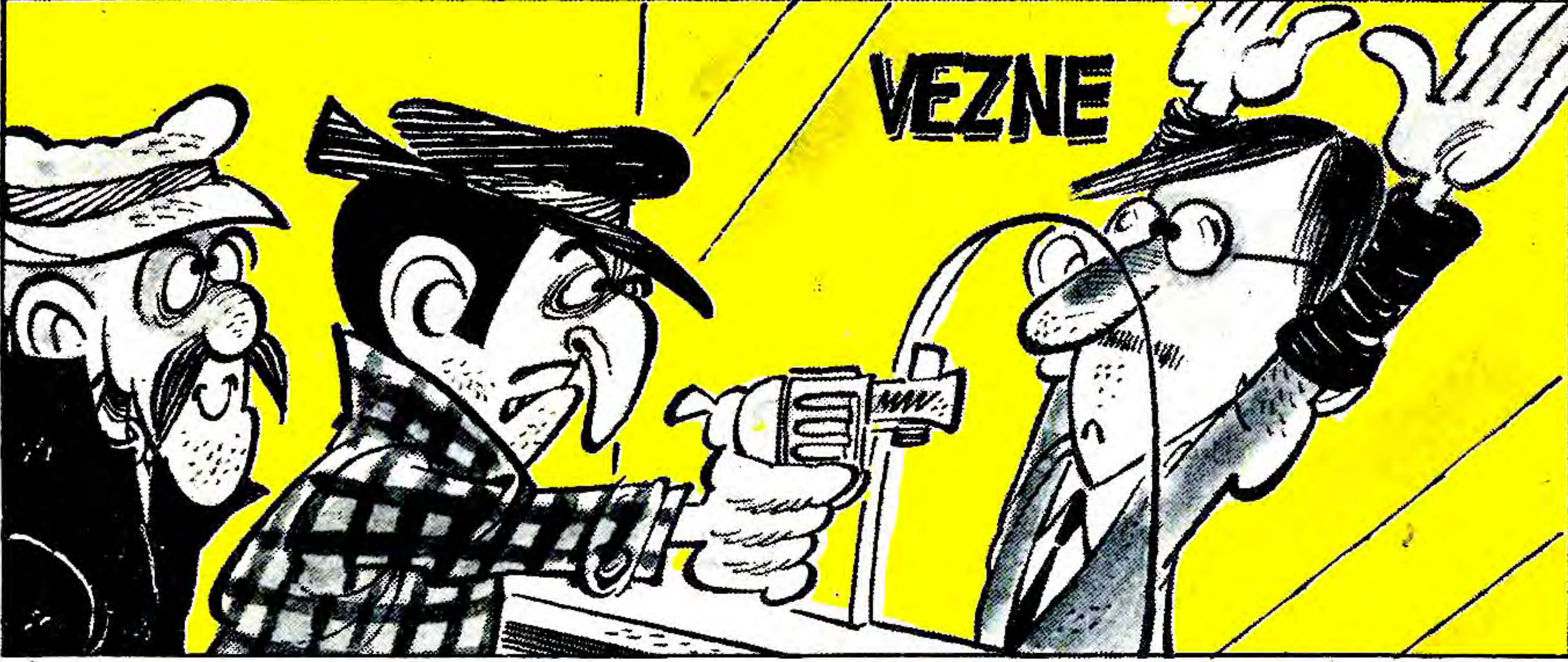
HEM GÜLDÜRÜR HEM HOPLATIR

ŞEHİRDE BUGÜN BU GECE

NÖBETÇİ ECZANELER

KITIR.(Beyoğlu) Zil bozuktur ca -
ma vurun.
SULTAFA:(Gazi Osman Paşa)Kal-
fa bitişikteki sabahçı kahvesinde -
dir.Ocakçıya sorunuz.
NEVRASTENİ.(Şişli) Eczacı ha -
nım nöbete kalır.Gece 24.00 ' ten
sonra beğenmediği tipleri içeri almaz

BU GECE SOYULACAK DÜKKANLAR

DİŞ BANKASI KADIKÖY ŞUBESİ :
Eli silahlı üç kişi tarafından. Ana-
dol marka otomobille. Not:Bu bilgi-
ler Gece İşçileri Federasyonu ' nun
yayınladığı bir aylık soygun bülte-
ninden çıkarılmıştır. Bu program -
da son anda yapılacak değişiklik -
lerden sorumlu değildir.
HAYATİ SÜNGER'e ait benzin is -
tasyonu.(Topkapı).Soyguncular Ha-
yati'ye 120 hava bastıktan sonra
kaçacaklar. Balon gibi şişen Haya-
ti havalandıktan sonra üç gün is -
tanbul Bursa ve Kocaeli bölgele -
rinden çıplak gözle izlenebilecek .
Hafta sonuna doğru Marmara açık -
larına inecek.
MOİZ DARTANYAN 'ın Balattaki ku-
yumcu dükkanı.Ertesi gün tahkika-
ta gelen emniyet görevlileri düğ -
kanda Moiz'in parmak izlerine rast-
layıp onu içeri atacaklar.
ASAF İLMEKATAR'ın Büyük ada-
daki yazlık evi.Hırsızların ta -
mamını götürcekler.Yerine boş bir
arsa kalacak.

ARTİZ OLMAK İÇİN EVLERİNDEN KAÇIP PAVYONDA YAKALANACAK KIZLAR

Melahat Fotoroman-Sıdika Balkon-
Hayrunisa Portakal-Nevin Arajman
Hatice Diskotek ve 17 arkadaşı.
İlk kurrada evden kaçma şansını el-
de eden kızların dışında kalanla -
rın adreslerine teselli mükafatı o -
larak birer adet 45'lik Long- Play
postalanmıştır.

SABAHA KARŞI YANGIN ÇIKACAK YALILAR

TARİHİ UYUZ MEHMET PAŞA
YALISI:(Elektrik kontağından)
SAMİ PAŞA YALISI (Güneşten).
MACUNSU MOLLA YALISI:Mü -
teahhid Avni İskele tarafından yak-
tırılacaktır. Zira yalıdan boşala -
cak yere bir otel inşaatını yapma
işini üzerine aldı.
Not:Yangınlarda ısınmak veya lü -
fer ızgara yapmak isteyenler ace -
le etsin.Ön taraftaki yerler şimdi -
den tutulmuştur. Ahlak Zabıtası

ARABALARI ÇALINACAK İŞ ADAMLARI

AHMET ŞİRDEN'e ait 1972 model
Ford Gırnata otomobil.(Radyosu ve
lastikleri sökülmiş olarak Harami -
dere'de bulunacak.Radyo ve las -
tiklere ise bit pazarında
NAZİF UZUNÇORAP(Kulupl/7'nin
sahibi).Oğlu Sedat kız arkada -
şına hava yapmak için arabayı yü -
rütecek. Bir hafta sonra babasına
"Şaka yaptım ulan" diyecek...

ZAMDAN SONRA ŞAKİR BİR BARDAK ÇAYA 20 ŞEKER ATIYOR

İrmak hükümetinin, şekerle
tam doksandan yaptığı zamma
çok fena bozulan Şakir,her iç-
tiği çaya artık 20 şeker atma-
ya başlamıştır.

Gerçek bir çay tiryakisi o -
lan Şakir,zamlardan sonra ge-
ne bol şekerli çay içmeye de-
vam edeceğini,gerekirse 20
yerine 35 şeker bile atacağı-
nı söylemiştir.

Karısının,"Millet şeker bu-
lup alamazken bu senin yaptı-
ğına da müsriflik denir yani "
demesine rağmen Şakir, içtiği
her çaya teker teker 20 adet
toz şeker zerreciğini cımbızla
yakalayıp atmaya devam et-
mektedir.

Bu arada,"Gözlerim hafif
miyop olduğu için bazen 23 a-
det toz şeker attığım oluyor
Gözlük aldıktan sonra bunun
da önüne geçeceğim" demek-
tedir.

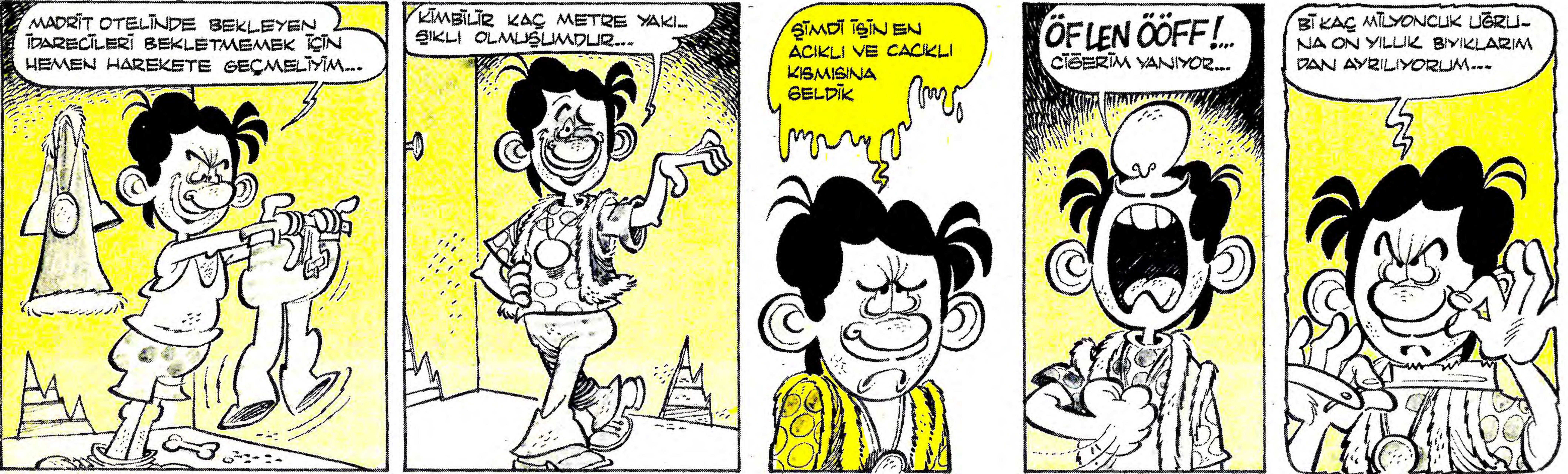
Resimde,20 şekerlik ça -
yını yudumlayan Şakir "Mmmm
ne tad" derken görülüyor..

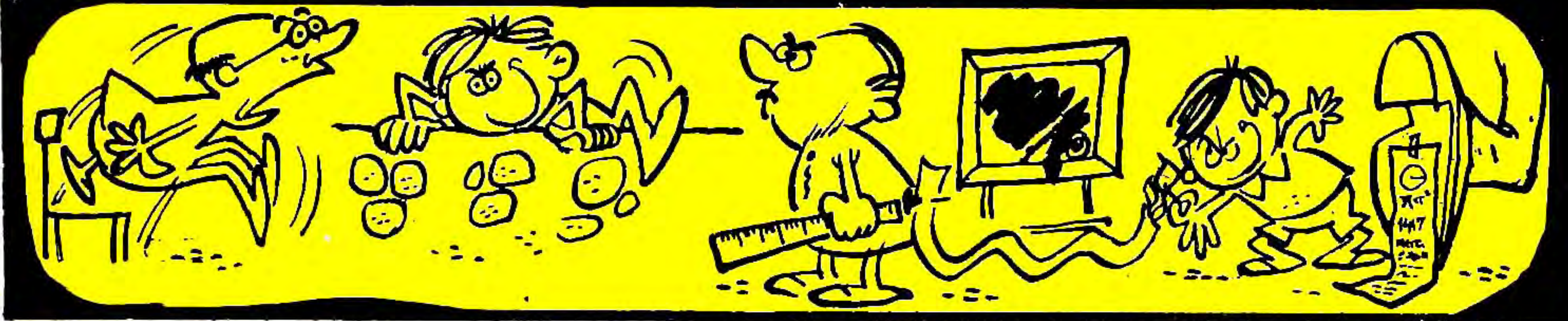
UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

ÖĞRENCİ GİRGİRLARİ

SERİ İLANLAR

KAYIP İLÂNİ

Laboratuvarı 5 Fen A'ya sülfürik asitin elde edilmesini anlatırken, birden aklımı kaybettim. Asitin içine düşüp erimesinden korkuyorum. Eğer bulupda getiren olursa dersimden kendini geçti sayısın.

KİMYA HOCASI-MİSİRKOÇANI

★★★

EVLENME İLÂNİ

45 yaşında genç bir kızım. Bir ortaokulda öğretmenim. Arkadaşlarım güzelliğimden dolayı Bayan Golda Meir'e bana benzetirler. Evlenmek istiyorum. Deniz teğmenleri tercihimdir. Resimli mektupları rumuzuma bekliyor kocasızlıktan tekliyorum.

FEN HOCASI-EVLERE ŞENLİK

★★★

KAYIP ARANIYOR

Geçen haftaki dersimde İstanbul'u Güney Doğu Anadolu'da arayan sivri zekâlı kimdi unuttum. Hatırlayıpda bana bildirenler memnun edilecektir.

COĞRAFYA HOCASI-İNCEBURUN SİNOP LİSESİ'NDEN ABUZİDDİN

GOL

- Vefa Göztepe maçında top yanlışlıkla Ali'nin bacağına arasından kaleye girmiştir.

Maçtan sonra soyunma odasında Ali "Ben bugün sabah jimnastiği mi yapmamıştım. Tam o anda aklıma gelince başladım jimnastik yapmaya. Fakat Kel Yakup bana fırsat vermedi ve topu beşikten kaleye attı" demiştir.

ORUÇ GAZİ ORTAOKULU'NDAN TUNCER ÇETİN

KARDEŞLERİM...

KONUŞMACININ KARDEŞLERİ

Köylü vatandaşların toplandığı bir konuda konuşmacı oldukça tutarsız bazı şeyler söylüyordu. Konuşması nın sonlarına doğru gerilimi artırmak için ses tonunu yükselterek "Kardeşlerim!" diye bağırınca arkasından bir köylü vatandaş önce kalabalığa sonra adama baktı ve "Vah! Anacağım vah!" dedi.

İ. T. Ü'DEN KUBİLAY

GİRGİR'lı dırdırlar

Bu haftaki konuğumuz küçük bir ilkokul öğrencisi. Cenk Yurtbay'ı tesadüfen bulduk ve kendisiyle sohbe koyulduk. İlkokul üçüncü sınıfa gidiyormuş... Biz de şakacıktan kendisini sınava tabi tuttuk.

-Söyle bakalım Cenk! Sonbahar gelince aklımıza ilk neler gelir. Cevap olarak yaprak dökmeli, kestane gibi şeyler bekliyordum. O cin gibi baktı.

-Öğrenci olayları gelir abi, dedi.

Güldüm. Onu faka bastırmak istiyordum.

-Dünyamızın döndüğüne inanıyor musun? dedim.

-Tabii abi, dedi. Dünyadaki insanların başı dönüyor ki savaşlar çıkıyor. Yoksa akl-ı selim insanların yapacağı iş mi bu?

Allah Allah... Çocuk değil laf küpü bu.

-Peki Cenk, dedim, tutumlu musun?

-Yok abi dedi. Aslen Eskişehirliyim.

-Yani paramı lüzumsuz yerlere harcamamayı biliyor musun?

Güldü, hem de kakkahalarla.

-Nasıl bilirim abi, dedi. Bana bu işi öğreten büyüklerim eko-

nomik tasarruf yapmasını bilmiyor. Ben nasıl bilirim? Baksana milletvekili maaşlarına zam istiyorlar..

Yavru çocuğu dövücem valla hiç bir sözüm altında kalmıyor..

-Madem öyle şu mektupları oku da cevap ver, dedim. Beğendiklerini beğenmediklerini gırgırımı daha az iyi olarak kabul ettiklerini ayırdı. Ve bunlardan yeni gırgırlar beklediğini ilave etti. Biz de Cenk'in temen-nisine katılarak sevgili gırgır-cıların adlarını okuyalım.

CEMİL LAKAPÇI (Buca), SALLİH İNCE (Denizli), NURİYE İKLİĞ (Samatya), SAMİM KURT (Ankara), SEMİH DERİN (Bursa), ARTUN GÖMÜL (Kadıköy), SUNA KEMER (Aksaray), ÜMİT KİREMİTÇİ (Elazığ)..

Haftaya buluşmak üzere kalın sağlıcakla.

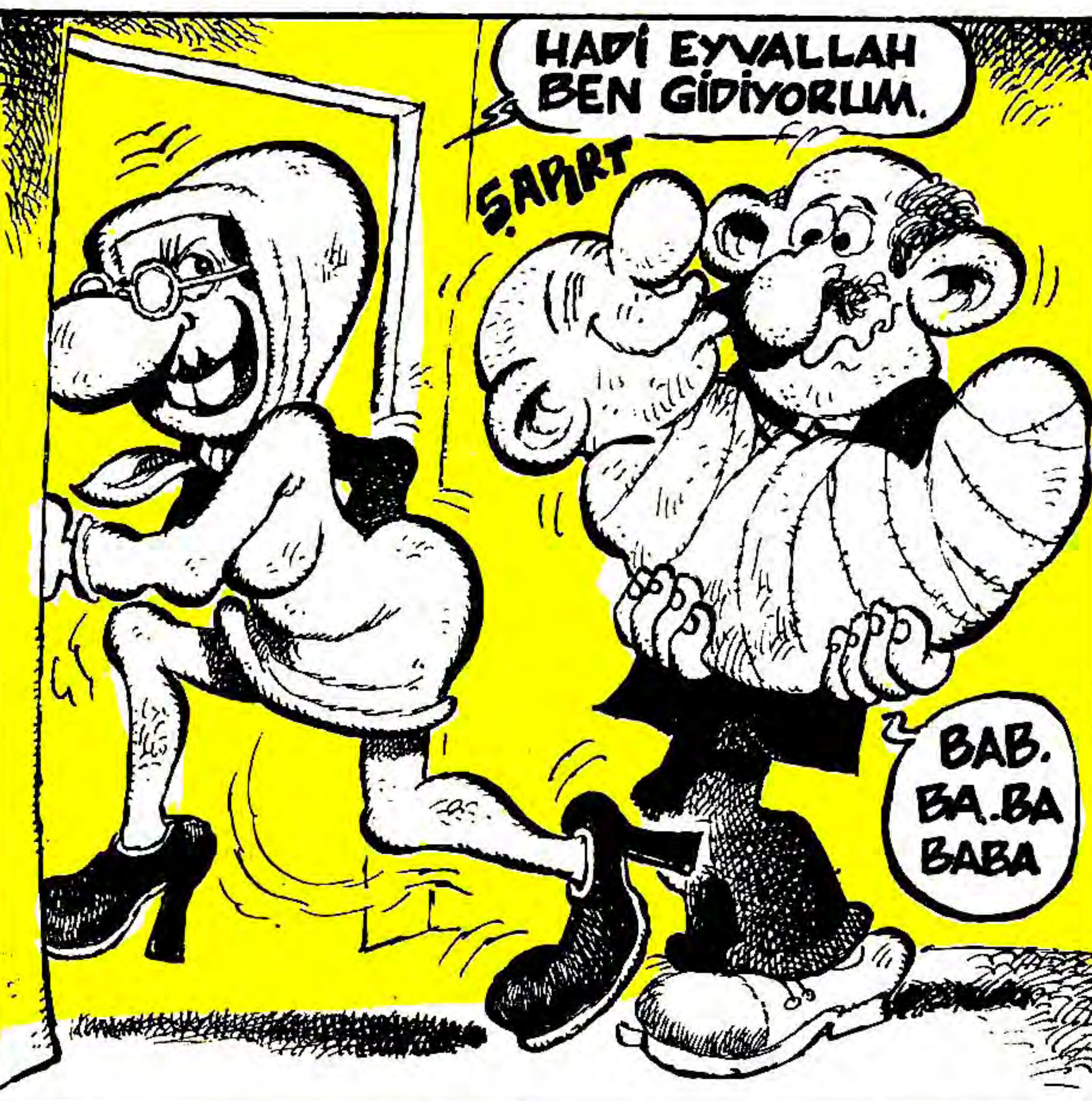
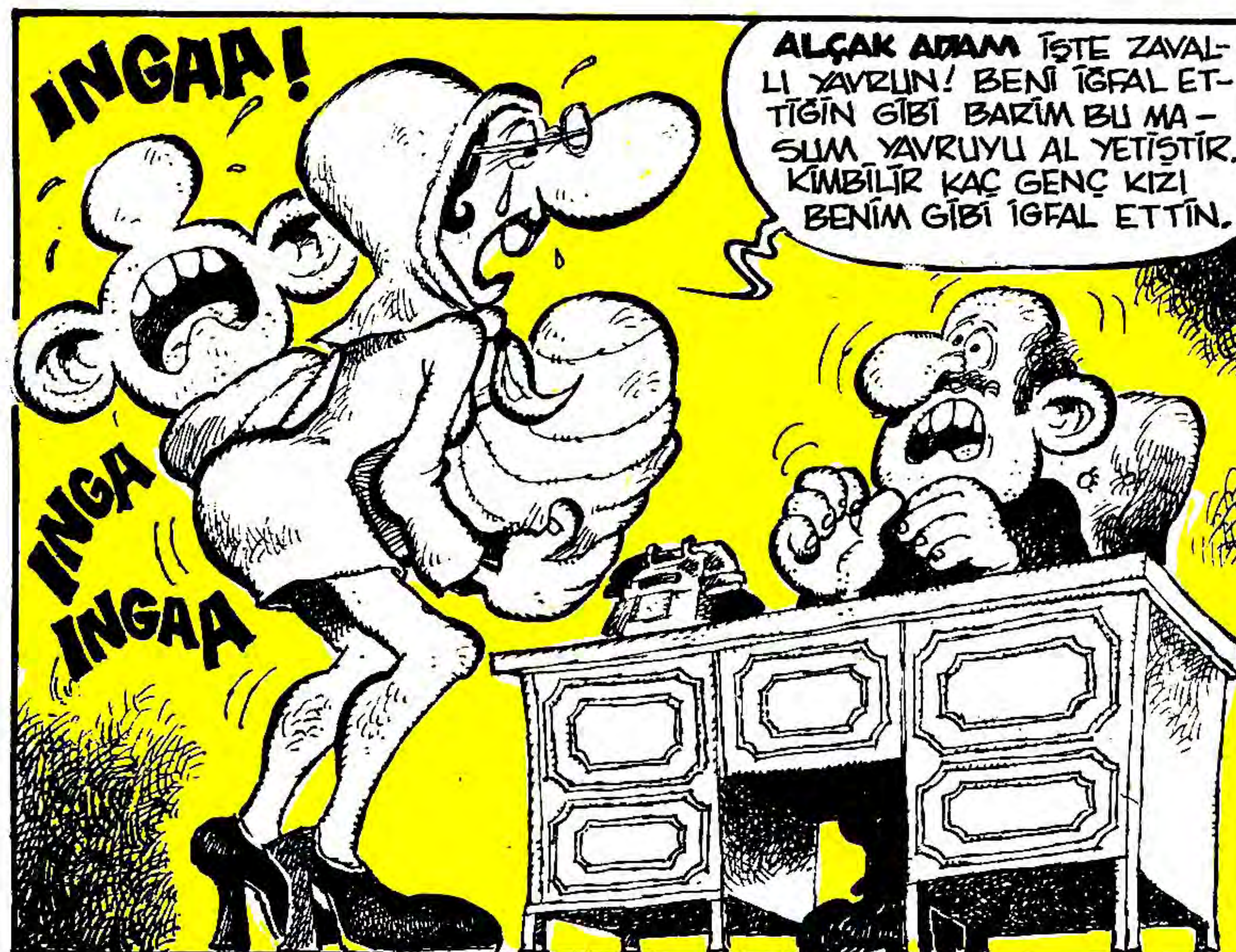
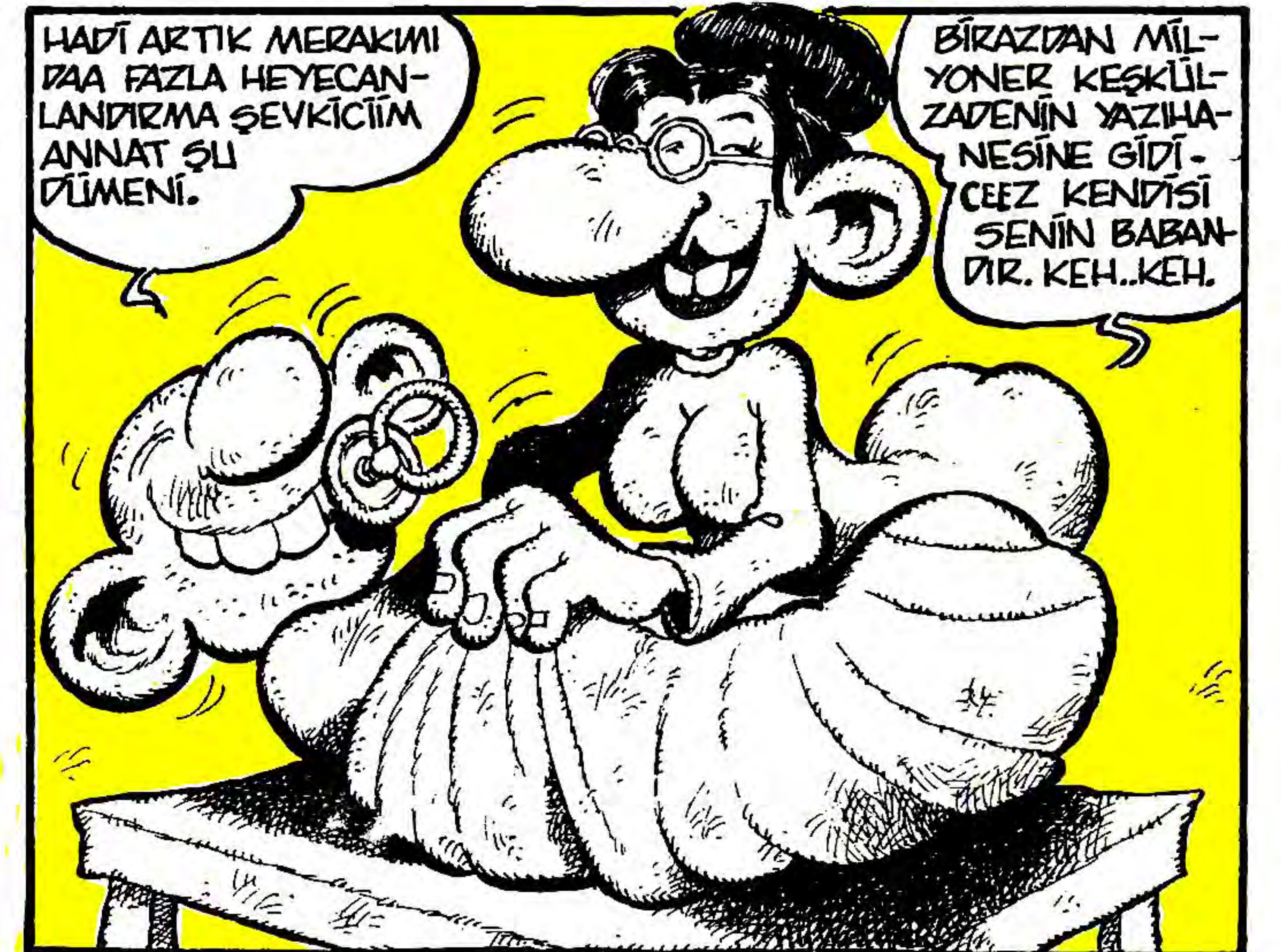
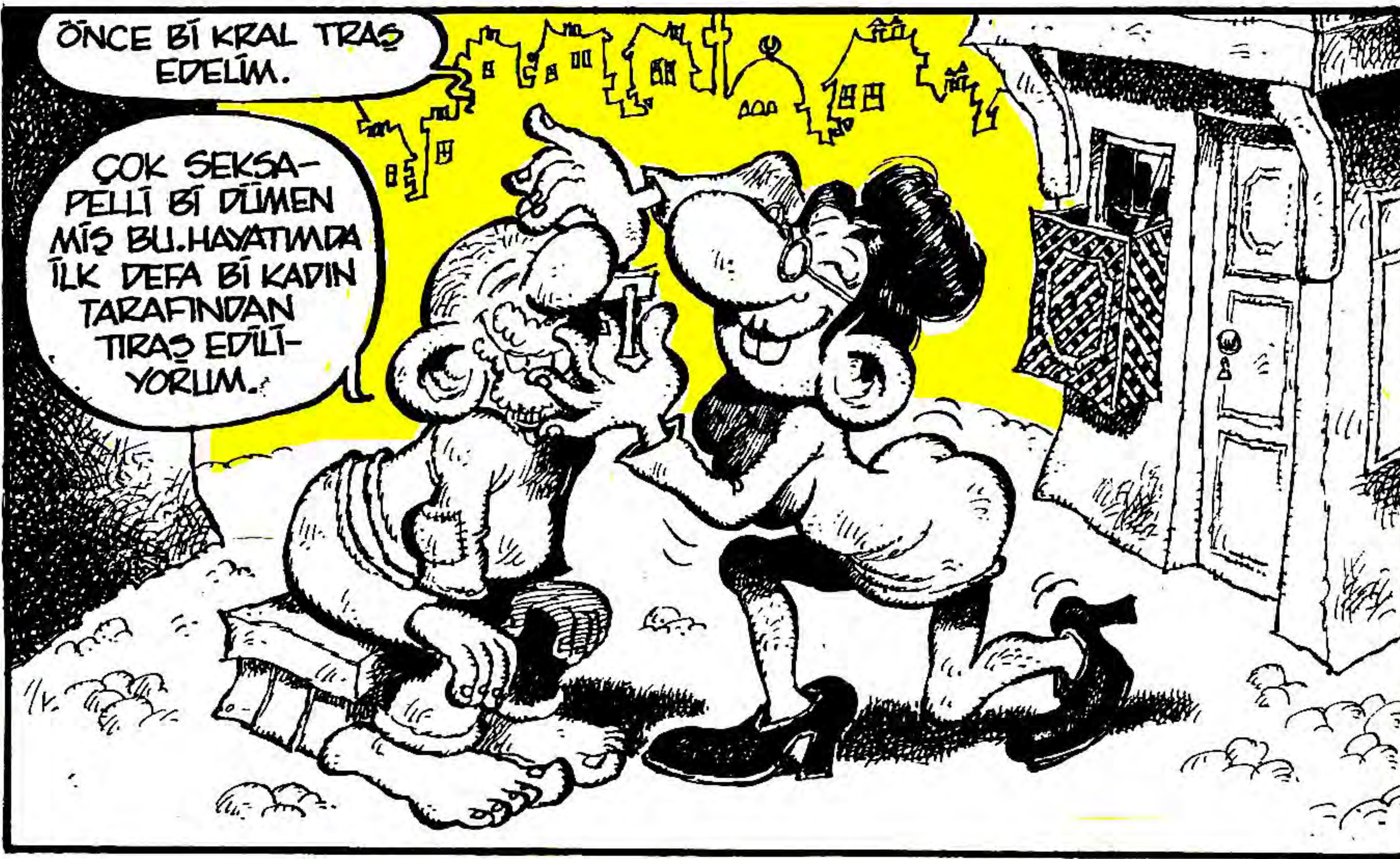
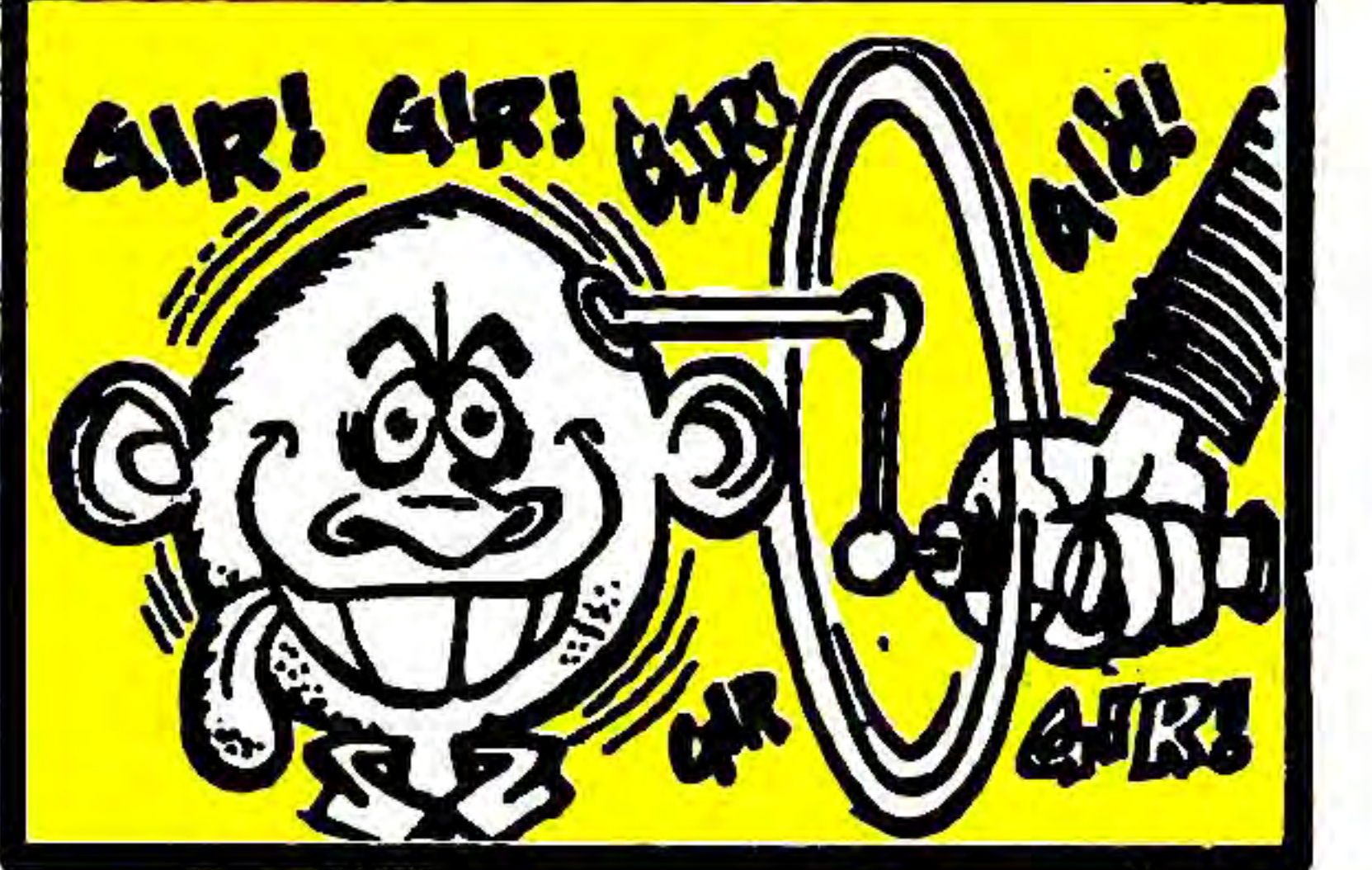
VE İŞTE ÇUVALLA PARA KAZANANLAR

PELE
YUSUF ÖZYURT
ABUZİDDİN
KUBİLAY
REMZİ İSİM
MERT MERTKAN
KEMAL DEMİRİŞİK
ALİ ÇOBAN

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şıpşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

OKUMAM YAZMAM YOK AMA GIRGIR OKUYORUM

Don Camillo'nun Küçük Evreni

Yazan:
Giovanni GUARESCHI
Çizen
MİM UYKUSUZ

TÖREN ALAYI

Her yıl köyün takdis zamanı gelince, mihraptaki çarşıya gerili İsa bir tören alayıyla ırmağa kadar taşınırdı. Böylece, taşıp azmadan, yolunca yordamınca akıp gitsin diye, ırmağın da takdis edilmiş olurdu.

O kez de her şey alışılacagı gibi görünüyordu. Don Camillo tören programında yapacağı son düzeltmeleri düşünüyordu ki Brusco çıkageldi papaz evine.

-Bölge sekreteri, bütün grubumuzun bayraklarıyla birlikte geçit alayına katılacağını bildirmek için gön-

derdi beni...-dedi.

-Sekreter Peppone'ye teşekkürlerimi ilet...-dedi Don Camillo-. Bütün grubunuzun törene katılmasından sonsuz bir mutluluk duyacağım. Ancak bir iyilik edip, bayraklarını evde bıraksınlar. Politik bayrakların din alaylarında yeri yoktur, göze görünmemeleri gerekir. Böyle emir aldım yukarıdan.

Brusco gittikten sonra Peppone geldi. Yüzü kıpkırmızıydı, gözleri yuvalarından dışarı uğramıştı. Kapıyı tıkmaya bile gerek duymadan dal-

dığı papaz evinde avaz avaz haykır - mayaya başladı:

-Biz de herkes kadar Hristiyanız Bizim başkalarından ne farkımız var? Don Camillo soğukkanlılıkla karşılık verdi:

-Ne farkınız olacak? Birisinin evine girdiğinizde şapkanızı çıkarmıyorsunuz.

Peppone hemen şapkasını başından çıkardı.

-Şimdi tam öbür Hristiyanlar gibi oldunuz.-dedi Don Camillo.

-Öyleyse bayraklarımızla niçin katılamazmız alaya?-diye bağırdı, Peppone-. Hırsızların, katillerin bay-

rağı mı o?

Don Camillo purosunu yakarak sakın sakın karşılık verdi:

-Hayır, Peppone yoldaş. Bir parti bayrağı olduğu için kabul edemiyoruz. Dinle ilgili bir tören bu, politikayla değil.

-Demek "Katolik Eylemi" grubunun bayrakları da katılamayacak...

-Niçin katılamasın? Belki benim bölge sekreteri bulunmamın da gösterebileceği gibi, "Katolik Eylemi" bir politik parti değil ki... Senin de, yoldaşlarının da üye olmanızı yürekten salık veririm.

Peppone sırtıttı.

-O karanlık ruhunu kurtarmak istiyorsan, sen bizim partiye üye yazılman, daha iyi olur.

Don Camillo kollarını havaya kaldırdı, gülümseyerek karşılık verdi:

-Bu işi burada keselim de, eski yerlerimizde gene dost olarak kalalım.

-Hiç bir zaman dost olmadık ki biz...-dedi Peppone.

-Birlikte dağda savaşırken de mi?

-Hayır! O strateji gereği bir birleşmeydi. Zafere ulaşmak uğruna, papazlarla bile birlik olmamız hoş görülebilir.

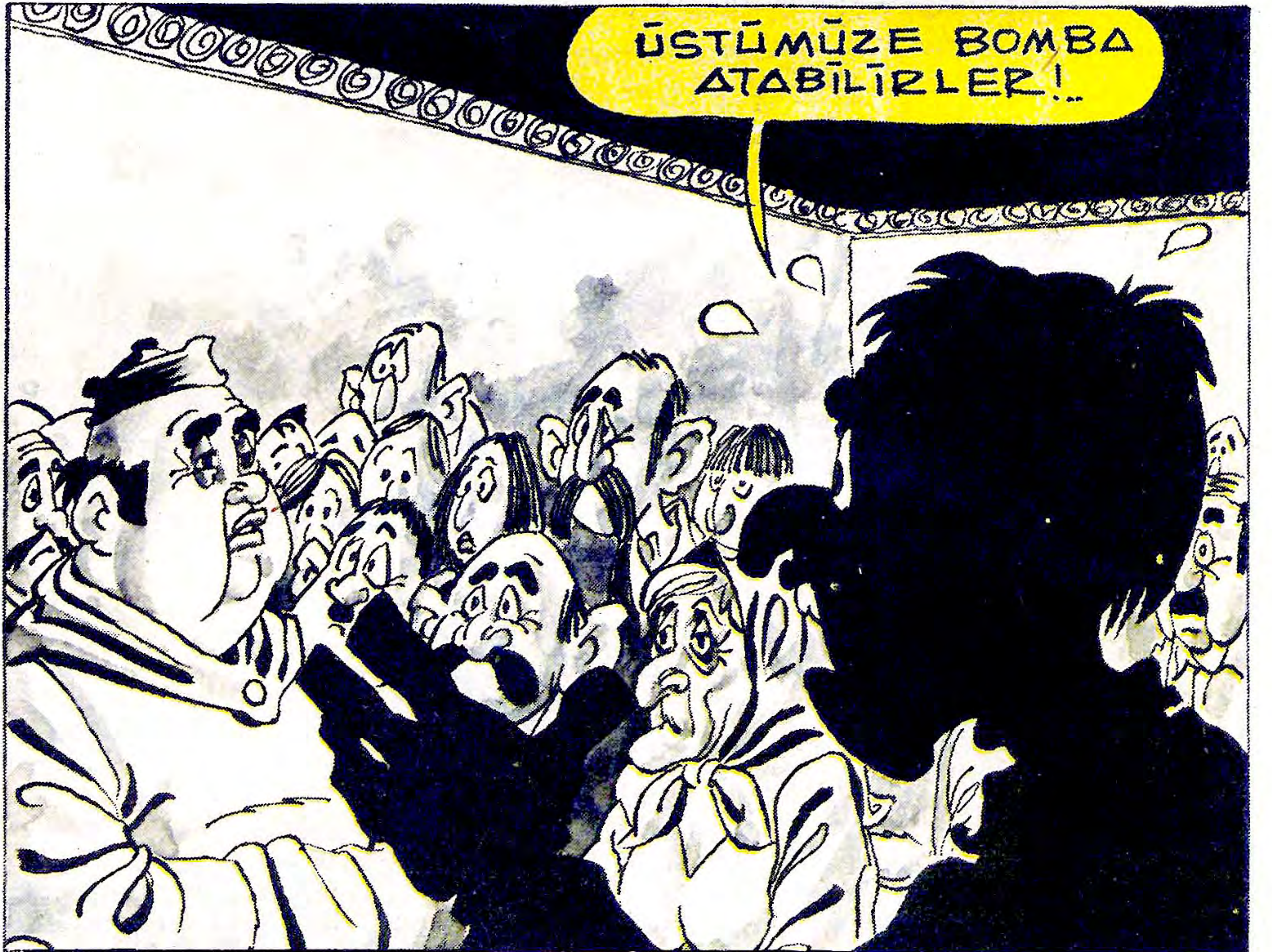
-Peki, peki...-dedi Don Camillo-

lo soğukkanlılıkla-. Benden sana söylemesi, tören alayına katılmak istiyorsanız, bayraklarınızı evde bırakmalısınız.

Peppone dişlerini gıcırdattı.

-Kendini Duçe gibi görüyorsun bil ki çok yanılmaktasın papaz efendi. Ya bizim bayrağımız da geçer ya da alay malay olmaz!

Don Camillo'yu etkilemedi bu sözler. Kendi kendine, "Kızgınlığı geçersen nasıl olsa," diye düşündü. Gerçekten, takdisin yapılacağı pazar gününden önceki üç gün bu tartışma hiç konuşulmadı. Gel gelelim, pazar günü, ayından bir saat önce, korkmuş in-

sanlar papaz evini doldurmaya başladı. O sabah erkenden, Peppone'nin yardakçıları ev ev dolaşıp, geçit törenine katılacak olanların ölümü göze almalarını fısıldamışlardı.

-Bana böyle bir şey söyleyen olmadı...-dedi Don Camillo-. Bu yüzden beni hiç ilgilendirmez.

Alayın ayından hemen sonra yola çıkması gerekiyordu. Don Camillo kilise deposunda tören giysilerini giyerken, cemaatinden bazı kişiler gelip sordular:

-Ne yapacağız?

-Alay yola çıkacak...-dedi Don Camillo sakın sakın.

-Ama o haydutlar gözlerini bile kırpmadan bomba savurabilirler.-diye karşı çıktı adamlar-. Cemaatini böyle bir tehlikeye atamazsın... Bize kalırsa, töreni erteleyip, şehirdeki yetkililere bildirmeliyiz durumu.. Halkı korumaya yetecek sayıda polis gelmez, töreni yapabiliriz.

-Anlıyorum.-dedi Don Camillo-o zaman dinimiz uğruna canlarını verenlere de çok yanlış davrandıkları nı anlatmamız gerekir. Yasak olduğu dönemde Hristiyanlığı yaymaya çalışacaklarına, kendilerini koruyacak ye-

DEVAMI KARŞIDA

terl i sayıda polis bulunacağı günle-
ri beklemeliymişler.

Sonra kapıyı gösterdi ziyaretçi-
lerine, adamlar mırıldanıp homurda-
narak çıkıp gittiler.

Çok geçmeden, bir grup yaşlı ka-
dınla erkek geldi kiliseye:

-Biz de katılıyoruz alaya Don
Camillo'dediler.

-Doğruca evinize döneceksiniz ,
anlaşıldı mı-diye karşılık verdi Don
Camillo-.Tanrı biliyor dindarca ni-
yetlerinizi.Yaşlılarla çocukların ev-
de oturmaları gereken günlerden bi-
ridir bugün.

Kilisenin önünde oyalanan birkaç
kişi daha vardı,ama uzaklardan(Brus-
co'nun gözdağı vermek için havaya
ateş ettiği)makinelî tüfeğin sesi du-

yulunca,bu en yürekli bir me dagılı -
verdiler.Dışarıya çıkan Don Camil-
lo meydanı bomboş buldu.

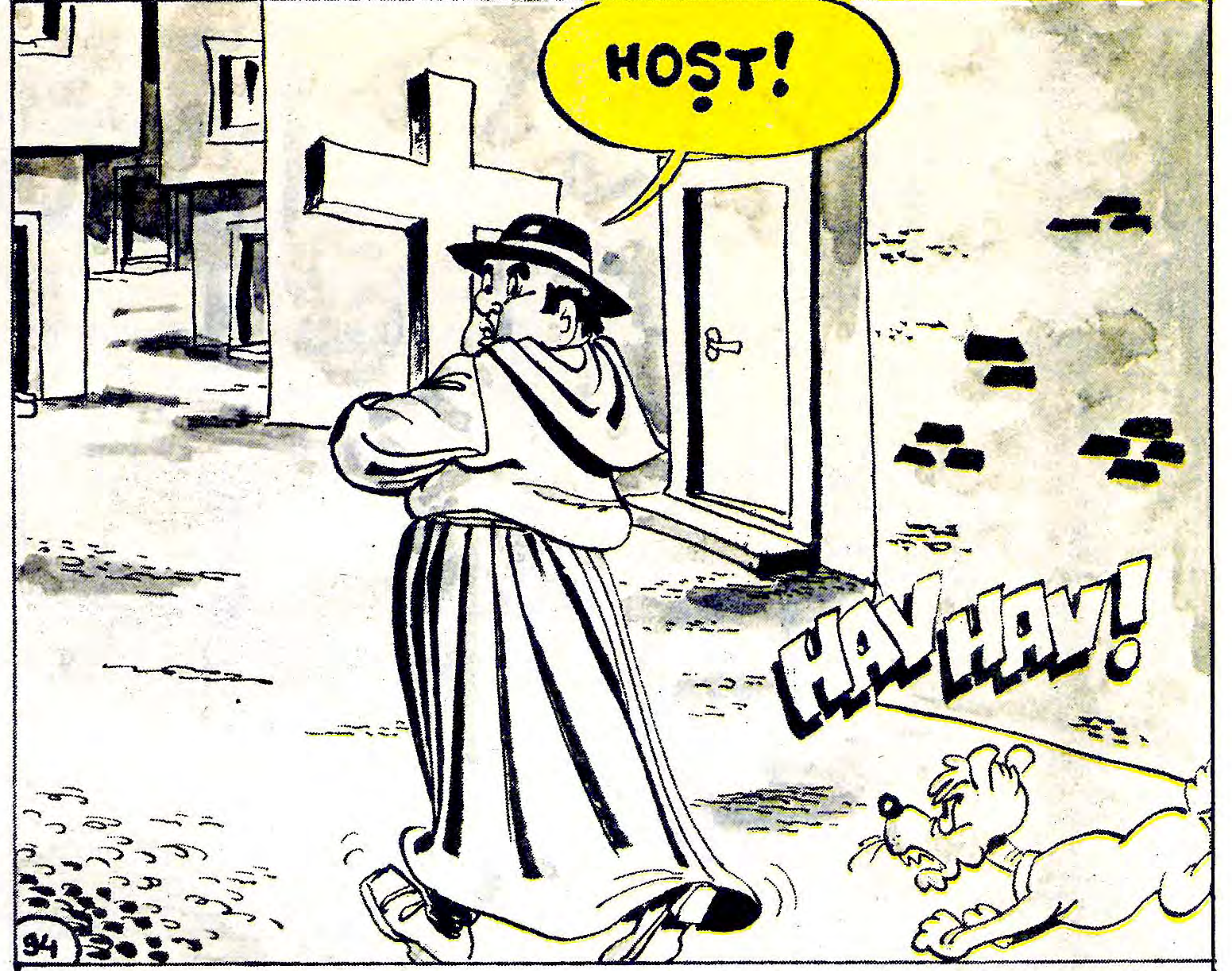
Mihraptan seslendi Hazreti İsa:

-Gidiyor muyuz Don Camillo ?
Gün ışığında ne güzel görünüyordur ,
şimdi ırmak.Gerçekten çok memnu-
num o manzarayı seyredeceğime.

-Tamam gidiyoruz...-dedi Don
Camillo-.Yalnız,korkarım ki alay
bir tek benden ibaret olacak bu kez .
Bununla yetinirsiniz...

-Don Camillo varsa,birbaşına ye-
terlidir o...dedi Hazreti İsa gülüm-
seyerek.

Don Camillo haçı taşımasına yar-
dımci olacak kayışları çabucak ku-
şandı,mihraptan aldığı kockocaman ,
haçın ucunu,kayıştaki yuvaya yerleş-

tirdikten sonra,içini çekerek.

-Hiç olmazsa,birazcık daha hafif
yapabilirlermiş bu haçı...-dedi.

-Bana mı söylüyorsun bunu- dedi
Hazreti İsa gülümseyerek-. Ben taşı-
madım mı bu haçı ta tepenin başına
dek?Üstelik seninki gibi geniş omuz-
larım da yoktu.

Biraz sonra,Don Camillo kosko-
caman çarmıhla birlikte kilisenin ka-
pısında göründü.Ciddi bir anlam oku-
nuyordu yüzünde.

Köy ıpıssızdı.Evlerine kapanan
halk kepenklerin yarıklarından gözlü-
yorlardı dışarıyı.Don Camillo kendi
kendine,

-Veba salgınına tutulmuş köyler-
de,büyük,karara bir haç taşıyarak ,
dolaşan rahiplere benzedim şimdi ...

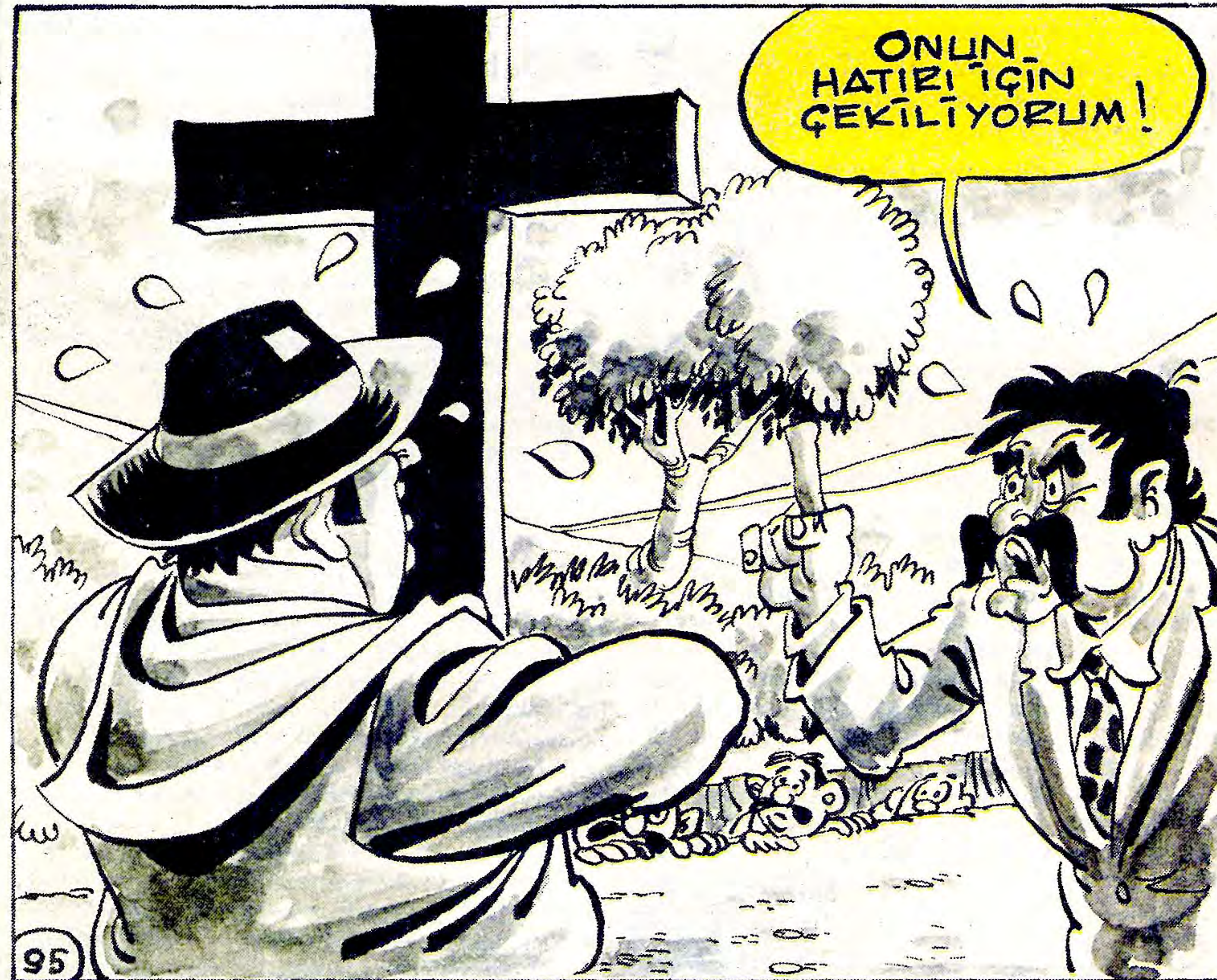
dedi, sessizlik içinde daha da gür du-
yulan bariton sesiyle bir ilahî söyle-
meye girişti.

Meydanı geçip,bomboş sessiz o-
lan ana yolda yürümeye başladı. Ara-
sokakların birinden çıkan küçük bir
köpek Don Camillo'nun arkasına ta-
kıldı sessizce.

-Hoşt-diye homurdandı Don Ca-
millo.

-Bırak,dokunma...-diye fısıldadı
Hazreti İsa haçın üstünden.Peppone ,
"Alaya bir köpek bile katılmadı"diye-
mez artık.

Ana yol,sonunda kıvrılarak ır-
mağa giden dar bir geçide ulaşıyordu
Don Camillo köşeyi döner dönmez u-
mulmadık bir engel çıktı karşısına .
Ayakları iki yana açılmış iki yüz a-

dam kollarını kavuşturmuş. sessiz-
ce bekliyorlardı.En önlerinde de
elleri belfne dayalı Peppone vardı.

Don Camillo,"Ah,bir tank ol -
saydım şimdi"diye geçirdi içinden .
Ne var ki,tank değil Don Camillo ol-
duğundan Peppone'ye bir metre ka-
lıncaya dek yaklaşp,sonra durmak
zorunda kaldı.Koskocaman çarmı-
hı yerinden çıkarıp havaya kaldıra-
rak,bir gürz gibi sallanmaya başladı
elinde.

-Efendimiz-dedi-, sıkı durun
vuracağım.

Ama vurması gerekmedi. Göz
açıp kapayıncaya kadar,durumu kav-
rayan adamlar iki yana kaçışmışlar ,
sanki sihirli bir el Don Camillo ' nun
önünde yolu açivermişti .

Yalnız Peppone elleri belinde,a-
yakları iki yana açılmış,kımıldama-
dan duruyordu yolun ortasında Don
Camillo haçı yuvasına yerleştirip ,
dosdoğru üstüne yürüyünce Peppo-
ne bir kıyıya çekildi.Haçı göstererek

-Onun hatırı için çekiliyorum ,
anladın mı-dedi-. Yoksa sen viz ge-
lirdin.

Don Camillo yüzüne bile bakma-
dan karşılık verdi:

-Çıkar öyleyse şapkanı başından.
Peppone şapkasını çıkardı, Don
Camillo yolun iki kıyısına sıralanmış
olan Peppone'nin adamlarının arasın-
dan vakarla yürüyüp geçti.

Don Camillo,ırmak setine varın-
ca durdu,yüksek sesle,

-Ya Hazreti İsa-dedi-, köyün bir-

kaç dürüst insanı,kendilerine bir Nuh
un gemisi yapabilip güvenle suyun
üstünde kalabilecek olsalar,sizden
bir sel gönderip bu seti parçalayarak
bütün çevreye su bastırmanızı ister-
dim.Ne yazık ki,bu dürüst insan-
lar da,kokuşmuş komşuları gibi tuğla
evlerde yaşıyorlar.Allahsız Beledi-
ye başkanı Peppone'yle onun haydut
sürüsünün günahları yüzünden, iyi
insanların da ceza çekmesi adalet -
sizlik sayılacağından,bu çevreyi su-
lardan koruyup,bolluk vermenizi di-
liyorum.

Tam arkasından Peppone'nin sesi
duyuldu:

-Amin.

-Amin-dedi haçı izlemiş olan
Peppone'nin adamları da.

Don Camillo geri dönmek üze-
re yola koyuldu.Kilisenin kapısına
vardığında Hazreti İsa uzakta kalan
ırmağı son bir kez takdis etsin diye
arkasına dönünce,bir de ne görsün !
Kimler yoktu ki karşısında:küçük kö-
pek,Peppone,Peppone'nin adamları ,
bütün köy halkı,hatta bir dinsiz olan
köyün eczacısı bile oradaydı.Eczacı ,
Allah Babayı kullarına böylesine sev-
diren Don Camillo gibi bir papazın
var olabileceğini o güne dek aklın -
dan bile geçirmemişti.

**HAFTAYA:
YENİ MACERA**

BİT YARISI AZİZ NESİN

-Hiç bit yarışı seyrettiniz mi?
Hayır, seyretmemişlerdi. Bit yarışı diye bir şey duymuşlardı ama, nasıl bir yarışır, bilmiyorlardı. İnanıyorlardı bile böyle bir yarış olabileceğine. Laf olsun diye söylenen bir söz sanıyorlardı bit yarışını.

-Siz seyrettiniz mi?
-Seyretmenin lâfı mı olur, hem de çok seyrettim. Kendim de bit yarıştırdım...

-Nasıl oluyor, aman anlatsanıza...
-İkinci Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru. Bir akşam bir meyhanede arkadaşlarla içiyoruz. Şimdi Başbakanın hükümet programı diye söylediği bazı sözleri, ben o gece meyhanede sarhoşlukla ağzımdan kaçırılmışım. Sarhoş olmasaydım hiç söyler miydim? Nasıl olsa yirmi yıl sonra Başbakan hükümet programı olarak söyleyecek, acelem ne? Sarhoşluk işte... Neyse efendim. Meyhanede bulunan sadık yurattaşlarımızdan biri hemen karakola koşup, meyhanede bir adamın işçilerin sendika kurmaları gerektiğini söylediğini ihbar ediyor. Bu ihbar üzerine, beş on sivil polis meyhaneye gelip beni çeviriyor başlıyorlar benimle kadeh tokuşturup konuşmaya. Benim onların siyasî polis olduklarından haberim yok tabii. Deminden beri meyhanede kendi arkadaşlarımla bir türlü karşılaşamıyorduk, boyuna tartışıyorduk; oysa bu yeni gelenlerle birbirimize kaynaşıverdik.

Bir tanesi bana,
-Bu bizim hükümette iş yok ha? Ne dersiniz? diyor.
Ben de ona,
-Çok haklısınız! diyorum.
Sonra şerefe kadeh kaldırıyoruz.
Başka biri,
-Zenginler işçileri sömürüyorlar. Siz de bu düşüncede misiniz? diyor.
-Evet... diyorum.
Yine şerefe kadeh kaldırıyoruz.

Benim kendiliğinden bir şey söylediğim yok. Onlar söylüyor, ben de onaylıyorum. Ama doğrusu, içimden de "Yahu, artık halk uyanmaya başladı, bak şu insanlara, neler düşünmeye başladılar!" diye de seviniyordum. Oysa benî, memleket hesabına sevindirenlerin hepsi de polismiş.

Meyhaneden çıktık. Ben, yarısı içkiden, yarısı da sevinçten sarhoş olmuştum, sallanıp duruyordum. O sonradan meyhaneye gelip de çok iyi anlaştığımız adamlar, yuvarlanmayayım diye koluma girdiler, sıkıca beni götürüyorlar. Ben,
-Zahmet buyurmayın, ben giderim... dedikçe,

-Hiç olur mu efendim... Biz sizi emniyetli bir yere koymadan bırakmayız... diyorlar.

Yahu memlekette helâl süt emmiş ne insan evlâtları var, aşkolsun...

-Müsaade buyurun efendim, vallahi ben giderim...

-Yoo, katiyen bırakmayız... Biz götüreceğiz...

Allah Allah... Bunlar beni götürüyorlar, ama, ters yana gidiyoruz.

-Ben Kasımpaşa'da oturuyorum... Siz beni bırakın, ben burdan kendim giderim. Buraya kadar getirdiniz ya, eksik olmayın, çok teşekkür ederim...

-Biz sizi bu halde geceyarısı sokaklarda bırakamayız... Siz hele bu gece bizim koğuşumuz olun da...

Ne iyi kalpli insanlar canım... Allah razı olsun... Memleket hakkında çok iyi umutlara kapıldığımdan keyfimden hafif hafif şarkılar da mırıldanıyorum.

-Gece vakti, ama sizinkileri de rahatsız edeceğiz... Bana müsaade edin...

-Esağfurullah... Ne rahatsızlığı?.. Biz görevimizi yapıyoruz... Siz bu gece bizde kalın...

Üç onlar, bir de ben, dört... Bindik bir arabaya... Doğru İstanbul Emniyet Müdürlüğüne. Ben oralarımı bilmediğim için, onların oturduğu apartmana giriyorum sanıyorum.

-Ooo, apartmanınız ne büyükmüş...
Merdiveni çıkıyoruz. İçimden "Benim de bu konukseverliğin altında kalmamam gerekli ama, bu adamları benim iki küçük odalı bekar evimde nasıl ağırlayacağım?" diye düşünüp duruyordum. Onlar hâlâ beni kollarında merdivenlerden çıkarıyorlar. Bir ara,
-Arkadaşlar, valla beni çok mahcup ettiniz... dedim.

Ben bu sözü söylememle, sol yanındaki,
-Yürü ulan şeyoğluşey! deyip de boş böğürme bir dirsek indirince, ben basamaklara yığılakaldım.

Yooo, buna eşek şakası derler hani... Arkadaşlık markadaşlık ama, ben sululuktan hiç hoşlanmam. Ama ne de olsa onlardan iyilik gördüğümünden birden sertleşemedim de, hani onlar bana şakadan "şeyoğluşey" deyince ben de altta kalmamak için, sözde yaptıkları şakaya gülmüseyerek,

-Ulan yapmayın hergeleler... dedim.

Dememle yüzüme gözümüne sille tokat, tekme inmeyce başladı. Ondan sonrasını hayal meyal hatırlıyorum. Artık sarhoşluktan mı sızmışım, yoksa dayaktan mı bayılmışım, bilemiyorum. Sabahleyin erkenden uyanım ki, buz gibi taşların üstüne uzatılmışım. Yerimden kalkmaya çalıştım, nerde, kumldayamıyordum bile, turşu olmuşum. Zihnimi toparlamaya çalışıyorum: Meyhanede birileriyle arkadaş olduk, sonra beni onlar alıp misafirettilerdi. İyi ama bu ne biçim misafirlikcanım.

Her halde onlar da çok sarhoştur... Sarhoşlukla biz birbirimize girdik. Şimdi uyanırlar, özür diler, kahvaltı getirirler...

Evet, bir posta daha dayak yiyerek kahvaltayı ettim. Sonra oradan savcılığa, oradan da cezaevine... Vallahi, meyhanede bütün söylediklerim, şimdi Başbakanın hükümet programı olarak ilan ettiklerinin onda biri bile değil...

Cezaevini boyladım. Üstümde birkaç kurşun vardı. İlk günler iyi geçti. Ama parası yoktu, yiyecek, içecek, tırıl kaldım. Gelenim, gidenim, arayanım, soranım yok... Benim gibi züğürtleri cezaevinde "Adem Baba Koğuşu"na atıyorlar. Bu Adem Baba Koğuşu'nu anlatmaya kalksam sabaha kadar bitmez. Yalnız şu

BU BİTLER ÖZEL OLARAK YETİŞTİRİLMİŞTİR... MİKROP OLMAZ...

kadarını söyleyeyim, belki anlatabilirim.

Ben daha Adem Baba Koğuşu'na gitme - miştım. Bir gün cezaevinin orta bahçesinde geziniyoruz. Adem Baba Koğuşu'nun pencere - resine dolmuş mahkûmlar, bahçede gezinen bir koğuş arkadaşlarına durmadan,

-Gelsene ulan... Hani on dakika gezecektin namussuz, bir saati bile geçti. Gelsene! diye bağırıp duruyorlar.

Neymiş, biliyor musunuz? Koca Adem Baba Koğuşu'nda, yalnız bir tek pantolon varmış her biri bu pantolonu sırayla giyip bahçe - ye teker teker güneşlenmeye çıkarılmış. İçlerinden biri ayağına pantolonu giymiş, bir saatir dönmüyor koğuşa... Öbürlerinin de ayağında pantolon olmadığından, donla bahçe - ye inip, onu yakalayamıyorlar. Boyuna bağırı - yorlar demir parmaklıkları pencereleden:

-Ulan, sen bir daha buraya gelmeyecek mi sin... Nasıl olsa geleceksin...

İşte beni böyle bir Adem Baba Koğuşu'na attılar.

Aklına gelen, gelmeyen her türlü sefillik rezillik ortada...

O günlerde de bütün Türkiye'de tifüs salgını var. Hatta hikâyecî Kenan Hulusi'yle romancı İskender Fahrettin bile, o günlerde tifüse yakalanıp ölmüşlerdi. DDT de daha çıkmamış, bit ölüm saçıyor...

Her sabah kalkıyoruz ki, cezaevinde bir kaç kişi tifüsten ölmüş. Ölüleri sedyeye koyup orta bahçeden geçiriyorlar. Tifüsten ölüm olmadığı gün yok. Bazı gün, on-on beş kişinin öldüğü de oluyor.

Bu tifüs berbat bir şey, akşamdan ateşi yükseliyor hastanın, sabahleyin bakıyorsun ölmüş...

Adem Baba Koğuşu'na soktular beni, daha doğrusu ittiler... Baktım, koğuşta kilerin hepsi birbirinin üstüne yığılıp toplanmış bir şey seyreliyorlar. Ben de sokulup baktım, ama anlayamadım. Oradan birisine,
-Ne oluyor arkadaş? dedim.

-Bit yarışı... dedi.

Neee? Bit yarışı mı? Yahu, insanlar tifüsten kırılıyor, bunlar burda bit yarışı yapıyorlar.

Bu koğuşta ki adamlar da çok lânet, ters insanlar; bunlara bir şey de söylenmez. Konuşulabilecek gibi gözüme kestirdiğim birine bitte ölüm tehlikesi olduğunu anlatmaya çalıştım aklıma. Sakalları uzamış, ayağında kir rengi uzun paçalı bir don olan adam bana,

-Bu bitler yarış için özel yetiştirilmişlerdir, bunlarda mikrop olmaz... dedi.

-Mikropsuz oldukları nasıl anlaşılıyor?

-Bunlar başka bitlerle temas ettirilmiş yorlar ki... Özel olarak bakılıp besleniyor, yetiştiriliyor...

Şimdi size bit yarışının nasıl olduğunu anlatayım. Yarış alanı iyice düz olacak. Döşemenin üstüne düz bir teneke koymuşlar. Tenekenin üstüne tebeşirle bir daire çiziliyor. Yarışacak bitler, ortadaki dairenin içine aynı zamanda bırakılıyor. Tabii bitler yürümeye başlıyorlar. Dıştaki daireyi kimin biti daha önce geçerse o bit yarışı kazanıp birinci oluyor, arkasından ikinci, üçüncü geliyor.

Tıpkı öbür koğuşlarda kumar oynarken olduğu gibi, bit yarışlarında da bir manocu var. Koğuşun ağası olan manocu, hem de bit yarışlarında hakem görevini yapıyor. Yarışan bitlerin derecelerini o söylüyor, kimse ona karşı gelemiyor.

Koğuşta her isteyen kendi bitini yarışa sokuyor. Ama bitini yarışa sokabilmesi için, yarışacak bit başına önceden bir parayı ortaya koyması gerekli. Diyelim, her yarışçı bit başına, üçer lira. On bit yarışıyor, otuz lira ortada. Birinci gelen bitin sahibi, ortadaki paranın üçte biri olan on lirayı alıyor. İkinci gelen bitin sahibi, koyduğu paranın iki katını, yani altı lira alıyor. Üçüncü gelen bitin sahibi de, koyduğu paranın bir buçuk katını, yani dört buçuk lira alıyor. Dördüncü gelen bitin sahibi, ancak koyduğu parayı geri alıyor, yani üç lirasını kurtarıyor. Geriye kalan paranın hepsi manocunun.

Bitlerini yarışa sokacak kadar parası olmayanlar da, yirmi beş kuruşuna, elli kuruşuna bahse giriyorlar. Hiç parası olmayanlar da cezaevinde verilen günde bir tayını bahse yatırıyorlar. Manocu bahse girip kazananlardan yüzde on mano alıyor. Paraları kendisi tayınları da meydançı topluyor.

Manoyu toplayan koğuşun ağası "Anasını ş'apan Süleyman" adında biri. Bu adam bacak çekip zorla kendi öz anasının koynuna girdiği için, ağır ceza yemiş, bu yüzden ona Anasını ş'apan Süleyman diyorlar. Anasını ş'apan Süleyman'ın da yarış bitleri var, o da bitlerini yarıştıyor.

Koğuşa ilk girdiğim zaman yarış bitmek üzereymiş. Yarış bitti. Kazananlar paralarını aldılar. Manocu, manosunu topladı. Kazananlar, bitlerine sövdüler. Meydançı, üstünde yarış yapılan kirli bezle, tenekeyi ortadan kaldırdı. İşte ancak o zaman beni gördüler. Koğuşlarına yeni bir adam gelmişti. Bana her "Geçmiş olsun arkadaşım" diye "Eyvallah, sağol arkadaşım" diyordum.

Biraz sonra koğuşun içinde herkes kendi dünyasına çekilince, sol gözü küçülüp leblebi kadar kalmış bir adam yanıma geldi benimle konuşmaya başladı. Bu adamın "Mareşal David" denilen kafadan sakat bir Yahudi olduğunu sonradan öğrendim. Mareşal David denemelerinin nedeni, dışarıdayken göğsünü nişanlarla, madalyalarla doldurmuş da ondan... Cezaevine girerken bütün nişanlarını, madalyalarını söküp almışlar. Ama Mareşal David, madalyasız, nişansız yapamadığından, Adem Baba Koğuşu'nda da kirli, pis, yırtık pırtık mintanlarının göğsüne gazoz kapakları, ipe bağlanmış şişe mantarları, tahta parçaları, düğmeler takıyordu. Mareşal David cinsi sapıkmiş, mezardan çıkardığı erkek ölülerle yatarmış. Bir gece yeni gömülen bir ölüyü mezarından çıkarmış, tabutu sırtlayıp götürürken yakalamışlar, cezaevine tukmuşlar.

Mareşal David, bütünyarınada kendi üstüne bit terbiyecisi olmadığını söyleyerek övünüyordu. Eğer olimpiyatlarda bit yarışları da olsa, David de kendi yetiştirdiği bitleri olimpiyata sokabilse, dünya birincisi olacaktı.

-Öyleyse burdaki bütün yarışları sen kazanıyorsundur... dedim.

-Hayır... dedi.

-Neden peki?

-Onun nedeni var, söyleyemem...

Birden bana,

-Bitin var mı? diye sordu.

Cevap vermediğimi görünce,

-Üstünde bit var mı, çamaşırlarında? diye sorusunu tekrarladi.

-Sanmıyorum, dedim, çünkü daha birkaç gün önce karantina koğuşunda bizi hamama, elbiselerimizi de etive sokmuşlardı.

Mareşal David ona çok sevindi:

-Öyleyse sen temizsin, benimle ortak bit yarışına var mısın?

-Bilmem ki nasıl oynanır?

-Ben sana öğretirim. Benimle ortak ol, sana ne dersem, sen onu yap, göreceksin, bütün yarışları benim bit kazanacak bu akşam.

O böyle söylerken yeni bit yarışını için meydançı ortaya bezi yayıyor, tenekeyi koyuyor, tenekenin üstüne de tebeşirle içiçe iki daire çiziyordu.

Mareşal David,

-Hadi dedi, ikimiz için üç lira koy, göreceksin kazanacağız...

-Üç liram yok...

David çok üzüldü. Ama benim gerçekten üç liram yoktu, bütün param, bir buçuk liraydı onu da harcamaya korkuyordum.

Heyecanla,

-Kazanacağız yahu, kazanacağız... diyor - du.

-Param yok...

-Satılacak bişey yok mu üstünde... Görüyorsun, bende bişey yok, trılım...

Ceket cebimdeki dolmakalemimi gördü.

-Satalım mı kalemi?

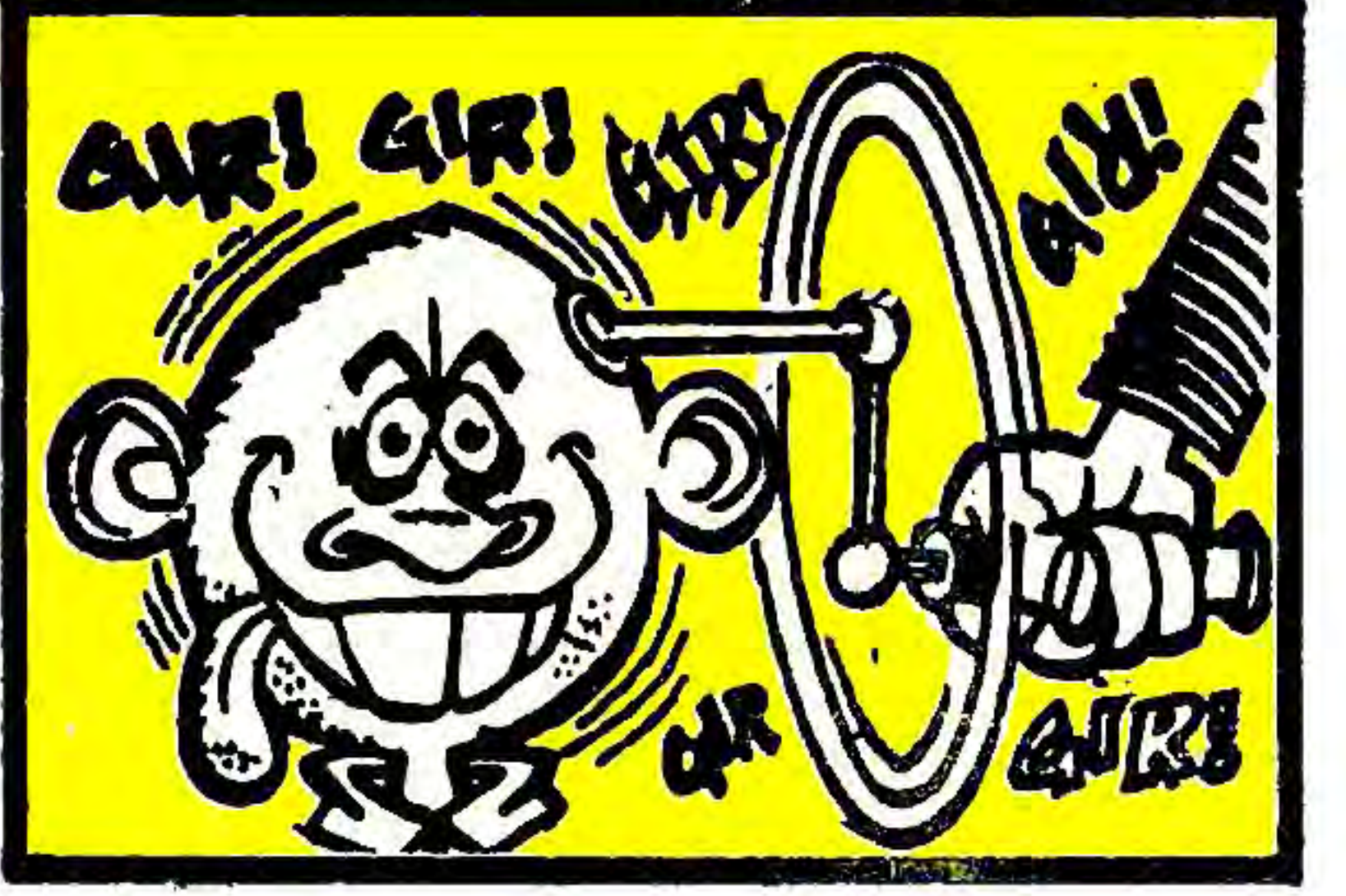
Kalemî verdim. Pencereden bahçedeki birine seslendi. Sonra kalemi ona attı. Az son-

DEVAMI KARŞIDA

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

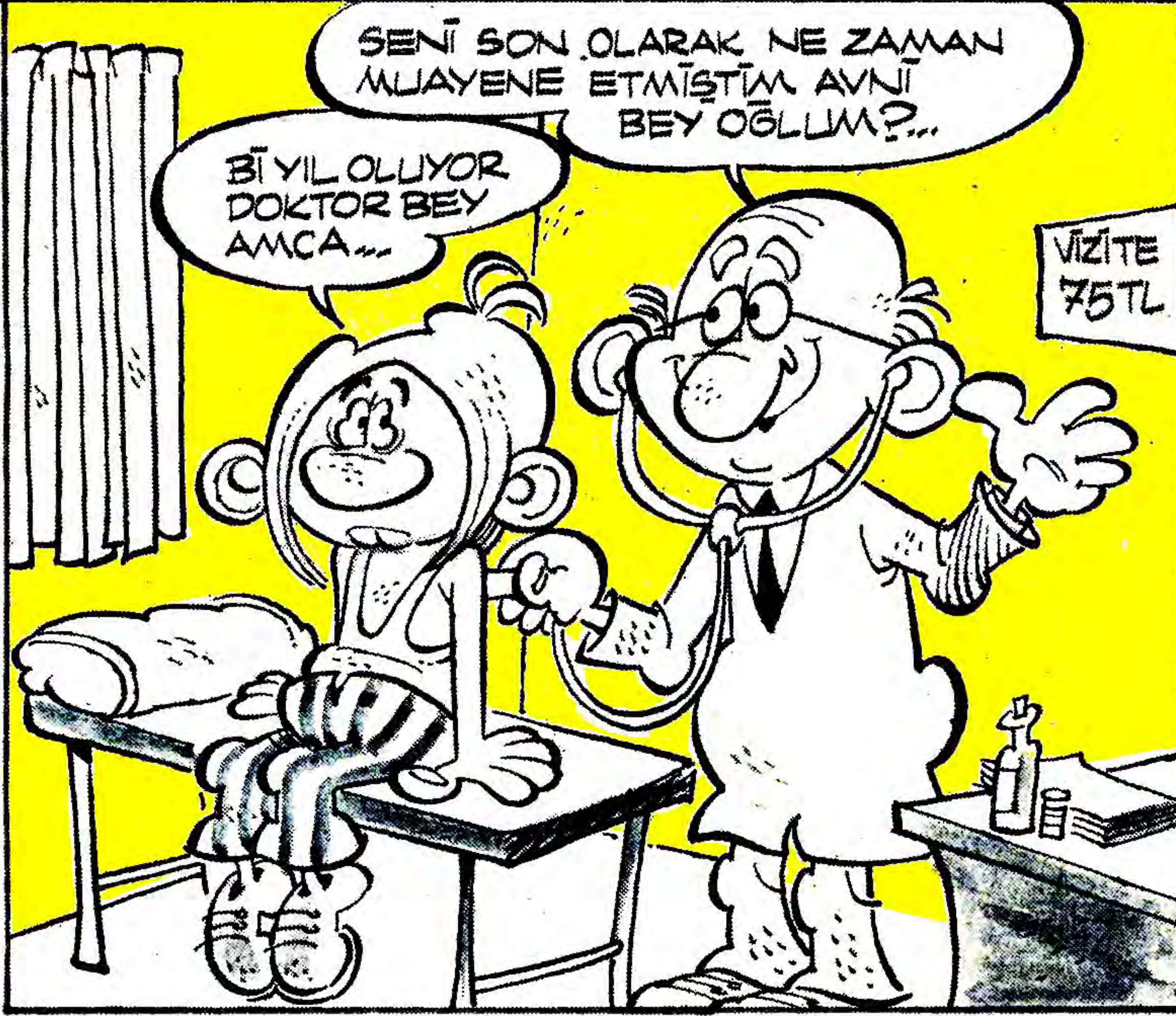
GIRGIR

POLİTİKAYLA UĞRAŞMAZ POLİTİKACILARLA UĞRAŞIR

OĞUZ
ARAL

AVANAK ANNİ

BİT YARIŞI

ra kalem bir liraya satılmıştı. Dışardaki adam, koğuşun demir kapısı altından bir lirayı itti. Ben de meraklıydım. Eşarbımı da satırmam için verdim. İki buçuk liraya da onu sattırdı.

Sonra,
-Gel buraya! diye beni koğuşun bir köşesine çekti. Kolunu açtı. Koltuk altına yakın bir yerindeki bağlı pis bezleri çözdü. Bezlerin altındaki yün içinden bir bit çıkardı, kocaman bir bit...

-İşte Macar, dedi, benim Macar bu... Macar kadanaları gibi olduğundan, Macar adını taktım. Sen bu bit tanımalısın. Öbür bitlerden ayırman için boyayacağım Macar'ı...

Elime iğne batırdı. Çıkan kanla, Macar'ın sırtını kırmızıya boyadı.

-Artık, şimdi tanırısın, dedi, bak, kulağını aç, beni iyi dinle. Macar'ın birinci gelmesi senin elinde. Yarışan bitler birinci çizgi-den çıktılar ne, gözüün bu bizim Macar'da olacak. Sen ne yanda durursan Macar o yana, sana doğru koşarak gelir. Baktın ki Macar'ın önünde başka bir bit var. O zaman, sen başka yana geç ki, Macar sana koşsun. Anladın mı?

-Anladım...

-Hay Allah!.. Sana bu işin sırrını açıklamak zorundayım. Arkadaş, bu bit kısmı, temizlikten çok hazzeder. Sonra insan kokusunu hemen alır, pis insandan kaçır, temiz insana koşar. Herkes sanır ki, bit pislikten hoşlanır. Hayır, temizlikten hoşlanır. Bir kişinin ortasına bir tek bit at, gider, arar tarar, hangisi temizse onu bulur. Çaktın mı dalgayı? Şimdi bu koğuşta senden daha temiz yok. Sen ne yana durursan Macar o yana koşacak. Ama yaşlandı zavallı... Baktın ki başka bir bit bi-

zim Macar'ı geçiyor, sana doğru koşuyor, sen hemen Macar'a yakın olan başka yana geç ki, birinciliği alsın...

Meydancı bağıırıyordu:
Haydi, yarışa!.. Haydi yarışa!..

Biz de üç lirayı verdik. On iki bit yarışa giriyordu. Ağa'nın işaretleriyle on iki bit, ortadaki küçük dalrenin içine bırakıldı. Ben hayatımda böyle heyecanlı bir şey seyretmedim. Her bitin sahibiyile, o bit üzerine bahse girmiş olanlar, avazları çıktığı kadar, bitlerin adlarını bağıırıyorlardı. Koşu atları gibi, her yarış bitinin ayrı adı vardı ve ordakler bitleri tanıyorlardı.

-Haydi süllüüüüü!..
-Ulan, uçan ineeek!..
-Dayan kızım Peri!..
-Uç Martı, uç!.. Uç aman Martı!..
-Ulan halıs kan yerli namussuz, amma da gidiyor...

Benim gözüüm bizim Macar'daydı. Üstündeki kan kırmızısından Macar'ı hemen tanı-mıştım.

Küçük daire içine bırakılan bitler önce, şaşkın şaşkın durdular. Sonra içlerinden biri, benim yönüme doğru bir koşu tutturdu. Mareşal David,

-Karşıya geç! diye fısıldayıp beni itti.

Yerimi değiştirdim. Ben yerimi değiştirdince, önden giden bit durdu, sanki birisini ararır gibi olduğu yerde o yana, bu yana döndü. Yine bana doğru bir koşu tutturdu.

Benim gözüüm Macar'da. Macar da bana doğru geliyor ama, dördüncü... Macar'ı a yakın olan yana geçtim. Bu sefer Macar önde geliyor. Dış daire çizgisine geldi gelecek. Derken yaman bir bit, Macar'ı taktı, ben hemen sola kaydım. Ben sola kayınca öndeki bit şaşaladı, durakladı... Mareşal David avaz avaz bağıırıyordu.

-Haydi aslan Macar!..

-Yavrum Süllün!..

Miknatis demir tozlarını nasıl çekerse bütün yarışan bitler bana doğru yelpazelen-

miş geliyorlardı. Ama en önde bizim kanlı Macar. Macar birinci geldi, bize ortadaki otuz altı liranın yarısı, on sekiz lirayı verdiler.

İkinci yarışa geçtik. Bu sefer on dört bit girdi yarışa. Yine birinciliği Macar aldı...

O gece sabaha kadar bit yarışı yapıldı. Macar yüz liradan çok kazandı. Sabaha karıştı, yarış bitti. Herkes kendi bitini alıp, koyundaki yuvasına, sağları altındaki yünlerin arasına koydu. Yarış bitleri, yünle yağlı deri arasında besleniyordu.

Paraları Mareşal David'le bölüştük. David,

-Ben sana demedim mi, dedi, benim üstüme bit terbiyecisi yoktur. Ben bitlerin ruhu nu bilirim. Yalnız sen kirlenmemeye dikkat et...

Bir her gün bit yarışında para kazanı-yorduk. Eroin içicisi olan David, parası ol-duğundan bol bol eroin alıp çekiyordu.

Benim asıl şaştığım, Adem Baba Koğuşu'ndaki çıplak insanların nereden para bulup da bit yarışını oynadıklarıydı. Sanki bu koğuş bir darphaneydi.

O koğuşa girdiğim dördüncü günüydü. Yarışlarda bitler, artık eskisi kadar hızlı bana doğru koşuyorlardı. Mareşal David,

-Artık sen de kirleniyorsun... dedi.

Ağır ağır da olsa, yine bana doğru geli-yorlardı.

Her seferinde Macar'ın yarışını kazanma-sına, Anasını ş'apan Süllüman'ın çok canı sı-kılıyordu. Koğuşta bit satışı da vardı. İyi koşan bitler pahalı satılıyordu.

Anasını ş'apan Süllüman,

-Ulan David, sat şu Macar'ı bana... dedi.

-Satayım ağabey...

Bunlar sıkı bir pazarlığa giriştiler. Vur aşığı, tut yukarı; elli liraya uyuştular. Anasını ş'apan Süllüman, elli lirayı saydı, Macar'ı aldı. Ağa olduğu için, yarış bitlerini kendi üstünde beslemeyi, ya meydanıcının, ya başka bir çocuğun üstünde besledi. Macar'ı meydan-

cı aldı, özenle koltuk altındaki yünler arası-na yerleştirdi.

Mareşal David bana,
-Şimdi yeni bir numaramız var, dedi, bu sefer Macar artık birinci gelemecek. Bak ne yapacaksın? Sen artık yanlarda durmaya -aksın, yarış çizgilerine eğilip tepeden bakacaksın. Anladın mı? Bitler senin kokunu alıp başka yana gidemeyecekler...

Yarış başladı. Mareşal David bu sefer Ta-zı adlı başka bir bitini yarışa soktu.

Ben yarışan bitlerin tepesinden eğilmiş bakıyordum. Bitler iç dairede durdular. Bona kıvranıyorlar. Çünkü bana doğru gelmek istiyorlar. Ama kanatları olmadığından uçup gelemiyorlar. Hele Macar, boyuna kıcını dön-dürüyor. Öbür bitler, iç daireden çıkıp, yavaş yavaş yürümeye başladılar. Macar iç daire-den çıkmıyor bile...

Anasını ş'apan Süllüman hırsından deli ol-lacak,

-Ulan Macar, namussuz Macar... Yürü-sene alçak cibilliyetsiz!.. diye bağıırıp yırtı-nıp duruyor.

O gün dört yarış yapıldı, dördünde de Macar iç daireden bile çıkmadı. Deliye dönen Anasını ş'apan tırnağıyla bastırıp dümdüz etti.

Bu cinayetten sonra çok üzülen Mareşal David,

-Hayvanın kanına girdik, dedi.

-Peki, neden kimildanıyordu bu David?

-Nasıl kimildasın yahu, görmedin mi kar-nını, nasıl şişti? Hayvan karnını taşıyamıyor ki Yarıştan önce bit aç bırakılır. Ben Macar'ı iyice doyurmuştum. Sen tepeden eğilmişsin hayvan zorlanıyor, uçamıyor, Karnı şiş, yü-rtiyemiyor... Gitti bizim Macar...

O günden sonra da bit yarışlarının eski heyecanı kalmadı, çünkü artık ben de onlar kadar kirlenmişim, bitler bana eskisi gibi hızlı koşarak geliyordu.

SON